

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ: Αριθ. 1846/51
Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων
(ΦΕΚ 179/Α/1-8-51)

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες υπ' όψιν την κατά την συνεδρίασιν της 12 Ιουνίου 1951 του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου ληφθείσαν απόφασιν, περί εκδόσεως λόγω κατεπειγούσης και αναποφεύκτου ανάγκης, αναγκαστικού νόμου «περί Κοινωνικών Ασφαλίσεως», απεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Εισαγωγική διάταξις.

1. Ο παρών νόμος έχει ως σκοπόν την ασφάλισιν των εν τοις επομένοις άρθροις 2 – 4 αναφερομένων προσώπων εις περίπτωσιν ασθενείας, μητρότητος, αναπηρίας, ατυχήματος, γήρατος και ανεργίας, ως και των μελών της οικομενείας αυτών, εν περιπτώσει ασθενείας τούτων ή θανάτου του προστάτου αυτών ησφαλισμένου.

2. Η δια του παρόντος θεσπιζομένη ασφάλισις περιλαμβάνει ειδικώτερον τους ακόλουθου κλάδους:

- α') Τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα.
- β') Τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος.
- γ') Τον κλάδον αναπηρίας, γήρατος και θανάτου.
- δ') Τον κλάδον ανεργίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Πρόσωπα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν.

Άρθρον 2.

1. Εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως, υπό τους εν άρθρω 7 οριζομένους όρους και προϋποθέσεις.

α') Τα πρόσωπα τα οποία εντός των ορίων της χώρας παρέχουν εξηρητημένην εργασίαν, έναντι αμοιβής, ως τοιαύτης νοουμένης και της παρεχομένης δια λογαριασμόν Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, αδιαφόρως νομικής φύσεως (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου) της σχέσεως.

Επί δυσχερούς διακρίσεως εξητηρημένης ή μη εργασίας προσώπου τινός τούτο θεωρείται υπαγόμενον εις την ασφάλισιν.

Δια Κανονισμού θέλουν καθορισθή οι όροι και προϋποθέσεις, υφ' ας πρόσωπα παρέχοντα εργασίαν δια λογαριασμόν πλειόνων της μιας επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεως, υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου.

β') Οι μετέχοντες εις την διοίκησιν επαγγελματικών σωματείων των περιών το εδάφ. α' προσώπων ή ενώσεων τοιούτων σωματείων, εφ' όσον λαμβάνουν αποζημίωσιν εκ των σωματείων ή των ενώσεων αυτών.

γ') Οι μαθητευόμενοι.

δ') Οι συνταξιούχοι του Δημοσίου και των πάσης φύσεως Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως, οι παρέχοντες εργασίαν υπαγομένην εις τας διατάξεις του εδαφίου α' ως και το πάσης φύσεως έκτακτον, ημερομίσθιον και επί συμβάσει προσωπικόν του Δημοσίου, εφ' όσον ο χρόνος υπηρεσίας τούτου δεν υπολογίζεται δια την απονομήν συντάξεως παρά του Δημοσίου.

2. Τα περιών αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου πρόσωπα συνεχίσουν την υπαγωγήν των εις την ασφάλισιν του παρόντος και διαρκούντος του χρόνου, καθ' όν δικαιωματικώς ή εκ λόγων ανεξαρτήτων της θελήσεως των, δεν προσφέρουν εξηρητημένην

εργασίαν πλην όμως τυγχάνουν εν όλω ή εν μέρει των αποδοχών των παρά του εργοδότη (άδειαι, στράτευσις).

3. Δι' αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. εγκρινόμενων παρά του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος είτε δι' άπαντας τους κλάδους είτε δι' ωρισμένους μόνον εξ αυτών, οικονομικώς ασθενείς κατηγορίαί αυτοτελώς εργαζομένων προσώπων, στερουμένων επαγγελματικής στέγης.

Κατά την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν τοιούτων κατηγοριών ησφαλισμένων δύναται να επιβάλλεται δια Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει των Υπουργών Εσωτερικών και Εργασίας η υποχρέωσις εφοδιασμού τούτων δι' αστυνομικών αδειών ασκήσεως του επαγγέλματος, εφ' όσον δεν απαιτούνται τοιαύται βάσει ισχυουσών ετέρων διατάξεων και περιοδικής ανανεώσεως αυτών, ως και η απαγόρευσις της εκδόσεως ή ανανεώσεως των εν λόγω αδειών, εφ' όσον δεν προσάγεται βεβαίωσις του Ι.Κ.Α. περί εκπληρώσεως των έναντι τούτου ασφαλιστικών των υποχρεώσεων.

Δημόσιοι υπάλληλοι.

Άρθρον 3.

1. Δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος νόμου τα πρόσωπα τα παρέχοντα είτε αποκλειστικώς είτε όχι εργασίαν ο χρόνος της οποίας υπολογίζεται ως συντάξιμος κατά τας διατάξεις της εκάστοτε ισχυούσης δια το Δημόσιον συνταξιοδοτικής νομοθεσίας.

2. Τα εκ των εν άρθρω 2 του παρόντος αναφερομένων προσώπων παρέχοντα εργασίαν δια λογαριασμόν Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και συνδεόμενα μετά τούτων δια σχέσεως δημοσίου δικαίου, εξαιρούνται εκ της παρά τω Ι.Κ.Δ. ασφαλίσεως δια τον κλάδον ανεργίας.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της ασφαλίσεως.

Άρθρον 4.

Εκ των άρθρω 2 αναφερομένων προσώπων δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν του παρόντος:

1. Οι αλλοδαποί, οι προσκαίρως εν Ελλάδι ασχολούμενοι. Ως πρόσκαιρος απασχόλησις θεωρείται η μη μέλλουσα να διαρκέση εν Ελλάδι τουλάχιστον επί εν έτος. Δύναται το αρμόδιον κατά τον Κανονισμόν όργανον, επί εξαιρετικών περιπτώσεων, να παρατείνη τον χρόνον της μη ασφαλισίμου απασχολήσεως μέχρι 3 ετών συνόλω.

2. Οι ιερωμένοι, οι ασχολούμενοι εις Ιδρύματα εν οίς τελούνται τα της λατρείας των διαφόρων θρησκειών.

3. Οι αλλοδαποί, οι ασχολούμενοι εις τας εν Ελλάδι ευρισκομένας διπλωματικάς αντιπροσωπείας ξένων Κρατών και τας εκτάκτους Διεθνείς Επιτροπάς, ως και τα φυσικά πρόσωπα τ' απολαύοντα του δικαιώματος της ετεροδικίας. Τα ως άνω πρόσωπα δύνανται τη αιτήσει των να ασφαλισθούν εις το Ι.Κ.Α. καταβάλλοντα και την εργοδοτικήν εισφοράν, κατά τας διατάξεις του Κανονισμού.

Ειδικά Ταμεία

Άρθρον 5.

1. Πάντα τα υφιστάμενα μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, οιαδήποτε μορφής ταμεία, τα συνεστημένα επί τη βάσει του Ν. 2868 ή ειδικών νόμων ή του διατάγματος της 15^{ης} Μαΐου 1920 «περί επαγγελματικών Σωματείων» και ασφαλίζοντα, είτε αποκλειστικώς

είτε εν μέρει, πρόσωπα εκ των εν άρθρω 2 του παρόντος αναφερομένων, εξακολουθούν λειτουργούντα και διεπόμενα υπό των ισχυουσών δι' έκαστον τούτων διατάξεων. Πάντα τα εις τοιαύτα Ταμεία κυρίας ασφαλίσεως ασφαλιζόμενα πρόσωπα, απαλάσσονται καθ' ους κλάδους είναι ησφαλισμένα παρ' αυτοίς, της παρά τω Ι.Κ.Α. δια τον αντίστοιχον κλάδον ασφαλίσεως, αδιαφόρως αν το οικείον Ταμείον χορηγή απάσας ή μέρος μόνον των υπό του αντίστοιχου κλάδου του Ι.Κ.Α. πραγματοποιουμένων κατηγοριών παροχών και του ύψους τούτων.

Εάν πρόσωπόν τι εκ των ανωτέρω αναφερομένων παρέχει, εκτός της εργασίας δι' ην ασφαρίζεται εις ειδικόν Ταμείον και δι' ην ως εκ τούτου εξαιρείται εκ του οικείου κλάδου ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α. και ετέραν εργασίαν εμπίπτουσιν εις τας διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος, μη θεμελιούσαν όμως υποχρέωσιν ασφαλίσεως παρ' ετέρω Ταμείω, υπάγεται ως προς ταύτην εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α.

Τα κατά τα ανωτέρω διατηρούμενα και συνεχίζοντα την λειτουργίαν των ειδικά Ταμεία κυρίας ασφαλίσεως εάν υπάγονται εις την αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας, υποχρεούνται πάντως, ανεξαρτήτως προς τα εν παρ. 2 του παρόντος άρθρου οριζόμενα:

Τα μεν ασκούντα ασφάλισιν ασθενείας, όπως χορηγούν από 1^{ης} Ιανουαρίου 1952 τας αυτάς τουλάχιστον καθ' ύψος, κατηγορίας και έκτασιν παροχάς, προς εκείνας τας οποίας θα χορηγή εκάστοτε το Ι.Κ.Α. δια των κλάδων του ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα και εις είδος.

Τα δε ασκούντα ασφάλισιν συντάξεων όπως χορηγούν από της αυτής ως άνω ημερομηνίας ως κατώτατα όρια συντάξεων δι' εκάστην κατηγορίαν δικαιουμένων (συνταξιούχοι λόγω γήρατος, ατυχήματος, αναπηρίας και θανάτου), υπολογιζόμενα βάσει του τεκμαρτού ημερομισθίου της 1^{ης} ασφαλιστικής κλάσεως και του ελαχίστου ορίου ημερών εργασίας του απαιτουμένου δια την χορήγησιν της συντάξεως, προσαυξανόμενα δε κατά τας τυχόν προσαυξήσεις λόγω οικογενειακών βαρών, τας καθοριζόμενας υπό του παρόντος.

Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου δεν εφαρμόζονται δια τους υπό των ειδικών ως άνω Ταμείων συνταξιοδοτουμένους αυτοτελώς εργαζομένους, ουδέ δια τους μισθωτούς τους συνταξιοδοτουμένους υπό τούτων εάν οι τελευταίοι ούτοι:

α) Δεν είχαν κατά τον χρόνον της απονομής της συντάξεως συμπληρώσει προκειμένου περί αρρένων το 60όν και προκειμένου περί θηλέων το 55ον της ηλικίας των ή

β) Δεν πληρούν τας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας του άρθρου 28 παρ. 1 εδ. πρώτον ή

γ) Δεν πληρούν προκειμένου περί συνταξιούχων λόγω θανάτου τας υπό του άρθρου 28 παρ. 6 οριζόμενας προϋποθέσεις χαρακτηρισμού των ως μελών οικογενείας δικαιουμένων συντάξεως και τας τοιαύτας της παρ. 6 του άρθρου 29.

Από 1^{ης} Ιανουαρίου 1952 πάντα τα κατά τα ανωτέρω πρόσωπα (ησφαλισμένοι και συνταξιούχοι διατηρουμένων ειδικών Ταμείων, κυρίας ασφαλίσεως αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας) δικαιούνται όπως αξιούν παρά των ειδικών Ταμείων των, εφ' όσον πληρούν τας ανωτέρω οριζόμενας προϋποθέσεις, τας ως άνω παροχάς, αίτινες θεωρούνται ως το ελάχιστον όριον της εν τη χώρα εξασφαλιστέας προστασίας παρά των εκ του Υπουργείου Εργασίας εξαρτωμένων Οργανισμών κυρίας ασφαλίσεως (συντάξεων και ασθενείας). Αι κατά τα ανωτέρω αξιώσεις θεμελιούνται επί των οικείων διατάξεων του παρόντος και των Κανονισμών του Ι.Κ.Α., θεωρουμένων αυτοδικαίως και ως διατάξεων της διεπούσης τα οικεία ειδικά Ταμεία νομοθεσίας.

Αρνησις χορηγήσεως των ανωτέρω παροχών αποτελεί λόγον υποχρεωτικής παραπομπής του οικείου ειδικού Ταμείου εις την υπό της παρ. 6 του παρόντος προβλεπομένην Επιτροπήν. Απαγορεύεται η δημιουργία επαρκείας των Ειδικών Ταμείων δια την χορήγησιν των ως άνω παροχών δι' αναπροσαρμογής ή αυξήσεως των υπέρ αυτών νενομοθετημένων κοινωνικών πόρων ή αυξήσεως των εισφορών των ησφαλισμένων και εργοδοτών πέραν των υπό του παρόντος νόμου οριζομένων.

2. Εκ των κατά την προηγούμενη παράγραφον διατηρουμένων Ταμείων κυρίας ασφαλίσεως αρμοδιότητος του Υπουργείου Εργασίας, συγχωνεύονται εις το Ι.Κ.Α. κατά την διαδικασίαν του παρόντος άρθρου, τα Ταμεία εκείνα τα οποία λαμβανομένων υπ' όψιν του ύψους των εισφορών των ησφαλισμένων και εργοδοτών, των εκ της περιουσίας προσόδων, του χρόνου λειτουργίας, των προϋποθέσεων απονομής παροχών, του ύψους και της εκτάσεως τούτων και των εξόδων διοικήσεως του υπό κρίσιν Ταμείου αφ' ενός και του Ι.Κ.Α. αφ' ετέρου, δεν δύνανται να παράσχουν κατά την κρίσιν της περί ης ή παρ. 6 του παρόντος Επιτροπής, ισοδύναμον τουλάχιστον προς την υπό του Ι.Κ.Α. παρεχομένην ασφαλιστικήν προστασίαν.

3. Το Ταμείον Ανεργίας το συσταθέν δια του Α.Ν. 118/45 διαλύεται, συγχωνευόμενον δυνάμει του παρόντος εις το Ι.Κ.Α., όπερ υπεισέρχεται δια του κλάδου ανεργίας εις το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών του περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων και των πάσης φύσεως υποχρεώσεων και δικαιωμάτων του, ως καθολικός αυτού διάδοχος.

Η ασφάλις των παρ' αυτό συνεχίζεται υπό του Ι.Κ.Α. συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

Η κινητή και ακίνητος περιουσία του Ταμείου Ανεργίας περιέρχεται άπασα, δυνάμει του παρόντος, εις τον κλάδον Ανεργίας του ΙΚΑ, αι δε υπάρχουσαι υπέρ τούτου μισθώσεις διατηρούνται υπό του ΙΚΑ.

4. Η οργάνωσις αντιφυματικής ασφαλίσεως (Ο.Α.Φ.Α.) η συσταθείσα δια του Α.Ν. 19/11/35 διαλύεται, συγχωνευομένη δυνάμει του παρόντος εις το Ι.Κ.Α., όπερ υπεισέρχεται δια του κλάδου παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος, εις το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών της περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων και των πάσης φύσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων της ως καθολικός αυτής διάδοχος.

Η ασφάλις του κινδύνου της φυματιώσεως αναλαμβάνεται υπό του Ι.Κ.Α. συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος.

Άπασα η κινητή και ακίνητος περιουσία της ΟΑΦΑ περιέρχεται δυνάμει του παρόντος εις τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος, αι δε υπάρχουσα μισθώσεις διατηρούντα υπέρ του ΙΚΑ.

5. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου απαγορεύεται η σύστασις νέων Ταμείων κυρίας ασφαλίσεως εκτός μόνον τοιούτων προερχομένων εκ συγχωνεύσεως, δύο ή πλειόνων ομοειδών λειτουργούντων ήδη Ταμείων. Επιτρέπεται όμως η ίδρυσις Επικουρικών Ταμείων δια την πραγματοποιήσιν επί πλέον των υπό του παρόντος Νόμου προβλεπόμενων παροχών, εφ' όσον ο αριθμός των ησφαλισμένων των υπερβαίνει τους χιλίους και δεν θίγονται αι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των παρ' αυτοίς ασφαλιζομένων προσώπων έναντι του Ι.Κ.Α. Ως επί πλέον παροχαί θεωρούνται αι είτε κατ' είδος είτε κατά ποσόν ή κατ' αμφοτέρα επί πλέον των υπό του Ι.Κ.Α. παρεχόμεναι τοιαύται.

Δια Β. Διατάγματος, εφ' άπαξ εκδοθησομένου, προτάσει του Υπουργού Εργασίας, ορισθήσεται η διαδικασία της κατά τα ανωτέρω συγχωνεύσεως δύο ή πλειόνων ομοειδών Ταμείων Ασφαλίσεως εις ενιαίον ασφαλιστικόν φορέα. Η κατά την υπό του ειρημένου Β. Δ/τος ορισθησομένην διαδικασίαν πραγμάτωσις της συγχωνεύσεως, ενεργείται δι' ειδικών Β. Διαταγμάτων εκδιδομένων, κατά πάσα περίπτωσιν συγχωνεύσεως, προτάσει του υπουργού Εργασίας, εκτός αν μεταξύ των υπό συγχώνευσιν Ταμείων συγκαταλέγονται και Ταμεία υπαγόμενα υπό την εποπτείαν ετέρων Υπουργείων, όποτε το ειδικόν Διάταγμα εκδίδεται τη προτάσει και του αρμοδίου Υπουργείου.

Δια των ανωτέρω ειδικών Β. Δ/των καθορίζονται και οι πόροι του ενιαίου Οργανισμού, η τύχη των μη περιερχομένων τυχόν εις τούτον πόρων των συγχωνευομένων Ταμείων, αι προϋποθέσεις απονομής των παροχών, η έκτασις ως και το ύψος τούτων, τα της διοικήσεως αυτού, συνθέσεως των υπηρεσιών του, τα του προσωπικού του εν γένει ως και πάσα ετέρα συναφής λεπτομέρεια.

6. Περί της εν παραγράφω 2 συγχωνεύσεως Ταμείου τινός κυρία ασφαλίσεως εις το Ι.Κ.Α. αποφασίζει Επιτροπή διοριζομένη υπό του Υπουργού Εργασίας και αποτελουμένη εξ ενός Συμβούλου της Επικρατείας, οριζομένου μεθ' ενός αναπληρωτού του υπό του Προέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας, ως Προέδρου της Επιτροπής, εκ του καθηγητού της

Μαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών μέλους του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναπληρουμένου υπό του εν τω Συμβουλίω τούτω αναπληρωτού του, εκ του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου Εργασίας αναπληρουμένου υπό του νομίμου αναπληρωτού του, εκ του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναπληρουμένου υπό μέλος του Δ.Σ. εκ της τάξεως των ειδικών, εκ του Γενικού Διευθυντού του Ι.Κ.Α. αναπληρουμένου υφ' ενός Διευθυντού του Ι.Κ.Α. και εκ δύο αντιπροσώπων των ησφαλισμένων του υπό συγχώνευσιν Ταμείου, εξ ων ο εις μεν ορίζεται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του εν λόγω Ταμείου, ο δε έτερος υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος μετά των αναπληρωτών των. Χρήη Εισηγητού παρά τη Επιτροπή εκτελεί εν εκ των μελών της Επιτροπής οριζόμενον υπό του Προέδρου αυτής. Τον γραμματέα της Επιτροπής ορίζει ο Υπουργός Εργασίας εξ υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας ή Ασφαλιστικού Οργανισμού. Τα καταβλητέα εις τα μετέχοντα της Επιτροπής πρόσωπα πραγματικά έξοδα κινήσεως, δυνάμενα να ορίζονται και κατ' αποκοπήν ορίζονται κατά τας διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 48. Εν περιπτώσει αδικαιολογήτου μη προσελεύσεως μέλους τινός της Επιτροπής εις δύο συνεδριάσεις, δια μεν τα εξ υπαλλήλων μέλη της Επιτροπής η μη προσέλευσις θεωρείται ως πειθαρχικόν παράπτωμα, δια δε τα λοιπά αποτελεί λόγον αντικαταστάσεών των.

Εν περιπτώσει μη ορισμού των εν τη Επιτροπή αντιπροσώπων των ησφαλισμένων παρά του Δ.Σ.Α. του οικείου Ταμείου και παρά της ΓΣΕΕ εντός 15νθημέρου αφ' ης ζητηθή τούτο διορίζει τούτους ο Υπουργός Εργασίας κατ' οικείαν κρίσιν.

Η Επιτροπή αποφαινείται επί συγκεκριμένων ερωτημάτων περί συγχωνεύσεως ωρισμένου Ταμείου κυρίας ασφαλίσεως εις το Ι.Κ.Α., απευθυνομένων εις τον Πρόεδρον αυτής παρά του Υπουργού Εργασίας, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε τη αιτήσει του Δ.Σ. ωρισμένου Ταμείου ή της Γ.Σ.Ε.Ε. ή της οικείας επαγγελματικής οργανώσεως. Η Επιτροπή προσκαλείται εις συνεδρίασιν παρά του Υπουργού Εργασίας ή του Προέδρου αυτής, ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων 4 τουλάχιστον μελών και εκδίδει ητιολογημένας αποφάσεις δια πλειοψηφίας τεσσάρων τουλάχιστον ψήφων.

Η Επιτροπή υποχρεούται όπως υποβάλη την επί εκάστου ερωτήματος απόφασίν της εις τον Υπουργόν Εργασίας εντός τριών το πολύ μηνών από της λήψεως του σχετικού ερωτήματος. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής δύναται να ζητή την υποβολήν αυτώ παντός στοιχείου όπερ ήθελε κρίνει αναγκαίον δια την μόρφωσιν γνώμης, τόσον παρά των υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας όσον και παρά των υπηρεσιών του υπό κρίσιν Ταμείου και του Ι.Κ.Α., ως και την εκτέλεσιν πάσης σχετιζομένης με το έργον της Επιτροπής μελέτης ή ετέρας εργασίας.

Εν περιπτώσει καθ' ην η Επιτροπή ήθελεν αποφανθή υπέρ της συγχωνεύσεως του οικείου Ταμείου εις το Ι.Κ.Α., εκδίδεται βάσει της αποφάσεως αυτής, εισηγήσει του Υπουργού Εργασίας, υποβαλλομένη εις το Υπουργικόν Συμβούλιον εντός μηνός από της ανακοινώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, Β. Διάταγμα, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, περί συγχωνεύσεως του οικείου Ταμείου εις το Ι.Κ.Α.

Από της δημοσιεύσεως του Διατάγματος τούτο το υπό κρίσιν Ταμείον διαλύεται συγχωνευόμενον εις το Ι.Κ.Α., όπερ υπεισέρχεται δια του οικείου ή των οικείων του κλάδων εις το σύνολον των ενεργητικών και παθητικών του περιουσιακών στοιχείων και απαιτήσεων, ως και των πάσης φύσεως δικαιωμάτων του και υποχρεώσεων. Τα παρ' αυτώ ησφαλισμένα πρόσωπα συνεχίζουνσιν την ασφάλισιν παρά τω Ι.Κ.Α., εφαρμοζομένων εφεξής των διατάξεων της διεπούσεως το Ι.Κ.Α. νομοθεσίας, υπό τους εν τω παρόντι νόμω οριζομένους ειδικούς όρους.

Αι εν τη ασφαλίσει του συγχωνευομένου Ταμείου πραγματοποιηθείσαι ημέραι εργασίας λογίζονται πάντως ως πραγματοποιηθείσαι εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ δια την απόκτησιν των υπό τούτου προβλεπομένων δικαιωμάτων προς παροχάς και εις κλάσεις ορισθησομένας δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Γ.Κ.Α.

Ο χρόνος της πλασματικής παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω συνταξίμου υπηρεσίας των ησφαλισμένων του εφ' όσον ανεγνωρίσθη και εξηγοράσθη κατά τας διατάξεις της διεπούσεως αυτό νομοθεσίας, υπολογίζεται ως χρόνος πραγματικής ασφαλίσεως και παρά τω ΙΚΑ, υπό τον όρον πάντως ότι δεν ελήφθη υπ' όψιν δια την απονομήν ετέρας συντάξεως παρ' Οργανισμού τινος κυρίας ασφαλίσεως ή παρά του Δημοσίου. Δι' ειδικού Κανονισμού καθορισθήσονται τα

της εξαγοράς αναγνωρισθείσης αλλά μήπω εξαγορασθείσης εν όλων ή εν μέρει παρά των συγχωνευομένου Ταμείου συνταξιόμενου υπηρεσίας.

7. Καθ' άπάσας τας περιπτώσεις συγχωνεύσεως ασφαλιστικού τινος Οργανισμού εις το ΚΑ κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου, δύναται κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και κατά τα δια ταύτης ειδικότερον εκάστοτε οριζόμενα, να διατηρούνται εν λειτουργία εν όλων ή εν μέρει αι υπηρεσίαι του συγχωνευθέντος Ταμείου ή Οργανισμού υπαγόμεναι πάντως υπό την Διοίκησιν του Ι.Κ.Α. Διαρκούσης της μεταβατικής ταύτης περιόδου, ήτις δεν δύναται να υπερβή το εξάμηνον, το προσωπικόν του συγχωνευθέντος Ταμείου ή Οργανισμού εξακολουθεί λαμβάνον παρά του Ι.Κ.Α. τας ας ελάμβανε κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως αποδοχάς μέχρις εκκαθαρίσεως της θέσεώς του κατά τα εν άρθρω 55 οριζόμενα

8. Προκειμένου περί ασφαλιστικών Οργανισμών περιλαμβανόντων και κλάδον προνοίας (εφ' άπαξ παροχαί), ή κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου συγχώνευσις αυτών εις το Ι.Κ.Α. δύναται να περιορίζεται εις τους λοιπούς, πλην τούτου, κλάδους ασφαλίσεως. Επί μερικής κατά τ' ανωτέρω συγχωνεύσεως το περί ταύτης Β. Δ/μα καθορίζει, εφ' όσον δεν τηρούνται χωριστοί λ/σμοί, την περιερχομένην εις το Ι.Κ.Α. περιουσίαν και τον αριθμόν και την κατά βαθμούς σύνθεσιν των διατηρουμένων θέσεων. Το Δ.Σ. του ούτω μερικώς συγχωνευομένου Οργανισμού εντάσσει εις τας διατηρουμένας οργανικάς θέσεις ανάλογον εκ του συνολικού προσωπικού του αριθμόν υπαλλήλων και υπηρετών εντός διμήνου προθεσμίας από της εκδόσεως του περί συγχωνεύσεως Β. Δ/τος, του υπολοίπου προσωπικού του διεπομένου υπό των διατάξεων του παρόντος Νόμου των αφορωσών τα του προσωπικού των συγχωνευομένων εις το ΙΚΑ Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

9. Οσάκις εις το συγχωνευόμενον κατά τα ανωτέρω εις το ΙΚΑ Ταμείον ασφαλίζονται εν μέρει και πρόσωπα μη υπαγόμενα εις τας διατάξεις του παρόντος, ταύτα συνεχίζουν την ασφάλισίν των εις τινα ή πλείονας εκ των εν τη χώρα λειτουργούντων Ασφαλιστικών Οργανισμών οριζομένων δια του περί συγχωνεύσεως Διατάγματος, μεταξύ των οργανισμών των καλυπτομένων αναλόγου ή τας μάλλον ομοειδείς κατηγορίας εργαζομένων. Εις τας περιπτώσεις ταύτας δια του Διατάγματος ορίζεται και η κατανομή της περιουσίας του συγχωνευομένου Ταμείου εις το ΙΚΑ και τους ανωτέρω Οργανισμούς, ως και αι αναλογίαι του Προσωπικού του συγχωνευομένου Ταμείου, το οποίον θα δύναται να ενταχθή εις τούτους ή να μεταταχθή εις το Ι.Κ.Α., κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 55 του παρόντος. Τα κατά τ' ανωτέρω πρόσωπα δύναται αντί της υπαγωγής των εις έτερον Ταμείον να συνεχίσωσι προαιρετικώς την ασφάλισίν των παρά τω Ι.Κ.Α. κατά τας διατάξεις ειδικού Κανονισμού.

10. Διατάξεις της διεπούσης τα συγχωνευόμενα εις το Ι.Κ.Α. Ταμεία Νομοθεσίας, άσχετοι προς την υπό τούτων ασκουμένην ασφάλισιν (επαγγελματική κατοχύρωσις κ.λπ.), εξακολουθούν ισχύουσαι και μετά την δημοσίευσιν του ειδικού περί συγχωνεύσεως διατάγματος, του Ι.Κ.Α. υπεισερχομένου εις τας αρμοδιότητας του συγχωνευομένου Ταμείου, εκτός αν άλλως ορίζεται εν τω παρόντι νόμω.

Συνέχισις ασφαλίσεως συνταξιούχων κατά τας ασθενείας

Άρθρο 6.

Τα παρά τω ΙΚΑ ασφαλιζόμενα πρόσωπα δια τους κλάδους ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα και εις δέος, συνεχίζουσι δικαιούμενα των παροχών των ανωτέρω κλάδων μετά την διακοπήν της ασφαλίσεώς των παρ' αυτώ λόγω της συνταξιοδοτήσεώς των παρ' ειδικού ταμείου, υφ' ους όρους και προϋποθέσεις δικαιούνται τούτων και οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α., εφ' όσον πάντως πρόκειται περί συνταξιούχων λόγω θανάτου ή λόγω αναπηρίας ή συμπληρωσάντων το 60όν προκειμένου περί αρρένων και το 55όν προκειμένου περί θηλέων έτος ηλικίας των. Των αυτών δικαιωμάτων απολαύουν και τα μέλη οικογενείας αποβιούντων ως άνω ησφαλισμένων του ΙΚΑ, εφ' όσον χρόνον συνταξιοδοτούνται παρ' ειδικού Ταμείου.

Αι ανωτέρω διατάξεις ισχύουν και δια τους μέχρι της ισχύος του παρόντος συνταξιοδοτηθέντας παρ' ειδικών Ταμείων ως άνω ησφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και τα μέλη οικογενείας τούτων εφ' όσον συνταξιοδοτούνται κατά τα ανωτέρω υπό του ειδικού Ταμείου.

Επέκτασις της ασφαλίσεως.

Άρθρον 7.

Δια κανονισμών θέλει προσδιορισθή ο χρόνος και η εν γένει διαδικασία περαιτέρω επεκτάσεως της ασφαλίσεως του ΙΚΑ, εις τα κατά τα άρθρα 2 και 3 του παρόντος πρόσωπα, ως και αι υποχρεώσεις αυτών και των τυχόν εργοδοτών. Η τοιαύτη επέκτασις δύναται να γίνη είτε συνολικώς και κατά επαγγελματικές κατηγορίας ή κατά πόλεις και οικισμούς, είτε κατά συνδυασμόν αμφοτέρων των κριτηρίων τούτων και δη, είτε δι' άπαντας τους κλάδους της ασφαλίσεως, είτε δια τινας ή δια τινα μόνον εξ αυτών ή και δι' ωρισμένας μόνον κατηγορίας παροχών ωρισμένου κλάδου. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει, μερικής εφαρμογής ωρισμένου κλάδου της ασφαλίσεως, δια του Κανονισμού ορίζονται και τα καταβλητέα τμήματα εισφορών παρά των ησφαλισμένων και των τυχόν εργοδοτών των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Γενικοί κανονισμοί και όροι.

Εννοιαλογικοί προσδιορισμοί.

Άρθρον 8.

Οι κάτωθι εν τω παρόντι χρησιμοποιούμενοι όροι σημαίνουσιν αντιστοίχως:

1. Ησφαλισμένος και ησφαλισμένοι: Τα πρόσωπα εκ των εν τω άρθρω2 αναφερομένων τα μη εμπύπτοντα εις τας εξαιρέσεις του άρθρου 3 και 4 υπαχθέντα εις την ασφάλισιν.

2. Ημέραι εργασίας: Τας ημέρας καθ' ας οι ησφαλισμένοι από της υπαγωγής των εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. δικαιούνται αμοιβής εις χρήμα ή εις είδος δι' εργασίαν παρεχομένην κατά τους ορισμούς των άρθρων 2 του παρόντος ή καθ' ας δικαιούνται αμοιβής κατά την κειμένην Νομοθεσίαν άνευ πραγματικής παροχής των υπηρεσιών των (στράτευσις, άδειαι) ή προκειμένου περί αυτοτελώς εργαζομένων αι ημέραι δι' ας καταβάλλονται αι κεκανονισμένοι εισφοραί.

3. Συνταξιούχοι: Τους λόγους αναπηρίας ή γήρατος ή θανάτου συνταξιούχους και τους επιδοματούχους λόγω αναπροσαρμογής.

4. Ατύχημα: Το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν και την επαγγελματικήν ασθένειαν.

5. Εργοδότης:

α') Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου δια λογαριασμόν των οποίων τα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν πρόσωπα προσφέρουν την εργασία των.

β') Θεωρούνται ως εργοδότης προκειμένου περί φορτώσεων και εκφορτώσεων:

αα) Πλοίων, οι οικείοι εφοπλισταί και οι πράκτορες αλληλεγγύως, εκτός εάν αι τοιαύται εργασίαι εκτελούνται παρ' Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, οπότε ως εργοδότης θεωρείται ο οικείος Οργανισμός.

ββ) Χερσαίων και εναερίων μεταφορών, αι οικείαι επιχειρήσεις κατά τας διατάξεις κανονισμού.

γ') Δια τας οικοδομικές εργασίας ως εργοδότης θεωρούνται, αλληλεγγύως ο κύριος του ανεγειρομένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζομένου, επισκευαζομένου ή κατεδαφιζομένου κτίσματος και οι οικείοι εργολάβοι.

δ') Προκειμένου περί ησφαλισμένων αυτοτελώς εργαζομένων ή τοιούτων μη έχόντων σταθερόν εργοδότην ή απασχολομένων δια λογαριασμόν πολλών εργοδοτών, εάν ούτοι

συνέστησαν ασφαλιστικόν συνεταιρισμόν κατά το άρθρον 26 παρ. 2 ως εργοδότης θεωρείται ο Συνεταιρισμός ούτος.

ε') Δι' εργασίας, επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις διεξαγομένας δια λογαριασμόν του Δημοσίου, δυνάμει παραχωρήσεως ή εργολαβίας, ως εργοδότηι θεωρούνται οι ανάδοχοι ή οι εργολάβοι. Εις τας ανωτέρω περιπτώσεις η αρμοδία δημοσία αρχή υποχρεούται όπως προ της ολοκληρωτικής εξοφλήσεως αξιολογήσῃ την προσαγωγήν αυτήν βεβαιώσεως της οικείας υπηρεσίας του Ι.Κ.Α. περί εξοφλήσεως των προς τούτο οφειλομένων εισφορών, παρακρατούσα εν εναντία περιπτώσει το αντίστοιχον ποσόν και καταβάλλουσα τούτο απ' ευθείας προς το Ι.Κ.Α.

στ') Επί εργασιών αίτινες επιχειρούνται υπό του κυρίου αυτών δια μεσολαβούντων προσώπων, άτινα αναλαμβάνουσι την εκτέλεσιν τμήματος της εργασίας, εφ' όσον τα μεσολαβούντα πρόσωπα προσλαμβάνουσι και αμείβουσι τους εκτελεστάς αυτών, εργοδότηι είναι αλληλεγγύως ο τε κύριος της εργασίας και πάντα τα μεσολαβούντα πρόσωπα.

Α φ ά ν ε ι α

Άρθρον 9.

1. Πάντα τα κατά τον παρόντα νόμον δικαιώματα, τα οποία έχουσι προϋπόθεσιν τον θάνατον, γεννώνται και επί αφανείας.

2. Θεωρείται τελούν εν καταστάσει αφανείας το πρόσωπον περί της εν τη ζωή υπάρξεως του οποίου ουδεμία αξιόπιστος είδησις ελήφθη κατά την διάρκειαν ενός τουλάχιστον έτους και ο θάνατος αυτού καθίσταται σφόδρα πιθανός.

Περί ταύτης αποφαινεται τη αιτήσει του Ι.Κ.Α. το Πρωτοβάθμιον Ασφαλιστικόν Δικαστήριον του τόπου της τελευταίας απασχολήσεως του αφάντου, αδιαφόρως εάν εκκρεμή ή μη η κατά το άρθρον 40 και επέκεινα του Αστικού Κώδικος διαδικασία.

3. Εάν μεταγενεστέρως βεβαιωθή δι' αποφάσεως του αυτού Πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εκδιδομένης τη αιτήσει του Ι.Κ.Α. και παντός έχοντος έννομον συμφέρον, ότι ο κυρηχθείς ως άφαντος ευρίσκεται εν τη ζωή, διακόπτονται δια το μέλλον πάσαι αι επελθούσαι συνέπειαι.

Δια της αυτής αποφάσεως του Πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, καθορίζεται και η ημερομηνία διακοπής των κατά τα ανωτέρω συνεπειών.

Η λ ι κ ί α

Άρθρον 10.

1. Κατά τον παρόντα νόμον ως έτη ηλικίας λογίζονται τα συμπληρωμένα τοιαύτα.

2. Η ηλικία αποδεικνύεται μόνον δια ληξιαρχικής πράξεως ή ελλείπει τοιαύτης δια της εγγραφής εις τα μητρώα αρρένων ή τα δημοτολόγια.

Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει δύναται το ΙΚΑ ή το ενδιαφερόμενος ν' αμφισβητήσει την ακρίβεια της εγγραφής, ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου του τόπου της κατοικίας του ενδιαφερομένου, όπερ καθορίζει το έτος γεννήσεως του υπό κρίσιν προσώπου, της κατ' άλλην οιανδήποτε διαδικασίαν διορθώσεως της εγγραφής μη υποχρεούσης το Ι.Κ.Α. από της ενάρξεως λειτουργίας των Ασφαλιστικών Δικαστηρίων.

3. Εφ' όσον δεν προσάγεται ληξιαρχική πράξις, εξ υπαρχής συντεταγμένη ως ημέρα γεννήσεως λογίζεται η 1η Ιανουαρίου του έτους της γεννήσεως.

4. Τα της αποδείξεως της ηλικίας των αλλοδαπών ησφαλισμένων καθορισθήσονται δια Κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Διοικητική και οικονομική οργάνωσις.

Φορέυς της ασφαλίσεως.

Άρθρον 11.

Η υπό του παρόντος νόμου θεσπιζομένη ασφάλις συνεχίζεται ασκουμένη δια πάντα τα πρόσωπα του άρθρου 2 παρά του δια του Νόμου 6298/1934 συσταθέντος Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων δηλουμένου εν τω παρόντι δια των αρχικών του Ι.Κ.Α., όπερ αποτελεί αυτόνομον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, εδρεύον εν Αθήναις και τελούν υπό την ανωτέραν εποπτείαν του Κράτους, ασκουμένην υπό του Υπουργού Εργασίας.

Διοικητικόν Συμβούλιον

Άρθρον 12.

1. Το Ι.Κ.Α. διοικείται υπό Διοικητικού Συμβουλίου απαρτιζομένου εκ των κατωτέρω 11 μελών.

α') Εκ τεσσάρων αντιπροσώπων των ησφαλισμένων.

β') Εκ τεσσάρων αντιπροσώπων των εργοδοτών.

γ') Εκ τριών ειδικών επιστημόνων εκ των οποίων ο εις ιατρός, και οι έτεροι δύο ειδικοί εις τα οικονομικά ή κοινωνικά θέματα.

2. Άπαντα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. μετά των αναπληρωτών αυτών, οίτινες δέον να έχουν τας ιδιότητας των αναπληρουμένων, διορίζονται εντός 15νθημέρου από της ολοκληρώσεως των κατά τα κατωτέρω υποδείξεων, δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβανομένης προτάσει του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως

3. Τα υπό στοιχ. α' της παραγράφου 1 τακτικά μέλη του Συμβουλίου και οι αναπληρωταί τούτων υποδεικνύονται υπό της Γ.Σ.Σ.Ε.

Τα υπό στοιχ. β' της παρ. 1 τακτικά μέλη του Συμβουλίου και οι αναπληρωταί αυτών υποδεικνύονται ως ακολούθως:

α) δύο τακτικά μετά των αναπληρωτών των υποδεικνύονται από κοινού υπό του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και του Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας, Θράκης, β) εν τακτικόν μετά του αναπληρωτού του υποδεικνύονται από κοινού υπό των Επαγγελματικών και Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και γ) εν τακτικόν μετά του αναπληρωτού του υποδεικνύονται από κοινού υπό των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης.

Αι κατά τα ανωτέρω υποδείξεις των υπό στοιχ. α' και β' μελών του Συμβουλίου είναι υποχρεωτικά δια τον Υπουργόν.

Εν περιπτώσει μη υποδείξεως των υπό στοιχ. α' και β' μελών παρά των οικείων οργανώσεων εντός 10ημέρου, αφ' ης ζητηθή τούτο παρά του Υπουργού Εργασίας, το Υπουργικόν Συμβούλιον δύναται προτάσει τούτου, να προβή εις τον διορισμόν των μελών τούτων ελευθέρως και άνευ δεσμεύσεως τινος.

4. Δεν διορίζεται ούτε δύναται ν' αποτελή μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου :

α') Ο μη συμπληρώσας το 25ον της ηλικίας του.

β') Ο ανίκανος ν' αναλάβη ή να διατηρή Δημόσιον λειτούργημα.

γ') Ο διατελών εν υπηρεσιακή σχέσει προς το Ι.Κ.Α.

δ') Ο διατελών βουλευτής.

ε') Ο τελών εις οιανδήποτε αξίαν λόγου οικονομικήν σχέσιν προς το ΙΚΑ.

ζ') Ο τελών εις οιανδήποτε αξίαν λόγου οικονομικήν σχέσιν προς το ΙΚΑ.

στ') Ο μη έχων ή παύσας να έχη οριστικώς την ιδιότητα υφ' ήν διωρισθή.

ζ') Ο καθυστερών εισφοράς προς το ΙΚΑ.

Δια τους ανωτέρω λόγους τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου εκπίπτουσι του αξιώματός των αποφάσει του Υπουργού Εργασίας.

5. Η θητεία των τακτικών και αναπληρωματικών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., όπερ ανανεούται τμηματικώς είναι εξαετής εκτός των το πρώτων διορισθησομένων μελών ων η θητεία δύναται κατά το κατωτέρω να είναι 2ετής ή 4ετής, εφ' όσον ήθελον κληρωθή προς αντικατάστασιν των κατά την πρώτην ή δευτέραν διετίαν από του διορισμού του πρώτου Δ.Σ. Η κατά τα ανωτέρω τμηματική ανανέωσις άρχεται ήδη από της συμπληρώσεως της πρώτης διετίας από του διορισμού του πρώτου Δ.Σ.

Κατά την πρώτην ως και κατά την δευτέραν διετίαν γίνεται ανανέωσις ενός μέλους εξ εκάστης κατηγορίας δια κληρώσεως των αντικαταστατέων μεταξύ των αρχικώς διορισθέντων διενεργουμένης υπό του Διοικητικού Συμβουλίου την τελευταίαν τριμηνίαν εκάστης διετίας. Από της τρίτης διετίας και εφεξής αντικαθίστανται οι συμπληρούντες δετή θητείαν.

Οι εξερχόμενοι είναι επαναδιοριστέοι.

Έκαστον μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου παραμένει εις την θέσιν του και μετά την λήξιν της θητείας του μέχρι διορισμού του διαδόχου αυτού, όστις δέον να λάβη χώραν εντός τριών μηνών. Τα εις αντικατάστασιν εκπιπτόντων ή οπωσήδποτε αποχωρούντων διοριζόμενα μέλη, διορίζονται δια τον υπόλοιπον χρόνον της θητείας των εκπεσόντων ή αποχωρησάντων εκτός αν ο διορισμός διενεργείται κατά το τελευταίο έτος της θητείας του αντικαθισταμένου μέλους όποτε ούτος γίνεται δια την υπόλοιπον θητείαν τούτου ηυξημένην κατά έξ έτη.

6. Δια της περί διορισμού των μελών του Δ.Σ. αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου ορίζεται και ο Πρόεδρος αυτού μεταξύ των υπό στοιχ. γ' μελών του Συμβουλίου των ειδικών εις τα οικονομικά ή κοινωνικά θέματα.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Ι.Κ.Α. εκλέγει μεταξύ των υπό στοιχεία α' και β' της παραγράφου 1 μελών του δύο Αντιπροέδρους, ένα εκ της τάξεως των εργοδοτών και ένα εκ της τάξεως των ησφαλισμένων.

Ο Πρόεδρος και οι Αντιπρόεδροι ασκούν το λειτούργημα των καθ' όλην την διάρκειαν της θητείας των. Οι Αντιπρόεδροι αναπληρούν τον Πρόεδρον απόντα, ελλείποντα ή κωλύομενον ως περί τούτου θέλει όριση ο Κανονισμός. Εκ των δύο Αντιπροέδρων, προηγείται ο των ησφαλισμένων.

Εις τας συνεδριάσεις του Δ.Σ. δύναται να παρίσταται άνευ ψήφου, οσάκις κρίνει τούτο σκόπιμον ο Υπουργός Εργασίας όστις παριστάμενος προεδρεύει του Συμβουλίου.

7. Άπαντα τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου και ο Κυβερνητικός Επίτροπος δικαιούνται εξόδων κινήσεως κατά συνεδριάσιν. Ο Πρόεδρος και οι Αντιπρόεδροι δικαιούνται προσθέτως και μηνιαίας παγίας αποζημιώσεως. Αι ανωτέρω αποζημιώσεις ορίζονται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. εγκρινομένης υπό των Υπουργών Εργασίας και Οικονομικών.

8. Το Δ.Σ. συνέρχεται εις συνεδριάσιν προσκλήσει του Προέδρου όστις καλεί αυτό οσάκις κρίνει τούτο αναγκαίον τουλάχιστον δε τρις του μηνός ή επί τη εγγράφω αιτήσει τριών τουλάχιστον μελών ή του Γεν. Διευθυντού ευρίσκεται δεν εν απαρτία παρόντων εξ τουλάχιστον μελών, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος ή ο έτερος των Αντιπροέδρων και λαμβάνει αποφάσεις δια της πλειοψηφίας των παρόντων μελών και δια ψήφον ουχί ολιγοτέρων των τεσσάρων.

Επί πλειοψηφίας προκειμένου μεν περί φανεράς ψηφοφορίας υπερισχύει η γνώμη υπέρ ης εδόθη η ψήφος του προεδρεύοντος, προκειμένου δε περί μυστικής ψηφοφορίας η πρότασις θεωρείται απορριφθείσα.

9. Εν περιπτώσει ελλείψεως δι' οιανδήποτε αιτίαν μέχρι τριών μελών του Δ.Σ. δύναται τούτο να συνεδριάξη και να λαμβάνη αποφάσεις εγκαίρως ουχί όμως και πέραν των τριών μηνών από της ελλείψεως.

10. Εν περιπτώσει σοβαρών παραβάσεων των υπό των ορισμών του παρόντος νόμου ή των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδόμενων Κανονισμών, ως και των διατάξεων, γενικωτέρας σημασίας ισχυόντων νόμων, δύναται ο Υπουργός Εργασίας να αιτήσεται την διάλυσιν του Δ.Σ. παρά του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Εν περιπτώσει διαλύσεως του Δ.Σ. του ΙΚΑ κατά τα ανωτέρω και μέχρι του διορισμού νέου Διοικητικού Συμβουλίου, όστις δέον να συντελεσθή εντός τριών μηνών, η Διοίκησις του

ΙΚΑ ανατίθεται εις προσωρινήν Επιτροπήν αναλαμβάνουσαν ένα Νομικόν Σύμβουλον του Κράτους, υποδεικνυόμενον μετά του αναπληρωτού του υπό του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρον, ένα Συμβούλον του Ελεγκτικού Συνεδρίου υποδεικνυόμενον ωσαύτως μετά του αναπληρωτού του υπό του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου τον Πρόεδρον του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, με αναπληρωτήν του τον νόμιμον αναπληρωτήν αυτού και τον Γενικόν Γραμματέα της Γ.Σ.Ε.Ε. με αναπληρωτήν του τον νόμιμον αναπληρωτήν αυτού.

Η υπόδειξις των δύο πρώτων και των αναπληρωτών των γίνεται εντός 5 ημερών από της προς τούτο προσκλήσεως του Υπουργού της Εργασίας γινομένης άμα τη δημοσιεύσει της περί διαλύσεως του Δ.Σ. αποφάσεως, ο δε διορισμός απάντων των μελών της επιτροπής ενεργείται εντός ετέρων 5 ημερών από της κοινοποιήσεως της τελευταίας υποδείξεως δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Εν περιπτώσει μη υποδείξεως των δύο πρώτων μελών παρά των οικείων Συμβουλίων εντός της ανωτέρω πενθημέρου προθεσμίας ο Υπουργός Εργασίας ενεργεί τον διορισμόν και άνευ υποδείξεως τούτων.

Δια την θητείαν των μελών του ανασυγκροτουμένου Δ. Σ. ισχύουν αι διατάξεις της παρ. 5 του παρόντος άρθρου περί της μετά διετή θητείαν τμηματικής ανανεώσεως μέρους των μελών αυτού.

11. Εν περιπτώσει σοβαράς παραβάσεως των καθηκόντων του υπό μέλους του Δ.Σ. δύναται τούτο να κηρύσσεται έκπτωτον κατά την ανωτέρω διαδικασίαν. Ως σοβαρά παράβασις θεωρείται και η μη προσέλευσις άνευ αποχρώντος λόγου εις πέντε εν συνεχεία συνεδριάσεις του Δ.Σ. ή των Επιτροπών εις ας μετέχει, καίπερ κανονικώς προσκληθέν.

12. Δια κανονισμού ορισθήσεται ειδικώτερον ο τρόπος λειτουργίας του Δ.Σ. του ΙΚΑ.

13. Χρέη γραμματέως του ΔΣ και της περί ης η παρ. 10 επιτροπής εκτελούν υπάλληλοι του ΙΚΑ οριζόμενοι υπό του Προέδρου του ΔΣ και της Επιτροπής.

Αρμοδιότης Δ Συμβουλίου – Τοπικά Διοικητικά Επιτροπαί.

Άρθρον 13.

Το ΔΣ αποφασίζει εφ' όλων των γενικών ζητημάτων διοικήσεως και διαχειρίσεως του Οργανισμού. Ειδικώτερον :

1. Μελετά και εισηγείται εις τον Υπουργόν Εργασίας τα ληπτέα νομοθετικά μέτρα δια την βελτίωσιν της οργανώσεως και λειτουργίας του Ι.Κ.Α. και γενικώτερον του εν Ελλάδι κρατούντος συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως.

2. Καταρτίζει τους υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένους Κανονισμούς ως και τοιούτους ρυθμίζοντας:

α') Τα της εισπράξεως των εισοφρών.

β') Τα της τοποθετήσεως κεφαλαίων.

γ') Τα του τρόπου και της διαδικασίας της πραγματοποιήσεως των πάσης φύσεως ασφαλιστικών παροχών.

δ') Τα της βαθμιαίας επεκτάσεως της ασφαλίσεως και ιδρύσεως Υπ/μάτων.

ε') Τα της προμηθείας παντός είδους υλικού και εφοδίων, μισθώσεως και αποκτήσεως ακινήτων, ανεγέρσεως και διασκευής κτιρίων.

στ') Τα του προσωπικού εν γένει κατά τα υπό του παρόντος ειδικώτερον οριζόμενα.

ζ') Τα της συνθέσεως και οργανώσεως των υπηρεσιών του ΙΚΑ.

3. Εγκρίνει τον προϋπολογισμόν και τον απολογισμόν του ΙΚΑ ως και το μαθηματικόν ισοζύγιον τούτου.

4. Λαμβάνει γνώσιν των εκθέσεων Οικονομικού ελέγχου κατά τας διατάξεις Κανονισμού.

5. Συγκροτεί τακτικάς και ειδικάς εκτάκτους επιτροπάς εκ μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή ειδικών προσώπων ή και υπαλλήλων του Ιδρύματος προς προπαρασκευήν, γνωμοδότησιν ή διαχείρισιν και απόφασιν επί ζητημάτων αναγομένων εις την αρμοδιότητά του

καθορίζον άμα τας αρμοδιότητας των Επιτροπών τούτων και την καταβλητέαν εις τους μετέχοντας εις αυτάς αποζημίωσιν καθ' ειδικότερον θέλει ορίσει ο Κανονισμός.

Το Δ.Σ. δύναται να μεταβιβάζη μέρος των αρμοδιοτήτων του εις ένα ή πλείονα των μελών του προς συστηματικώτεραν παρακολούθησιν του έργου του ΙΚΑ καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός.

6. Ελέγχει τας σχετικές προς την διοίκησιν και διαχείρισιν του Ι.Κ.Α. πράξεις των λοιπών οργάνων τούτου προς τον σκοπόν εξασφαλίσεως της νομιμότητος και συμμορφώσεως τούτων προς τον νόμον, τους Κανονισμούς και τας αποφάσεις αυτού. Προς τον σκοπόν τούτον δικαιούται να αναθέτη το έργον τούτο εφ' όσον κρίνει τούτο αναγκαίον εις ειδικευμένα πρόσωπα δια μικρά χρονικά διαστήματα μη υπερβαίνοντα εν συνόλω τους δύο μήνας εντός του αυτού οικονομικού έτους δι' έκαστον πρόσωπον.

7. Υποβάλλει άμα τη λήξει του οικονομικού έτους λεπτομερή έκθεσιν εις τον Υπουργόν Εργασίας επί των πεπραγμένων του Ι.Κ.Α.

8. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. εκπροσωπεί το Ίδρυμα εξωδίκως και δικαστικώς. Δύναται, αποφάσει του Δ.Σ., η εκπροσώπησις του Ιδρύματος ν' ανατίθεται και εις έτερον μέλος του Δ.Σ. ή τον Γενικόν Διευθυντήν ή ανώτερον υπάλληλον του Ιδρύματος.

9. Παρά τοις σοβαρετέροις Υπ/μασι του ΙΚΑ, άτινα θέλει ορίσεις Κανονισμός, διορίζονται δι' αποφάσεων του οικείου Νομάρχου, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως Τοπικαί Διοικητικάί Επιτροπαί εκ 5 ή 7 μελών αναλόγως της σπουδαιότητος του Υπ/τος και κατά την περί τούτου απόφασιν του Δ.Σ. του ΙΚΑ. Προκειμένου περί επταμελών Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών αύται απαρτίζονται εκ τριών αντιπροσώπων των ησφαλισμένων, τριών αντιπροσώπων των εργοδοτών και εξ ενός ειδικού περί τα ασφαλιστικά ζητήματα ή δημοσίου υπαλλήλου ή δικαστικού και προκειμένου περί πενταμελών εκ δύο αντιπροσώπων των ησφαλισμένων, δύο αντιπροσώπων των εργοδοτών και εξ ενός ειδικού περί τα ασφαλιστικά ζητήματα ή δημοσίου υπαλλήλου ή δικαστικού.

Οι αντιπρόσωποι των ησφαλισμένων και οι αναπληρωταί τούτων λαμβάνονται υποχρεωτικώς εκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον αριθμόν υποψηφίων (τακτικών και αναπληρωματικών) υποβαλλομένου εις το διορίζον όργανον παρά της Γ.Σ.Ε.Σ εντός 15ημέρου αφ' ης ζητηθή παρά τούτου και οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και οι αναπληρωταί των εκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον αριθμόν υποψηφίων (τακτικών και αναπληρωματικών) υποβαλλομένου εις το διορίζον όργανον εντός 15ημέρου προθεσμίας, αφ' ης ζητηθή παρά τούτου, παρά των περί ων η παρ. 3 του άρθρου 12 Επιμελητηρίων και των Εμπορικών και Βιομηχανικών τοιούτων της περιοχής του Υπ/τος και καταρτιζομένου από κοινού υπό τούτων. Εν ελλείψει Επιμελητηρίων και των τριών κατηγοριών η υπόδειξις ενεργείται παρά των εν τη περιοχή του υ/τος λειτουργούντων τοιούτων. Εν περιπτώσει μη εγκαίρου υποβολής προς το διορίζον όργανον των ανωτέρω πινάκων τούτο προβαίνει εις τον διορισμόν των αντιπροσώπων των ησφαλισμένων και εργοδοτών κατά την κρίσιν του. Τα ειδικά πρόσωπα ή δημόσιοι υπάλληλοι ή δικαστικοί εκλέγονται ελευθέρως παρά του διορίζοντος οργάνου. Η θητεία των μελών των ΤΔΕ ορίζεται εξαετής.

Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος της λειτουργίας των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών και τα του Προεδρείου αυτών. Η διάταξις της παραγράφου 7 του άρθρου 12 ισχύει αναλόγως και δια τας ΤΔΕ.

Αι Τοπικαί Διοικητικάί Επιτροπαί μεριμνούν δια την εύρυθμον διεξαγωγήν της ασφαλίσεως εις την περιφέρειάν των μελετούν τα κατά τόπους ειδικά ζητήματα και υποβάλλουν εις το Διοικητικόν Συμβούλιον του ΙΚΑ σχέδια περί του προσφορωτέρου τρόπου οργανώσεως της ασφαλίσεως.

Προτείνουν εις το Διοικητικόν Συμβούλιον του ΙΚΑ το υγειονομικόν πρόγραμμα του Υπ/τος περιλαμβάνον τον αριθμόν των ιατρείων, του υγειονομικού προσωπικού την σύνασιν συμβάσεων με Νοσηλευτικά Ίδρύματα κλπ και αναλαμβάνουν μετά την έγκρισίν του την εκτέλεσιν αυτού.

Καταρτίζουν και υποβάλλουν σχέδια προϋπολογισμού του Υποκαταστήματος αναλόγως του αριθμού των ησφαλισμένων.

Προτείνουν τον καθορισμόν της ασφαλιστικής περιοχής του Υπ/τος.

Επιλαμβάνονται της εξετάσεως των γενικής φύσεως παραπόνων των ησφαλισμένων και εργοδοτών εν σχέσει με την λειτουργίαν του Υπ/τος και μεριμνούν δια την ικανοποίησιν των. Μεριμνούν δια την διαφώτισιν επί της φύσεως και των σκοπών του θεσμού των κοινωνικών ασφαλίσεων.

Μελετούν εν συνεργασία μετά του Διευθυντού του Υπ/τος τας ανάγκας του Υπ/τος εις χώρον και εγκαταστάσεις και υποβάλλουν σχετικές εισηγήσεις εις την Γενικήν Δ/νσιν δια την απόκτησιν (ει' αγοράς, εκχωρήσεως ή μισθώσεως) των αναγκαιούντων προς τούτο οικοπέδων, κτιρίων και εγκαταστάσεων.

Διαπιστώνουν τας παρά τη κοινή γνώμη κρατούσας αντιλήψεις ως προς την λειτουργίαν των υπηρεσιών του Υποκαταστήματος και τακτικώς ενημερώνουν σχετικώς το Διοικητικόν Συμβούλιον και τον Γενικόν Διευθυντήν επί του κατά πόσον αι διάφοραι υπηρεσίαι του Υποκαταστήματος ανταποκρίνονται προς τας ανάγκας των ησφαλισμένων.

Αποφαίνονται επί αιτήσεως θεραπείας κατά πάσης φύσεως αποφάσεων του Δ/ντού του Υπ/τος αφορωσών την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν, την διάρκειαν της ασφαλιστικής σχέσεως, τον υπολογισμόν και την καταβολήν των εισφορών και την πραγματοποίησιν των ασφαλιστικών παροχών. Η ανωτέρω αρμοδιότης ασκείται κατά τας διατάξεις των ισχυόντων Κανονισμών μέχρις ενάρξεως της λειτουργίας των Ασφαλιστικών Δικαστηρίων εν τη περιοχή εκάστου Υπ/τος.

Συγκροτούν επιτροπάς προμηθειών, παραλαβών, στεγάσεως και οικοδομικού προγράμματος καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός.

Ασκούν πάσαν ετέραν αρμοδιότητα ανατιθεμένην αυτοίς δια των Κανονισμών.

Εις τας συνεδριάσεις της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής συμμετέχει άνευ ψήφου ο Διευθυντής του Υπ/τος, εισηγούμενος τα διάφορα θέματα.

Χρέη γραμματέως ταύτης εκτελεί εις των υπαλλήλων του Υπ/τος, οριζόμενος υπό του Διευθυντού του Υπ/τος.

Υπηρεσίαι – Γενικός Διευθυντής

Άρθρον 14.

1. Αι υπηρεσίαι του ΙΚΑ διακρίνονται εις Γενικήν Διεύθυνσιν και Υπ/ματα, καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός, τηρουμένης πάντως της αρχής της διοικητικής και ασφαλιστικής αποσυγκεντρώσεως των Υποκαταστημάτων ως προς την οργάνωσιν και λειτουργίαν των κλάδων παροχών ασθενοίας και μητρότητος εις χρήμα και εις είδος.

Ειδικώς δια τας περιοχάς Αθηνών και Πειραιώς δύναται να ορίζεται δια του Κανονισμού ίδιον σύστημα οργάνωσεως της ασφαλίσεως εν αυταίς, επιτρεπομένης και της ιδρύσεως πλειόνων υποκαταστημάτων ή παραρτημάτων τούτων.

2. Ως Γενικός Διευθυντής διορίζεται πρόσωπον κεκτημένον τα κάτωθι προσόντα :

α') Πτυχίον Νομικής Σχολής ή Σχολής Πολιτικών Επιστημών Πανεπιστημίου ή της Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών ή αναλόγου Σχολής ισοτίμου Ιδρύματος της αλλοδαπής.

β') Ειδίκευσιν εις τα θέματα της κοινωνικής πολιτικής και πλην των ανωτέρω δεκαετή τουλάχιστον ευδόκιμον διοικητικήν πείραν κτηθείσαν εις υπηρεσίας τομέων της κοινωνικής πολιτικής ή δεκαετή προϋπηρεσίαν ως δημοσίου υπαλλήλου εις υπηρεσίας δι' ων ασκείται κοινωνική πολιτική.

3. Ο Γενικός Διευθυντής διορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, μεταξύ των εχόντων τα κατά την προηγουμένην παράγραφον προσόντα.

4. Δια την απόλυσιν του Γενικού Διευθυντού του ΙΚΑ προσωρινώς ή οριστικώς έχουσιν εφαρμογήν τα ισχύοντα περί Γενικών Διευθυντών των Υπουργείων.

5. Παρά τω Ιδρύματι Κοιν. Ασφαλίσεων συνιστάται θέσις Αναπληρωτού Γενικού Διευθυντού του Ιδρύματος. Ως Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντού διορίζεται πρόσωπον κεκτημένον τα δια τον Γενικόν Διευθυντήν προβλεπόμενα προσόντα. Ως προς την διαδικασίαν

διορισμού του Αναπληρωτού Γενικού Διευθυντού και τους λόγους και την διαδικασία απολύσεως αυτού εφαρμόζονται αναλόγως τα περί του Γενικού Διευθυντού σχετικά ισχύοντα.

6. Αι αρμοδιότητες του Γενικού Διευθυντού είναι αι εξής:

α') Προτείνει εις το Δ.Σ. προς έγκρισιν σχέδια οργανώσεως της όλης υπηρεσίας του ΙΚΑ και Κανονισμών.

β') Προτείνει εις το Δ.Σ. τον καθορισμόν του αριθμού των θέσεων δι' όλας τας κατηγορίας των θέσεων του ΙΚΑ.

γ') Επιμελείται της συντάξεως των ζητουμένων παρά του Δ.Σ. εκθέσεων επί θεμάτων αφορώντων την οργάνωσιν και λειτουργίαν του ΙΚΑ και γενικώτερον τον θεσμόν της κοινωνικής ασφαλίσεως δυνάμενος να υποβάλλη σχετικά εκθέσεις προς το Δ.Σ. και αυτεπαγγέλτως.

δ') Προπαρασκευάζει και υποβάλλει εις το Δ.Σ. τον ετήσιον προϋπολογισμόν και απολογισμόν ως και το ασφαλιστικόν ισοζύγιον κατά τους ορισμούς του Κανονισμού.

ε') Μεριμνά συμφώνως προς τας αποφάσεις του Δ.Σ. της διοικήσεως της περιουσίας του ΙΚΑ υποδεικνύων τους προσφερωτέρους τρόπους επενδύσεως αυτής εντός των πλαισίων του παρόντος νόμου και των οικείων Κανονισμών.

στ') Προϊσταται πασών των υπηρεσιών του ΙΚΑ και ασκεί έλεγchon και εποπτείαν επ' αυτών κατά τας διατάξεις των Κανονισμών, και εν γένει διευθύνει τας υποθέσεις του Οργανισμού και λαμβάνει παν αναγκαίον κατάλληλον προς εκτέλεσιν του παρόντος νόμου μέτρον και εν γένει ασκεί πάσαν εκ των Κανονισμών ανατιθεμένην αυτώ αρμοδιότητα.

ζ') Ο Γενικός Διευθυντής δύναται να μεταβιβάζη δι' αποφάσεώς του τινάς των αρμοδιοτήτων του, προς ένα ή περισσότερους των υπαλλήλων του ΙΚΑ, συμφώνως προς τας διατάξεις του Κανονισμού.

η') Έκαστος υπάλληλος ασκών ανατεθείσας αυτώ δι' αποφάσεως του Γενικού Διευθυντού κατά τα ανωτέρω αρμοδιότητας υπόκειται εν τη ασκήσει τούτων υπό τον έλεγchon επίβλεψιν και καθοδήγησιν του Γενικού Διευθυντού.

θ') Κατά τας συνεδριάσεις του Δ.Σ. παρίσταται άνευ ψήφου ο Γενικός Διευθυντής εκτός των περιπτώσεων καθ' ας συζητούνται θέματα σχετικά με την υπηρεσιακήν κατάστασιν αυτού.

7. Από της αναλήψεως των καθηκόντων του παρά του Αναπληρωτού Γενικού Διευθυντού όστις υπαγόμενος απ' ευθείας υπό του Δ.Σ. του ΙΚΑ θα αναπληροί καθ' άπασας αυτού τας αρμοδιότητας τον Γενικό Διευθυντήν, ελλείποντα απόντα ή κωλυόμενον ούτος θα προϊσταται άμέσως αντί του Γεν Διευθυντού των διοικητικών οικονομικών και του προσωπικού των υγειονομικών υπηρεσιών του Ιδρύματος και αναλόγως θα αποφασίζει ή εισηγείται εις τα συλλογικά όργανα του ΙΚΑ επί πάντων των εις την αρμοδιότητα αυτού αναγομένων κατά τα ανωτέρω θεμάτων αντί του Γεν. Διευθυντού οσάκις ο τελευταίος ούτος είναι αρμόδιος συμφώνως προς τα διατάξεις του παρόντος νόμου και των Κανονισμών του Ιδρύματος. Αι λειπτομέρειαι της εφαρμογής της παρούσης διατάξεως ορισθήσονται δια Κανονισμού.

Εν περιπτώσει αμφισβητήσεων ως προς το αν θέμα τι υπάγεται εις την αρμοδιότητα του Γεν. Διευθυντού ή του Αναπληρωτού αυτού αποφασίζει σχετικά οριστικώς ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

Ο Αναπληρωτής Γενικού Διευθυντού παρίσταται εις πάσας τας συνεδριάσεις του Δ.Σ. ως εισηγητής άνευ ψήφου επί των εις τας αρμοδιότητας αυτού αναγομένων θεμάτων.

Μέχρι του διορισμού και της αναλήψεως των καθηκόντων του παρά του Αναπληρωτού Γενικού Διευθυντού τας αρμοδιότητας τούτου ενασκεί ο Γενικός Διευθυντής του Ιδρύματος.

8. Οι Διευθυνταί των Υποκ/των οριζόμενοι κατά τας διατάξεις του οικείου Κανονισμού, αποφασίζουν κατά την ωσαύτως υπό των Κανονισμών ορισθησομένην διαδικασίαν περί της υπαγωγής εις την ασφάλισιν, της διαρκείας της ασφαλιστικής σχέσεως και της καταβολής των εισφορών και της πραγματοποιήσεως των ασφαλιστικών παροχών, ως και επί παντός ετέρου θέματος ορισθησομένου δια του αυτού κανονισμού.

Κυβερνητικός Επίτροπος

Άρθρον 15.

1. Των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. μετέχει άνευ ψήφου, ως Κυβερνητικός Επίτροπος, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εργασίας, αναπληρούμενος υπό ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας επί βαθμώ τουλάχιστον Διευθυντού διοριζομένου επί τριετεί θητεία παρά του Υπουργού Εργασίας.

2. Ο Κυβερνητικός Επίτροπος παρακολουθεί την νομιμότητα των λαμβανομένων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου αποφάσεων δυνάμενος να λαμβάνη τον λόγον επί παντός θέματος και να υποβάλη προτάσεις. Εν περιπτώσει καθ' ην ήθελεν κρίνει ότι απόφασίς τις του Δ.Σ. αντίκειται εις τον παρόντα νόμον ή τους εις εκτέλεσιν αυτού εκδοθησομένους ή διατηρουμένους εν ισχύϊ δυνάμει του παρόντος Κανονισμούς ο Κυβερνητικός Επίτροπος δύναται είτε προφορικώς διαρκούσης συνεδριάσεως είτε δι' εγγράφου ανακοινώσεως κοινοποιουμένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν και τον Πρόεδρον του Δ.Σ. εντός 48 ωρών από της λήψεως της σχετικής αποφάσεως να ζητή την αναστολήν της εκτελέσεως αυτής. Εντός της αυτής 48ώρου προθεσμίας ο Κυβερνητικός Επίτροπος αναφέρει εγγράφως τα της διαφωνίας του εις τον Υπουργόν Εργασίας εις ον δύναται να υποβάλη τας απόψεις του Δ.Σ. και ο Πρόεδρος αυτού εντός 48ώρου από της ανακοινώσεως της διαφωνίας του Κυβερνητικού Επιτρόπου εγγράφως ή προφορικώς κατά τα ανωτέρω.

Εάν ο Υπουργός Εργασίας συμφωνήση προς την γνώμην του Κυβερνητικού Επιτρόπου, ανακοινού την απόφασίν του εις τον Πρόεδρον του Δ.Σ. και τον Γενικόν Διευθυντήν εντός 7ημέρου προθεσμίας από της υποβολής εις αυτόν της διαφωνίας παρά του Κυβερνητικού Επιτρόπου αναστελλομένης της εκτελέσεως της σχετικής αποφάσεως μέχρις ου αποφανθή σχετικώς το Υπουργικόν Συμβούλιον, εις ο εισάγεται παρά του Υπουργού Εργασίας ο σχετικός φάκελος εντός 15ημέρου προς οριστικήν άρσιν της διαφωνίας και όπερ αποφασίζει εντός 30ημέρου.

Εάν ο Υπουργός Εργασίας δεν ανακοινώση εις τον Πρόεδρον του Δ.Σ. και τον Γενικόν Διευθυντήν του Ι.Κ.Α. την επί της διαφωνίας απόφασίν του, εντός της ανωτέρω επταήμερου προθεσμίας ως επίσης και όταν ούτος δεν ανακοινώση αυτοίς την απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου εντός της 30ημέρου ως άνω προθεσμίας το Δ.Σ. δύναται να διατάξη την εκτέλεσιν της αποφάσεως.

3. Ο Κυβερνητικός Επίτροπος παρίσταται και εις το Συμβούλιον του άρθρου 23 του παρόντος με τας αυτάς περί ων ανωτέρω αρμοδιότητος.

4. Αι συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και των ανωτέρω Συμβουλίων θεωρούνται ως νομίμως γενόμεναι και εν απουσία του Κυβερνητικού Επιτρόπου, εφ' όσον ούτος προσεκλήθη κανονικώς και δεν προσήλθε.

Διαδικασία θεσπίσεως Κανονισμών.

Άρθρον 16..

Πάντες οι υπό του παρόντος νόμου προβλεπόμενοι Κανονισμοί θεσπίζονται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, λαμβανομένων προτάσει του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο Υπουργός Εργασίας, εφ' όσον συμφωνεί προς την πρότασιν του Ι.Κ.Α. υποχρεούται όπως και αποστείλη προς δημοσίευσιν τον σχετικόν Κανονισμόν εντός 30ημέρου προθεσμίας. Εν περιπτώσει διαφωνίας του Υπουργού Εργασίας επί διατάξεων των προτεινομένων υπό του Δ.Σ. σχεδίων Κανονισμών, ούτος υποχρεούται όπως αναπέμψη τον οικείον Κανονισμόν προς επαναζέτασιν εις το Δ.Σ. μετ' ειδικής εκθέσεως αιτιολογούσης τας διαφωνίας του εντός της αυτής ως άνω προθεσμίας. Εν η περιπτώσει το ΔΣ του ΙΚΑ εμμένει εις την αρχικήν του απόφασιν η διαφωνία αίρεται δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου ενώπιον του οποίου φέρει το ζήτημα ο Υπουργός Εργασίας εντός 10 ημέρου προθεσμίας από της ανακοινώσεως αυτώ της νεωτέρας αποφάσεως του Δ.Σ. Παρελθούσης απράκτου της ως άνω 30ημέρου προθεσμίας ως και εν περιπτώσει καθ' ην ο Υπουργός Εργασίας δεν αναπέμψη το πρώτον υποβληθέν αυτώ σχέδιον Κανονισμού, λόγω

τυχόν διαφωνίας του εις το Δ.Σ. δύναται ο Πρόεδρος τούτου να εκτελήται ην δημοσίευσιν αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αφ' ης και αποκτά τούτο ισχύον Κανονισμό.

Η ανωτέρω διαδικασία ισχύει και ως προς την τροποποίησιν ή συμπλήρωσιν ισχυόντων εκάστοτε Κανονισμών του ΙΚΑ.

Δια τον κανονισμών δεν δύναται να τροποποιούνται διατάξεις του παρόντος νόμου.

Ο Υπουργός Εργασίας δύναται να ζητή παρά του ΔΣ του ΙΚΑ, την υποβολήν εις τούτον προτάσεων Κανονισμών ή τροποποιήσεων και συμπληρώσεων ισχυόντων τοιούτων. Εάν το ΔΣ δεν ήθελε υποβάλει την σχετικήν πρότασιν εντός 45θήμερου αφ' ης ζητηθή αυτή, ο Υπουργός Εργασίας δύναται να προκαλέση απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου περί θεσπίσεως του οικείου Κανονισμού ή της οικείας τροποποιήσεως ή συμπληρώσεως ισχυόντων τοιούτων.

Αι κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου προτάσεις του ΔΣ ψηφίζονται εις δύο διαφόρους συνεδριάσεις τούτου απεχούσας τουλάχιστον 3 μέρες απ' αλλήλους.

Προκειμένου περί Κανονισμών αναγομένων εις την σύνθεσιν και οργάνωσιν των υπηρεσιών του ΙΚΑ ως και τοιούτων αφορώντων τα της καταστάσεως εν γένει του προσωπικού αυτού και τα της διενεργείας των προμηθειών των προμηθειών του Ιδρύματος, δεν δύναται δια της ανωτέρω προβλεπομένης διαδικασίας περί άρσεως των διαφωνιών μεταξύ του ΙΚΑ και Υπουργού Εργασίας να αυξάνονται αι προτεινόμεναι παρά του ΔΣ του Ιδρύματος οργανικαί θέσεις ουδέ να θεσπίζονται διατάξεις εξαρτώσαι την εκτέλεσιν των ειρημένων Κανονισμών εκ της συμπράξεως οργάνων ξένων προς το Ίδρυμα, εκτός αν την σύμπραξιν τοιούτων οργάνων προτείνη το ΔΣ του ΙΚΑ ή αυτή προβλέπεται υπό διατάξεων του παρόντος νόμου.

Διαχείριση και έλεγχος.

Άρθρον 17.

1. Ο τρόπος της οικονομικής διαχειρίσεως του ΙΚΑ και το εν γένει λογιστικόν σύστημα θέλουν ορισθή δια Κανονισμού.

Η υπό του ΙΚΑ διενεργούμενη ασφάλισις διακρίνεται εις τέσσερας αυτοτελείς κλάδους κατά την κατωτέρω διάκρισιν, τηρουμένων κειχωρισμένων λογαριασμών δι' έκαστην τούτων.

2. Τα εξ εισφορών έσοδα του ΙΚΑ, κατανέμονται κατά μήνα εις τους λογαριασμούς των διαφόρων κλάδων ασφαλίσεως, κατά τας ακολούθους αναλογίας.

α) 2/19 εις τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος.

β) 7,5/19 εις τον κλάδον αναπηρίας, γήρατος, θανάτου.

γ) 2/19 εις τον κλάδον ανεργίας.

δ) 7,5/19 εις τον κλάδον ανεργίας.

3. Αι πάσης φύσεως πρόσοδοι εκ των κεφαλαίων των ανωτέρω λογαριασμών, περιέρχονται εις το οικείον λογαριασμόν. Πάντα τα λοιπά έσοδα, την διάθεσιν αυτών, κατανέμονται κατά την εν τη προηγουμένω παράγραφω οριζομένην αναλογίαν εις τους διάφορους λογαριασμούς. Δωρεαί, κληρονομίαί ή κληροδοσίαί προς το ΙΚΑ, υπό τον όρον της χρησιμοποίησεως των προς ωρισμένον σκοπόν, περιέρχονται εις τον ή τους σχετικούς λογαριασμούς δι' ων εξυπηρετείται ο τεθείς όρος.

Αι παροχαί του άρθρου 32 (έξοδα κηδείας) βαρύνουν τον κλάδον ασφαλίσεως παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα.

Μεταφοραί ποσών ή πιστώσεων εκ τινος λογαριασμού εις τον άλλον απαγορεύονται, εκτός αν οι αυτών επιδιώκεται διόρθωσις γενομένων σφαλμάτων. Πόροι κατατεθέντες ή πιστωθέντες εις ένα λογαριασμόν, χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς δια την χορήγησιν των ασφαλιστικών παροχών των πραγματοποιουμένων υπό του κλάδου τούτου.

4. Αι δαπάναι διοικήσεως του ΙΚΑ αντιμετωπίζεται δια πόσων άτινα αφαιρούνται εκ των διαφόρων λογαριασμών, κατ' αναλογίαν των δαπανών διοικήσεως εκάστου κλάδου ασφαλίσεως, κατά τα δια Κανονισμού ορισθησόμενα. Μέχρις εκδόσεως του εν λόγω Κανονισμού, τα της κατά κλάδους κατανομής καθορίζονται δι' αποφάσεως του Δ.Σ., λαμβανομένης προτάσει του Γενικού Διευθυντού. Τα εν λόγω ποσά αναγράφονται εις τον γενικόν προϋπολογισμόν, ον καταρτίζει ο Γενικός Διευθυντής και εγκρίνει το Δ.Σ.

Τα ποσά ταύτα αποσυρόμενα εκ των σχετικών λογαριασμών αποτελούν ίδιον λογαριασμόν αποκαλούμενον «Λογαριασμόν διοικήσεως» και χρησιμοποιούνται αποκλειστικώς προς κάλυψιν των εξόδων της διοικήσεως του Ι.Κ.Α.

5. Αι δαπάναι αποκτήσεως ακινήτων, ανεγέρσεως κτιρίων κ.λπ., προς στέγασιν υπηρεσιών του Ι.Κ.Α., και εφοδιασμού του δια των αναγκαίων εγκαταστάσεων, κατανέμονται δι' αποφάσεως του Δ.Σ. εις τους διαφόρους λογαριασμούς, κατ' αναλογίαν της χρησιμοποίησεώς των δια τας ανάγκας εκάστου κλάδου ασφαλίσεως.

6. Οικονομικόν έτος δια το ΙΚΑ είναι το ημερολογιακόν τοιούτον.

7. Προμήθειαι πάσης φύσεως υλικού, μισθώσεις και εκτελέσεις οιονδήποτε έργων, εφ' όσον η σχετική δαπάνη δεν υπερβαίνει το ποσόν των είκοσι εκατομμυρίων δραχμών, δύναται να διενεργούνται αποφάσει του ΔΣ δια της συνάψεως απ' ευθείας συμφωνίας. Προκειμένου περί προμηθειών υλικού, η ανωτέρω διάταξις δεν δύναται να εφαρμόζεται ειμή άπαξ δι' έκαστον υπό προμήθειαν είδος κατ' έτος. Δια ποσά άνω των είκοσι εκατομμυρίων δραχμών διενεργείται πάντοτε μειοδοτικός διαγωνισμός. Τα της διενεργείας προμηθειών, μισθώσεων και εκτελέσεων έργων, θέλει καθορίσει λεπτομερέστερον ειδικός Κανονισμός.

Εξαιρετικώς επιτρέπεται η μη διενέργεια διαγωνισμού επί προμηθειών, μισθώσεων και εκτελέσεων έργων, εφ' όσον τούτο ήθελε κρίνει σκόπιμον και αναγκαίον το ΔΣ, δια πλειοψηφίας 9 τουλάχιστον μελών, ή 8 μελών αν παρίστανται μόνον οκτώ.

8. Άπαντα τα στοιχεία της διαχειρίσεως του ΙΚΑ διαφυλάσσονται επί δεκαετίαν. Δια κανονισμού δύναται να ορισθή η καταστροφή μέρους τούτων και προ της παρόδου της ανωτέρω δεκαετίας.

9. Παρά τω ΙΚΑ λειτουργεί εννεαμελής Κεντρικόν Εποπτικόν Συμβούλιον αποτελούμενον:

α') Εξ ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υποδεικνυομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Προέδρου αυτού, ως Προέδρου.

β') Εκ του Προϊσταμένου της Δ/σεως Επιθεωρήσεως και Ελέγχου του Υπουργείου Εργασίας, ως Αντιπροέδρου, αναπληρουμένου υπό ετέρου Δ/ντού του αυτού Υπουργείου, και εξ ενός εισέτι Διευθυντού του αυτού Υπουργείου, αναπληρουμένου υπό ετέρου Διευθυντού.

γ') Εκ τριών ησφαλισμένων του ΙΚΑ υποδεικνυομένων υπό της ΓΣΕΕ μετ' ισαρίθμων αναπληρωτών των εχόντων την αυτήν ιδιότητα.

δ') Εκ τριών εργοδοτών, ων το προσωπικόν υπάγεται εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ, υποδεικνυομένων από κοινού υπό των εν παραγρ. 9 του άρθρου 13 του παρόντος οριζομένων Επιμελητηρίων

Εν περιπτώσει μη υποδείξεως των υπό στοιχ. α, γ και δ μελών του Συμβουλίου εντός 15ημέρου προθεσμίας, αφ' ης ζητηθούν αι σχετικά υποδείξεις παρά του Υπουργού Εργασίας, ο Υπουργός διορίζει ταύτα κατ' οικείαν κρίσιν.

Άπαντα τα μέλη του Κεντρ. Επ. Συμβουλίου, διορίζονται μετά των αναπληρωτών των δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως επί τριετή θητεία.

Χρέη Γραμματέως του Εποπτικού Συμβουλίου εκτελεί εις των υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας ή του Ιδρύματος, διοριζόμενος μετά του αναπληρωτού του δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας.

Το Κεντρ. Εποπτικόν Συμβούλιον ευρίσκειται εν απαρτία παρόντων πέντε τουλάχιστον εκ των μελών αυτού, μεταξύ των οποίων ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος και λαμβάνει αποφάσεις δια της πλειοψηφίας των παρόντων μελών και δια ψήφων ουχί ολιγοτέρων των τεσσάρων, εν ισοψηφία υπερισχυούσης της γνώμης υπέρ ης εδόθη η ψήφος του προεδρευόντος.

Παρά τοις σοβαρωτέροις Υποκαταστήμασι του ΙΚΑ, οριζομένοις δι' αποφάσεων του Κ.Ε.Σ. συνιστώνται πενταμελή Τοπικά Εποπτικά Συμβούλια αποτελούμενα:

α) Εξ ενός δικαστικού, επί βαθμώ τουλάχιστον Πρωτοδίκου ή ενός ανωτέρου Δημοσίου Οικονομικού Υπαλλήλου, ως Προέδρου.

β) Εκ δύο ησφαλισμένων του ΙΚΑ, υποδεικνυομένων υπό της ΓΣΕΕ μετά δύο αναπληρωτών των, εχόντων την αυτήν ιδιότητα.

γ) Εκ δύο εργοδοτών, των το προσωπικόν ασφαρίζεται εις το ΙΚΑ, υποδεικνυομένων κατά την εν παρ. 9 του άρθρου 13 του παρόντος προβλεπομένην διαδικασίαν υποδείξεως των εξ εργοδοτών μελών των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών μετ' ισαρίθμων αναπληρωτών των, εχόντων την ιδιότητα των αναπληρουμένων.

Εν περιπτώσει μη υποδείξεως των υπό στοιχ. β' και γ' μελών των Τ.Ε.Σ. εντός 15θήμερου προθεσμίας, αφ' ης ζητηθούν αι σχετικαί υποδείξεις παρά του διορίζοντος οργάνου τούτο διορίζει ταύτα κατ' οικείαν κρίσιν.

Απαντα τα μέλη των Τοπικών Εποπτικών Συμβουλίων διορίζονται μετά των αναπληρωτών των δι' αποφάσεως του οικείου Νομάρχου, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, επί τριετεί θητεία.

Το Τοπικόν Εποπτικόν Συμβούλιον ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων τριών τουλάχιστον μελών, εν οίς ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος και λαμβάνει αποφάσεις δια της πλειοψηφίας των παρόντων μελών και δια ψήφων ουχί ολιγοτέρων των τριών.

Το Τοπικόν Εποπτικόν Συμβούλιον εκλέγει δια μυστικής ψηφοφορίας, κατά την πρώτην αυτού συνεδρίασιν τον Αντιπρόεδρον αυτού μεταξύ των υπό στοιχ. β' και γ' μελών.

Χρέη Γραμματέων των Τοπικών Εποπτικών Συμβουλίων εκτελούν υπάλληλοι του Ιδρύματος οριζόμενοι υπό του Προέδρου αυτών.

Το Κεντρικόν Εποπτικόν Συμβούλιον του Ι.Κ.Α. ελέγχει τη νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως του Ιδρύματος και τα πεπραγμένα των Τ.Ε.Σ., άτινα υπάγονται υπό την καθοδήγησιν αυτού, δυνάμενον να τροποποιή και αποφάσεις τούτων κατά τα ειδικότερον δια Κανονισμού ορισθησόμενα.

Τα Τοπικά Εποπτικά Συμβούλια ελέγχουν την νομιμότητα της οικονομικής διαχειρίσεως των παρ' οίς λειτουργούντων Υπ/των του ΙΚΑ και των υπό την δικαιοδοσίαν τούτων υπαγομένων κατά τας αποφάσεις του Κ.Ε.Σ. ετέρων Υπ/των παρ' οίς εν λειτουργούν ίδια Τ.Ε.Σ., και υπηρεσιών του Ι.Κ.Α.

Ο κατά τα ανωτέρω έλεγχος της νομιμότητος της οικονομικής διαχειρίσεως του ΙΚΑ παρά των Εποπτικών Συμβουλίων συνίσταται εις την άσκησιν κατασταλτικού μόνον ελέγχου, του προληπτικού τοιούτου ασκουμένου κατά τα κατωτέρω οριζόμενα.

Τα Εποπτικά Συμβούλια εκδίδουν αποφάσεις καταλογισμού κατά τα ειδικότερον δια Κανονισμού ορισθησόμενα, αίτινες εκτελούνται καθ' ον τρόπο και δι' ων μέσων αι κατά των δημοσίων υπολόγων εκδιδόμεναι καταλογιστικαί αποφάσεις. Κατά των καταλογιστικών αποφάσεων των Τ.Ε.Σ. επιτρέπεται έφεσις εντός μηνός από της κοινοποιήσεως αυτών εις τον υπόλογον, ενώπιον του Κ.Ε.Σ. κατά δε των αποφάσεων του Κ.Ε.Σ. είτε εν πρώτω, είτε εν δευτέρω βαθμώ εκδιδομένων, επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον των Δευτεροβαθμίων Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, ασκουμένη εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της σχετικής αποφάσεως εις τον υπόλογον.

Τα Εποπτικά Συμβούλια συντάσσουν άπαξ τουλάχιστον καθ' εξαμήνον έκθεσιν περί του πορίσματος του ελέγχου διαχειρίσεως, ήτις δημοσιεύεται εν τω συνόλων της ή εν περιλήψει εις ειδικόν δελτίον του Ιδρύματος.

Ο προληπτικός της οικονομικής διαχειρίσεως του Ι.Κ.Α., συνιστάμενος εις την προ πάσης εξοφλήσεως οιοδήποτε εντάλματος πληρωμής, εξαιρέσει των αφορώντων εις την εξόφλησιν των υπό του Ιδρύματος χορηγούμενων παροχών προς του ησφαλισμένους και συνταξιούχους, διαπίστωσιν ότι η πληρωμή εντέλλεται εντός των ορίων του προϋπολογισμού, ότι εν τη διενεργεία της δαπάνης ετηρήθησαν αι ισχύουσαι εκάστοτε διατάξεις περί πραγματοποιήσεως ταύτης και ότι επισυνάπτονται εις το οικείον ένταλμα άπαντα τα δικαιολογητικά, τα αποδεικνύοντα το νόμιμον της πληρωμής, ασκείται παρά παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οριζομένων υπό του Προέδρου αυτού και προκειμένου περί Υπ/των και Υπηρεσιών εις ας δεν είναι δυνατή η χρησιμοποίησης Παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου παρ' υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών, (Γενική Δ/σις Δημοσίου Λογιστικού) οριζομένων υπό του Υπουργού Οικονομικών.

Εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ της Διοικήσεως και των ασκούντων τον προληπτικόν έλεγχον οργάνων, αύτη εφ' όσον μεν αναφέρεται εις δαπάνας της Γενικής Διευθύνσεως του Ι.Κ.Α. και των εν τη Περιφερεία της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης λειτουργουσών πάσης

φύσεως υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. επιλύεται δια πράξεως του αρμοδίου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εις πάσας δε τας λοιπάς περιπτώσεις δια πράξεως τριμελούς Επιτροπής, αποτελουμένης εκ των εν τη περιφέρεια του οικείου Υποκαταστήματος του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων εδρεύοντος Επιθεωρητού δημοσίων υπολόγων και δύο ανωτέρων δημοσίων υπαλλήλων, οριζομένων υπό του οικείου Νομάρχου. Πάντα τα σχετιζόμενα προς την εφαρμογήν της παρούσης διατάξεως θέματα ορισθήσονται δια Κανονισμού.

Επί τη αιτήσσει των Εποπτικών Συμβουλίων ή των Παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δύναται προς διευκόλυνσιν του έργου των να αποσπώνται παρ' αυτοίς ωρισμένοι υπάλληλοι του Ιδρύματος κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας. Οι κατά τα ανωτέρω αποσπώμενοι παρά τοις Εποπτικοίς Συμβουλίαις υπάλληλοι του Ιδρύματος δεν δύναται ν' ανακληθώσιν εκ της αποσπάσεως προ της παρελεύσεως πενταετίας, εκτός αν προ ταύτης αιτήσωσι τούτο οι ίδιοι ή το Ελεγκτικόν Συμβούλιον ή ο Πάρεδρος.

Ο τρόπος της λειτουργίας και εκπλήρωσις του έργου των Εποπτικών Συμβουλίων και γενικώτερον τα της ασκήσεως του ελέγχου, ορισθήσεται ειδικώτερον τα της ασκήσεως του ελέγχου, ορισθήσεται ειδικώτερον δια Κανονισμού, εντός των πλαισίων των ανωτέρω διατάξεων.

Τα πραγματικά έξοδα κινήσεως των μετεχόντων εις τα Εποπτικά Συμβούλια μελών, των Παρέδρων και των υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών, δύναται να ορίζονται και κατ' αποκοπήν δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, εγκρινομένης υπό των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

Μέχρις ορισμού των κατά τα ανωτέρω οργάνων ασκήσεως του προληπτικού ελέγχου, ούτος ενασκείται βάσει των σχετικών διατάξεων της ισχυούσης κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νομοθεσίας του ΙΚΑ.

Επενδύσεις κεφαλαίων.

Άρθρον 18.

1. Τα διαθέσιμα κεφάλαια του Ι.Κ.Α., δύναται να επενδύονται κατά τας διατάξεις Κανονισμού, τηρουμένων και των εκάστοτε ισχυουσών γενικών διατάξεων περί επενδύσεως των κεφαλαίων Ν.Π.Δ., εις χρεώγραφα του κράτους και εις αξίας ηγγυημένας παρ' αυτού, εις μετοχάς μεγάλων Τραπεζών ή Εταιρειών Κοινής Ωφελείας, εις δάνεια προς Συνεταιρισμούς, ως και εις ακίνητα.

2. Το Ι.Κ.Α. δύναται να διαθέτη μέρος της περιουσίας του :

α) Προς επέκτασιν και πλουτισμόν, χάριν των σκοπών της ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α., των εκασταχού παρών ανεπαρκών υγειονομικών κ.λπ. Κέντρων και εγκαταστάσεων ανηκόντων εις το Κράτος, Δήμους, Κοινότητα, Ιδρύματα και Φιλανθρωπικάς Οργανώσεις.

β) Προς ανέγερσιν ή επέκτασιν κτισμάτων ή αγοράν οικοπέδων ή ετοιμών οικοδομών, προς διευκόλυνσιν της λειτουργίας του και την επίτευξιν των υπό τούτου επιδιωκομένων σκοπών, και τον εξοπλισμόν αυτών με τα αναγκαιούντα μέσα και εγκαταστάσεις (γραφεία, νοσοκομεία, σανατόρια, μαιευτήρια, παιδικοί σταθμοί, πρεβεντόρια, παιδικαί κατασκηνώσεις, πάσης φύσεως κέντρα προληπτικής δράσεως, υδροθεραπευτήρια κ.λ.π.).

Εις την περίπτωσην του εδαφίου α' το ΙΚΑ δικαιούται να συμμετέχη εις την διοίκησιν των οικείων υγειονομικών εγκαταστάσεων και να ενασκή έλεγχον επί τούτων, εις έκτασιν καθοριζομένην δια των μεταξύ αυτού και του Κράτους, των Δήμων, Κοινοτήτων, Ιδρυμάτων και Φιλανθρωπικών Οργανώσεων συναπτομένων συμφωνιών.

γ) Δια την σύστασιν εργοστασίων ή εργαστηρίων, δια την κατασκευήν προσθέτων μελών ή άλλων ειδών χρησίμων δια τους της ασφαλίσεως, ως και δια την αγοράν και δημιουργίαν αποθεμάτων εκ των ανωτέρω ειδών.

3. Το Δημόσιον, οι Δήμοι και αι Κοινότητες, δύναται να παραχωρώσι δωρεάν κατά κυριότητα εις το Ι.Κ.Α. ή επί τιμήματι οριζομένω υπό του Υπουργού Οικονομικών, τα κατάλληλα γήπεδα προς εκπλήρωσιν των εν τω εδαφίω β' της προηγουμένης παραγράφου σκοπών.

4. Απαγορεύεται η ενέργεια πάσης φύσεως δωρεών υπό του Ι.Κ.Α., άνευ ειδικής περί τούτου διατάξεως ειδικού δια το Ι.Κ.Α. Νόμου.

Απαλλαγαι

Άρθρον 19.

1. Το ΙΚΑ απαλλάσσεται παντός δημοσίου, δημοτικού, κοινοτικού ή λιμενικού φόρου, αμέσου ή εμμέσου, παντός τέλους ταχυδρομικού ως και δικαστικού εις πάσαν δίκην του και απολαύει ανεξαιρέτως απασών των ατελειών, και προνομίων, δικαστικών, διοικητικών και οικονομικών, ως εάν είναι αυτό το Δημόσιον.

2. Αι προμήθειαι του Ι.Κ.Α. και δια τα λογαριασμών αυτού εκτελούμενα έργα, αι μισθώσεις και αι πάσης φύσεως πληρωμαί αυτού, απαλλάσσονται των υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων ή άλλου οιουδήποτε Οργανισμού ή λογαριασμού θεσπιζομένων εισφορών.

3. Ο εις το Ι.Κ.Α. επιβαλλόμενος δια δικαστικής αποφάσεως όρκος, δίδεται υπό του δι' αποφάσεως του Γενικού Διευθυντού οριζομένου προσώπου.

Εις πάσαν περίπτωση, ο τοιούτος όρκος διατυπύεται υπό τον τύπον του πιστεύειν και μη γινώσκειν, εις την τροποποίησιν δε ταύτην του τύπου, δύναται να προβή ο δίδων τον όρκον κατά την δόσιν αυτού και εν περιπτώσει κατά την οποίαν ο όρκος διετυπώθη άλλως, χωρίς να είναι αναγκαία η έκδοσις περί τούτου αποφάσεως.

4. Άπασαι αι δίκαι του ΙΚΑ εισάγονται παρ' αυτού ενώπιον παντός δικαστηρίου και του Αρείου Πάγου, ως νόμω προτετιμημένα, την ογδόην ημέραν από της κλητεύσεως άνευ πράξεως προτιμήσεως. Επίσης αι κατ' εργοδοτών και ησφαλισμένων επί παραβάσει του παρόντος ποινικαί αγωγαί, εφ' όσον αφορώσιν πταίσματα και πλημμελήματα, εισάγονται δι' απ' ευθείας κλήσεως, εκδικαζόμεναι ανυπερθέτως εντός δύο μηνών από της υποβολής σχετικής μηνύσεως.

5. α) Επιτρέπεται η αναγκαστική απαλλοτριώσις του ΙΚΑ, δια λόγους κοινής ωφελείας, ιδιωτικής περιουσίας, δια την ανέγερσιν και ίδρυσιν ιατρείων, κλινικών, νοσοκομείων, σανατορίων και αναρρωτηρίων του Ι.Κ.Α.

β) Η απαλλοτριώσις αύτη ενεργείται, και η καταβλητέα αποζημίωσις καθορίζεται, κατά τα υπό του Αναγκαστικού Νόμου 1737/1939 «περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων» ως ούτος ετροποποιήθη μεταγενεστέρωσ, οριζόμενα.

7. Η εις τας χείρας του Ι.Κ.Α. κατασχέσεις είναι άκυρος και αποδίδει το ΙΚΑ, τα κατασχεθέντα, εκτός εάν η κατάσχεσις επεβλήθη δυνάμει αδείας του αρμοδίου Προέδρου των Πρωτοδικών, ως και εάν εις περίπτωση καθ' ην η απαίτησις, δι' ην επιβάλλεται η κατάσχεσις, στηρίζεται επί τελεσίδικου δικαστικής αποφάσεως ή επίσης στηρίζεται επί οποιουδήποτε άλλου δημοσίου εγγράφου επέχοντος θέσιν τίτλου εκτελέσεως, και γίνεται μνεία αυτής εν τω κατασχετηρίω.

8. Τα παρά του Ι.Κ.Α. τηρούμενα λογιστικά βιβλία αποτελούν εντελή απόδειξιν περί τε της αληθείας και του μεγέθους των απαιτήσεών του κατά παντός, μέχρι παραγραφής των απαιτήσεων τούτων, απόσπασμα δε των εν λόγω βιβλίων υπογεραμμένον υπό του Γενικού Διευθυντού ή των Διευθυντών των Υποκ/μάτων, αποτελεί πλήρη απόδειξιν ενώπιον των Δικαστηρίων.

Υπηρεσία – Διοικητικόν Προσωπικόν

Άρθρον 20.

1. Η υπηρεσία του ΙΚΑ διεξάγεται δι' εμμίσθων υπαλλήλων και υπηρετών, τακτικών και εκτάκτων.

2. Δια Κανονισμού θέλουσι ορισθή τα της συνθέσεως των υπηρεσιών της Γενικής Διευθύνσεως και των Υποκαταστημάτων και λοιπών υπηρεσιών του Ιδρύματος.

3. Τα της καταστάσεως του διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ, ήτοι τα των προσόντων και τα της επιλογής και προσλήψεως αυτού εν γένει, αι κατηγορίαί και διαβαθμίσεις τούτου, αι ευθύνη, τα καθήκοντα και ο χρόνος εργασίας, τα της προαγωγής του εν γένει, οι περιορισμοί και τα ασυμβίβαστα, αι άδειαι, τα φύλλα ποιότητας, αι μεταβολαί, η αρχαιότης, αι ηθικαί αμοιβαί, τα πειθαρχικά αδικήματα και αι πειθαρχικαί ποιναί, η πειθαρχική δικαιοδοσία και διαδικασία, τα της λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως, ως και παν έτερον θέμα αφορών την κατάστασιν του προσωπικού εν γένει, θέλουσι ρυθμισθή δια Κανονισμού.

Η πρόσληψις του προσωπικού του Ι.Κ.Α. ενεργείται πάντοτε κατόπιν διαγωνιστικών εξετάσεων, αναγγελλομένων δημοσία ένα τουλάχιστον μήνα προ της διενεργείας τούτων. Αι διαγωνιστικά εξετάσεις περιλαμβάνουν πάν πρόσφορον μέσον, γραπτόν ή προφορικόν ή επαγγελματικής εφαρμογής ή αξιολογικής βάσει τυπικών και ουσιαστικών προσόντων συγκρίσεις προς εξακρίβωσιν των προσωπικών και επαγγελματικών ικανοτήτων των υποψηφίων. Αι λεπτομέρειαι της διεξαγωγής των εν λόγω διαγωνιστικών εξετάσεων θέλουν καθορισθή δια του προμνησθέντος Κανονισμού.

Των κατά τα ανωτέρω περί διαγωνισμών διατάξεων δύνανται να εξαιρούνται δια του Κανονισμού αι προσλήψεις εις ωρισμένας θέσεις εργατοτεχνιτών του Ι.Κ.Α. Οι εις πλήρωσιν των ανωτέρω θέσεων προσλαμβανόμενοι δύνανται να προσλαμβάνωνται επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ωρισμένης ή αορίστου διάρκειας.

Ειδικός Κανονισμός δύναται να προβλέψη ωσαύτως περί του τρόπου επιλογής και χρησιμοποίησεως παρά του Ι.Κ.Α. προσώπων ασκούντων ελευθέρια επαγγέλματα και μη προσλαμβανόντων την ιδιότητα του υπαλλήλου του Ι.Κ.Α. (δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων κ.λ.π.) εξασφαλιζομένης πάντως της δι' αξιολογικής διαβαθμίσεως επιλογής των δοκιμωτέρων εκ των υποψηφίων.

4. Οι περί ων η παρ. 3 του παρόντος άρθρου και το άρθρον 22 Κανονισμοί ρυθμίσεως της καταστάσεως του προσωπικού του Ιδρύματος, δέον όπως εγκαίρως τροποποιούμενοι προβλέψουν την εφαρμογήν από 1ης Ιανουαρίου 1953 συστήματος αξιολογικής χρησιμοποίησεως και αμοιβής του προσωπικού του Ι.Κ.Α., βασιζομένου επί των ακολούθων ειδικωτέρων αρχών:

α) Επί της αρχής της κατατάξεως του προσωπικού εις τάξεις, καθοριζομένων των καθηκόντων και ευθυνών του εις εκάστην τάξιν ανήκοντος προσωπικού και των ελαχίστων προσόντων των απαιτουμένων δια την εις εκάστην τάξιν κατάταξιν ή πρόσληψιν.

β) Επί της αρχής του καθορισμού ιδιαιτέρων αποδοχών δι' εκάστην τάξιν, με διαφορισμόν ανωτάτων, μέσων και κατωτάτων αποδοχών, αναλόγως των ευθυνών και υποχρεώσεων εκάστης θέσεως. Οι το πρώτον διοριζόμενοι λαμβάνουν υποχρεωτικώς τας κατωτάτας αποδοχάς της τάξεως εις ην κατατάσσονται.

γ) Επί της αρχής της πληρώσεως απασών των κενών θέσεων βάσει διαγωνιστικών εξετάσεων κατά το ειδικώτερον οριζόμενα εν παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

δ) Επί της αρχής της μονιμοποιήσεως των το πρώτον προσλαμβανομένων μετά ενιαυσίαν δοκιμασίαν. Το μονιμοποιηθέν προσωπικόν δεν δύναται να απολυθή ειμή δια δεδικοιολογημένην αιτίαν ή δια κατάργησιν θέσεως κατά τα ειδικώτερον δια των Κανονισμών ορισθησόμενα.

ε) Επί της αρχής της πληρώσεως των δημιουργημένων κενών δια προαγωγής των εκ του υπηρετούντος προσωπικού κεκτημένων τα δια τας υπό πλήρωσιν θέσεις προβλεπόμενα προσόντα. Αι προαγωγαί ενεργούνται πάντοτε κατά το υπό του Κανονισμού ορισθησόμενον σύστημα επιλογής των ικανοτέρων.

στ) Επί της αρχής της κατά περιοδικά διαστήματα καταρτίσεως φύλλων ποιότητος του προσωπικού περί των ικανοτήτων, της αποδόσεως, της φιλεργίας, του ήθους αυτού και παντός έτερου χρήσιμου δια την αξιολόγησιν του στοιχείου.

ζ) Επί της αρχής της μετεκπαιδύσεως του προσωπικού, επί τη βάσει συγχρόνων μεθόδων, επί τω τέλει βελτιώσει της αποδόσεώς του.

5. Δια την πλήρωσιν των εις ανωτάτας θέσεις κενών του Ιδρύματος, εφ' όσον οι εκ του υπηρετούντος προσωπικού κεκτημένοι τα δια την προαγωγήν εις ταύτας τυπικά προσόντα δεν κρίνονται ως έχοντες και τα απαραίτητα δια την κατάληψιν τούτων ουσιαστικά τοιαύτα,

δύναται, καθ' α θέλει ορίσει Κανονισμός, δι' αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ληφθησομένης εντός τριμήνου από της ισχύος του Κανονισμού, αυτή να ενεργηθή δια της ανακατατάξεως εις ταύτας υπηρετούντων οργάνων του Ι.Κ.Α., ανεξαρτήτως του βαθμού ον κέκτηνται, εφ' όσον δε πάντως έχουσι τα δια την εις ην ανακατατάσσοντα θέσιν προσόντα σπουδών, ή εν ελλείψει τοιούτων δι' απευθείας διορισμού εις ταύτας προσώπων μη υπηρετούντων παρά τω Ιδρύματι και μέχρι του 1/4 των υφισταμένων κενών, εφ' όσον δε και τα πρόσωπα ταύτα κέκτηνται τα απαιτούμενα δια την κατάληψιν των εις ας διορίζονται θέσεων προβλεπόμενα προσόντα.

Άρθρον 21.

Ειδικός Κανονισμός θέλει ρυθμίσει τα της συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του Ιδρύματος. Δια του ως άνω Κανονισμού δεν δύναται όμως να θεσπισθούν όροι συνταξιοδοτήσεως ευνοϊκότεροι των ισχυόντων δια τους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους. Εν περιπτώσει καθ' ην το κατά τα ανωτέρω θεσπιζόμενον σύστημα συνταξιοδοτήσεως του προσωπικού του Ιδρύματος είναι δαπανηρότερον του υπό του παρόντος προβλεπομένου γενικού τοιούτου, η επί πλέον δαπάνη καλύπτεται υποχρεωτικώς δια προσθέτων εισφορών του προσωπικού του Ιδρύματος.

Υγειονομικόν Προσωπικόν.

Άρθρον 22.

Τα αφορώντα εις την σύνθεσιν και λειτουργίαν των Υγειονομικών και συναφών προς ταύτας υπηρεσιών του Ι.Κ.Α. θέματα ως και τα της καταστάσεως του πάσης φύσεως υγειονομικού προσωπικού του Ιδρύματος, ρυθμισθήσονται δια Κανονισμών.

Αι διατάξεις των εδαφίων 2 και 3 της παραγράφου 3 του άρθρου 20 και η διάταξις του άρθρου 21 εφ' όσον πρόκειται περί οργάνων έχοντων την ιδιότητα υπαλλήλων ή υπαγομένων εις την ασφάλισιν του κλάδου αναπηρίας, γήρατος και θανάτου του ΙΚΑ εφαρμόζονται και ως προς το ανωτέρω προσωπικόν. Δεν ισχύουν όμως ως προς τούτο αι διατάξεις νόμων περί προστασίας απολυομένων εκ του στρατού πολεμιστών.

Υπηρεσιακόν Συμβούλιον

Άρθρον 23.

1. Παρά τω ΙΚΑ συνιστάται Υπηρεσιακόν Συμβούλιον αποτελούμενον: α) εκ του Προέδρου του Δ.Σ. του Ιδρύματος ως Προέδρου, αναπληρομένου υπό ενός των εν τω Δ.Σ. τακτικών ή αναπληρωματικών μελών της τάξεως των ειδικών επιστημόνων όπερ μετέχον του Συμβουλίου προεδρεύει τούτου, β) εξ ενός Αρεοπαγίτου, υποδεικνυομένου υπό του Προέδρου του Αρείου Πάγου, μεθ' ενός αναπληρωτού του, γ) εκ του Νομικού Συμβουλίου του ΙΚΑ, αναπληρουμένου υπό ενός εκ των παρά τη Γεν. Δ/σει υπηρετούντων δικηγόρων του ΙΚΑ οριζομένου δι' αποφάσεως του Δ.Σ. τούτου, δ) εκ των Αντιπροέδρων του Δ.Σ., αναπληρουμένων υπό ετέρων δύο τακτικών ή αναπληρωματικών, μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, εκ των τάξεων των αναπληρουμένων, υποδεικνυομένων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου, ε) εκ του Γενικού Διευθυντού του ΙΚΑ και στ) εκ του Αναπληρωτού του Γενικού Διευθυντού. Τα υπό στοιχεία ε' και στ' μέλη του Συμβουλίου αναπληρούνται εν ελλείψει τοιούτων ως και εν περιπτώσει κωλύματος ή απουσίας των, υπό ανωτέρων ή ανωτάτων υπαλλήλων του ΙΚΑ υποδεικνυομένων υπό του Δ.Σ.

Άπαντα τα μέλη του ΙΚΑ του Υπηρεσιακού Συμβουλίου μετά των αναπληρωτών των, διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Δια της αυτής αποφάσεως ορίζεται ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου. Η θητεία των ουχί λόγω θέσεως μελών του εν λόγω Συμβουλίου, ορίζεται τριετής.

Το Υπηρεσιακόν Συμβούλιον ασκεί τας υπό του παρόντος Νόμου και των Κανονισμών του ΙΚΑ ανατιθεμένας αυτώ αρμοδιότητος επί παντός θέματος αφορώντος τα της καταστάσεως του πάσης φύσεως προσωπικού του Ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένης και της πειθαρχικής δικαιοδοσίας.

Κατ' αποφάσεων του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, δι' ας υπάρχει μειοψηφία δύο τουλάχιστον μελών, επιτρέπεται η άσκηση αιτήσεως αναθεωρήσεως εντός δεκαήμερου ανατρεπτικής προθεσμίας από της κοινοποίησεως της αποφάσεως ενώπιον του αυτού Συμβουλίου, συμπληρουμένου εν τη περιπτώσει ταύτη δι' ενός καθηγητού ή υφηγητού της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, υποδεικνυομένου μετά του αναπληρωτού του υπό της Σχολής και δι' ενός τακτικού μέλους του Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπαλλήλων, υποδεικνυομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Προέδρου τούτου.

2. Χρέη εισηγητού παρά τω ως άνω Συμβουλίω εκτελεί ο Αναπληρωτής του Γεν. Διευθυντού ή ο αναπληρών τούτον ανώτερος υπάλληλος του Ιδρύματος, Γραμματέως δε έτεροι υπάλληλοι, οριζόμενοι υπό του Δ.Σ. του ΙΚΑ.

3. Τα της λειτουργίας εν γένει του Ανωτέρου Συμβουλίου του ΙΚΑ, εγκρινομένων υπό του Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Έσοδα της ασφαλίσεως.

Άρθρον 24.

Το ΙΚΑ έχει ως πόρους:

α') Εισφοράς των παρ' αυτώ ησφαλισμένων.

β') Εισφοράς των εργοδοτών.

γ') Τα ποσά τα προερχόμενα εκ της δια κανονισμού ορισθησομένης τυχόν συμμετοχής των ησφαλισμένων ή των συνταξιούχων εις τας δαπάνας δια την χορήγησιν εις αυτούς και τα μέλη της οικογενείας των ασφαλιστικών παροχών.

δ') Τας πάσης φύσεως προσόδους εκ της περιουσίας αυτού.

ε') Τα πρόστιμα και τας χρηματικές ποινάς τας επιβαλλομένας δια παραβάσεις του παρόντος νόμου, ων ο τρόπος ος εις το ΙΚΑ αποδόσεως θέλει ορισθή δια διατάγματος, προκαλουμένου υπό του Υπουργού Εργασίας, αιτήσει του Δ.Σ. του ΙΚΑ.

στ) Παν έσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αυτού εκ δωρεάς, κληρονομίας, κληροδοσίας ή άλλης αιτίας και

ζ) Τα εκ της παρά του ΙΚΑ διαθέσεως των χρησίων δια την λειτουργίαν της ασφαλίσεως εντύπων και άλλων εκδόσεων, άτινα θέλουσιν ορίσει Κανονισμοί.

η) Εισφοράς του Κράτους, καταβλητέας, από του οικονομικού έτους 1953-1954, καθοριζομένης δε κατ' έτος δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, δια της αναγραφής της σχετικής πιστώσεως εις τον ειδικόν προϋπολογισμόν του Υπουργείου Εργασίας. Αν εν λόγω κρατικάί εισφοραί κατανέμονται προτάσει του Δ.Σ. του ΙΚΑ δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εις ένα ή πλείονας των ασφαλιστικών κλάδων, και αναλόγως των αναγκών εκάστου.

Άρθρον 25.

1. Αι δι' εκάστην ημέραν εργασίας εισφοραί προς το ΙΚΑ υπέρ εκάστου κλάδου ασφαλίσεως, ήτοι:

α) Δια τον κλάδον παροχών ασθευείας και μητρότητος εις χρήμα.

β) Δια τον κλάδον παροχών ασθευείας και μητρότητος εις είδος.

γ) Δια τον κλάδον ανεργίας, γήρατος, θανάτου και

δ) Δια τον κλάδον ανεργίας

ορίζονται δι' έκαστον, και κατανέμονται κατά τα εν τω κατωτέρω πίνακι αναφερόμενα ποσοστά, επί του ημερησίου τεκμαρτού μισθού του ησφαλισμένου.

	α) κλάδ.	β) κλάδ.	γ) κλάδ.	δ) κλάδ.	Σύνολ.
Εις βάρος ησφαλισμένου	0,75	2,5	1,75	0	5
Εις βάρος εργοδότη	<u>1,25</u>	<u>5</u>	<u>5,75</u>	<u>2</u>	<u>14</u>
	2	7,50	7,50	2	19

Επί αυτοτελώς εργαζομένου ησφαλισμένου ούτοι βαρύνονται και με το ποσοστόν της εργοδοτικής εισφοράς.

Η κατά τ' ανωτέρω εισφορά εκ 2% δια τον κλάδον ανεργίας, δύναται να μειούται μέχρις 1%, δι' αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβανομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Κατά την αυτήν ως άνω διαδικασίαν δύναται όμως αυτή μειωθείσα να αυξάνεται εκ νέου μέχρι του 2%.

2. Δια τον υπολογισμόν των κατά την προηγούμενη παράγραφον εισφορών και των κατά των παρόντα νόμον παροχών, τα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν του παρόντος πρόσωπα, τα παρέχοντα εξηρημένην εργασίαν, κατατάσσονται εις μίαν των ακολούθων δώδεκα ασφαλιστικών κλάσεων, δι' ας προσδιορίζονται τα έναντι εκάστης τούτων αναφερόμενα τεκμαρτά ημερομίσθια, εφ' ων και υπολογίζονται αι εισφοραί.

Ηερομίσθιος μισθός		Ασφ. κλάσις	Τεκμαρτόν ημερομίσθιον
από	μέχρι		
-	12.500	I	10.000
12.501	17.500	II	15.000
17.501	22.500	III	20.000
22.501	27.500	IV	25.000
27.501	32.500	V	30.000
32.501	37.500	VI	35.000
37.501	45.000	VII	40.000
45.001	55.000	VIII	50.000
55.001	65.000	IX	60.000
65.001	75.000	X	70.000
75.001	85.000	XI	80.000
85.001	και άνω	XII	100.000

Δι' αποφάσεων του Δ.Σ. στρογγυλεύονται εις ακεραίας εκατοντάδας, ή πεντάδας εκατοντάδων ή χιλιάδας δραχμών αι δι' εκάστην ασφαλιστικήν κλάσιν καταβλητέαι κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου εισφοραί.

3. Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του ΙΚΑ, εγκρινομένων παρά του Υπουργού Εργασίας, δύναται, εν περιπτώσει ουσιωδών μεταβολών του τιμαρίθμου κόστους της ζωής, να αυξομειούνται τα ανώτατα και κατώτατα όρια ημερησίων μισθών εκάστης κλάσεως και αναλόγως τα τεκμαρτά ημερομίσθια ως και να προστίθενται νέαι κλάσεις.

4. Ως ημερησίος μισθός δια την κατάταξιν των ησφαλισμένων εις ασφαλιστικές κλάσεις νοούνται αι πάσης φύσεως αποδοχαί τούτων εις χρήμα και εις είδος, των τελευταίων τούτων αποτιμωμένων εις χρήμα δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α.

5. Κανονισμός θέλει ορίσει τα του τρόπου εξευρέσεως του ημερησίου μισθού. Δια του Κανονισμού δύναται να προβλεφθή η κατάταξις ωρισμένων κατηγοριών ησφαλισμένων παρεχόντων, εξηρημένην εργασίαν εις κλάσεις, δι' αποφάσεων του Δ.Σ., βάσει του μέσου όρου των τεκμαιρομένων αποδοχών τούτων.

Προκειμένου περί αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων ούτοι κατατάσσονται εις ασφαλιστικές κλάσεις κατά κατηγορίας βάσει του τεκμαιρομένου εισοδήματος εκάστης κατηγορίας τούτων, δι' αποφάσεων του Δ.Σ.

6. Αι μέχρι της ενάρξεως της εφαρμογής του συστήματος της κατά τα ανωτέρω κατατάξεως των ησφαλισμένων εις ασφαλιστικές κλάσεις, πραγματοποιηθείσαι εν τη ασφαλίσει του Ι.Κ.Α. ημέραι εργασίας λογίζονται ως πραγματοποιηθείσαι, εις την αμέσως κατωτέραν ασφαλιστικήν κλάσιν εκείνην εις ην θέλει το πρώτον καταταγή η κατηγορία εις ην ανήκει κατά τα ανωτέρω έκαστος ησφαλισμένος.

7. Τα της κατατάξεως εις ασφαλιστικές κλάσεις των ησφαλισμένων των απασχολουμένων δια λογαριασμόν πλειόνων εργοδοτών, ως και τα του υπολογισμού των εις τούτους χορηγητέων παροχών, ορισθήσεται δια κανονισμού.

8. Ο ησφαλισμένος όστις ειργάσθη παρά τω εργοδότη τμήμα μόνον ημέρας, υποχρεούται μετά του εργοδότη εις την καταβολήν της εισφοράς ολοκλήρου ημέρας.

9. Ως βάσις υπολογισμού της εισφοράς ορίζεται η ημέρα εργασίας.

Δύναται δια κανονισμού να καθορισθή ως χρονική βάσις υπολογισμού των εισφορών η εβδομάς ή ο μην, είτε γενικώς είτε δι' ωρισμένας κατηγορίας ησφαλισμένων. Δια του οικείου κανονισμού θέλουσι καθορισθή και πάσαι αι σχετικάί με την τροποποίησιν ταύτην της χρονικής βάσεως υπολογισμού των εισφορών αναγκαίαί λεπτομέρειαί.

10. Ο εργοδότης βαρύνεται με ολόκληρον την εισφοράν ησφαλισμένου και εργοδότη εφ' όσον ουδεμίαν αμοιβήν εις χρέμα εισπράττει ο ησφαλισμένος παρά τούτου ή παρά τρίτων καθώς και δια τους υπ' αυτού απασχολουμένους συνταξιούχους του Ι.Κ.Α.

11. Είναι άκυρος πάσα συμφωνία περί μεταθέσεως του ασφαλιστικού βάρους ή περί μεταβολής ή περί μεταβολής του τρόπου κατανομής αυτού.

Υπόχρεως προς εισφοράν και τρόπος καταβολής.

Άρθρον 26.

1. Δια την καταβολήν των εισφορών των ησφαλισμένων ευθύνεται επί παρεχόντων εξηρητημένην εργασίαν ο εργοδότης και επί αυτοτελώς εργαζομένων οι ίδιοι ή ο κατά το άρθρον 8 παραγρ. 5 εδ. δ' ασφαλιστικός Συνεταιρισμός.

Ο εργοδότης υποχρεούται δια την καταβολήν των εισφορών και των ησφαλισμένων των μη αμειβομένων εν όλω ή εν μέρει υπ' αυτού. Εν τιοιαύτη περιπτώσει ούτος καταβάλλων τας εισφοράς δικαιούται να εισπράττη κατά τον δια κανονισμού ορισθησόμενον τρόπον, το βαρύνον τον ησφαλισμένον τμήμα. Άρνησις του ησφαλισμένου προς καταβολήν της βαρυνούσης αυτόν εισφοράς, αποτελεί λόγον καταγγελίας της συμβάσεως, άνευ οιασδήποτε αποζημιώσεως.

Πλείονες εργοδοτάι εκμεταλλευόμενοι την αυτήν επιχείρησιν, συμπεριλαμβανομένων και των εν άρθρω 8 παράγραφος 5 περιπτώσεων, ευθύνονται εις ολόκληρον.

2. Δι' ησφαλισμένους μη έχοντας σταθερόν εργοδότην ως και επί αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων δύναται κατά τας διατάξεις κανονισμού, οσάκις συντρέχουν ειδικαί προς τούτο συνθήκαι, να θεσπισθή ίδιον σύστημα καταβολής των εισφορών μη αποκλειομένης της επιβολής εις τούτους της υποχρεώσεως προς σύστασιν ασφαλιστικού συνεταιρισμού, όστις θα υπέχη έναντι Ι.Κ.Α., την ευθύνην εργοδότην δια την καταβολήν των εισφορών.

3. Δια του κανονισμού καθορισθήσεται ο χρόνος της καταβολής εισφορών. Ο υπόχρεως εις την καταβολήν εισφορών δέον εντός τριάκοντα ημερών από του ορισθησομένου χρόνου, να καταβάλη εις το Ι.Κ.Α., τας εισφοράς. Η ανωτέρω προθεσμία δύναται να παρατείνεται δι' αποφάσεως της οικείας Τ.Δ.Ε., προκειμένου περί Ν.Π.Δ.Δ. μέχρι 60 ημερών, εφ' όσον συντρέχουν σοβαροί προς τούτο λόγοι.

4. Το Ι.Κ.Α. δύναται προς είσπραξιν των εισφορών του να εκδίδη και χρησιμοποιή ένσημα, άτινα απολαύουσι της νομικής προστασίας της θεσπιζομένης δια τα υπό του κράτους εκδιδόμενα χαρτόσημα, εξομειούμενα απολύτως προς αυτά.

Δύναται δια κανονισμού να ορισθή είτε γενικώς, είτε δια κατηγορίας τινάς ησφαλισμένων, έτερος τρόπος εισπράξεως των εισφορών, εφ' όσον ούτος κρίνεται ως προσφορώτερος.

5. Κατά την πληρωμή των μισθών, επί παρεχόντων εξηρημένην εργασία ο εργοδότης υποχρεούται να παρακρατή τα τμήματα των εισφορών τα βαρύνοντα τους ησφαλισμένους.

Εάν ο εργοδότης δεν εκπληρώσει την υποχρέωσίν του ταύτην εντός διμήνου από της ημέρας της πληρωμής των μισθών η καταβολή της τε εργοδοτικής και της εισφοράς του ησφαλισμένου βαρύνει τον εργοδότην.

6. Εάν ο εργοδότης δεν καταβάλη εις το Ι.Κ.Α., τα εκ των μισθών των ησφαλισμένων παρακρατηθέντα κατά την προηγουμένη παράγραφον ποσά, εντός των περιών η παρ. 3 προθεσμιών καταβολής εισφορών, διαπράττει το αδίκημα υπεξαίρεσεως εις βαθμόν πλημμελήματος, ασχέτως ποσού.

Δια τας βαρυνούσας αυτόν εισφοράς, εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6 του Νόμου 1373/1944.

7. Η παρά του εργοδότη μη καταβολή των εισφορών, δεν συνεπάγεται δια τον ησφαλισμένον στέρησιν ή μείωσιν των δικαιωμάτων αυτού επί των παροχών, επιφυλασσομένης πάντως της εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 8 του παρόντος.

Η παρ' αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων καθυστέρησις της καταβολής των εισφορών πέραν του υπό Κανονισμού ορισθησομένου χρόνου συνεπάγεται στέρησιν των παροχών.

8. Ο ησφαλισμένος δύναται να λάβη γνώσιν οποτεδήποτε των στοιχείων των αφορώντων την ασφαλιστικήν του σχέσιν.

Ο ησφαλισμένος δικαιούται εντός εξαμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της ανακοινώσεως αυτώ υπό του Ι.Κ.Α. των στοιχείων των συνιστώντων την ασφαλιστικήν του σχέσιν (χρόνος ασφαλίσεως, κατάταξις εις ασφαλιστικήν κλάσιν) να υποβάλη αντιρρήσεις κατ' αυτών. Παρελθούσης απράκτου της προθεσμίας ταύτης, η εκ των στοιχείων του Ι.Κ.Α. προκύπτουσα ασφαλιστική σχέσις, θεωρείται ακριβής ως προς τον διαδραμόντα χρόνον, υπό πάσαν άποψιν.

Δια την μέχρι της ισχύος του παρόντος ασφαλιστικήν σχέσιν, τυχόν αντιρρήσεις δύναται να υποβληθούν εντός έτους το πολύ από της ανακοινώσεως εις τον ησφαλισμένον των σχετικών στοιχείων. Παρελθούσης απράκτου της προθεσμίας ταύτης, η εκ των στοιχείων του Ι.Κ.Α. προκύπτουσα ασφαλιστική σχέσις λογίζεται ακριβής υπό πάσαν άποψιν.

Δια κανονισμού ορισθήσονται πάσαι αι σχετικά με τα ανωτέρω λεπτομέρειαι και ο τρόπος της διορθώσεως των διαφορών στοιχείων.

9. Προς εξακρίβωσιν των εκάστοτε υπαγομένων εις την ασφάλισιν προσώπων, του αριθμού τούτων και των καταβλητέων εισφορών, οι εργοδότηι υποχρεούται.

α) Να μεριμνούν δια τον εφοδιασμόν των απασχολουμένων παρ' αυτοίς προσώπων δια ασφαλιστικής ταυτότητος.

β) Να τηρώσι κατά τους ορισμούς κανονισμού καταστάσεις προσωπικού και να διαφυλάττωσι ταύτας επί πενταετίαν.

γ) Να επιτρέπωσιν εις τα δια Κανονισμού ορισθησόμενα όργανα του Ι.Κ.Α. και του Κράτους, την εξέτασιν των ως άνω καταστάσεων, των εμπορικών των βιβλίων και παντός ετέρου στοιχείου, ως και την επιτόπιον έρευναν προς διαπίστωση της ακριβείας των εν αυτοίς εγγραφών.

Οι εργοδότηι υποχρεούνται να παρέχουν ωσαύτως εις τα εν λόγω όργανα, πάσαν πληροφορίαν δυναμένην να καταστήσει ευχερή και αποτελεσματικήν την ενάσκησιν του ελέγχου, προς εξασφάλισιν της καλής εφαρμογής του παρόντος νόμου και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθησομένων Κανονισμών. Της υποχρέωσεως, περί ης το εδάφιον β' της παρούσης παραγράφου δύναται να απαλλαγώσιν εργοδότηι μη απασχολούντες συνήθως πλέον των τριών ησφαλισμένων, κατά τα ειδικώτερον δια κανονισμού ορισθησόμενα.

δ) Να υποβάλλουν εις τας υπηρεσίας του Ι.Κ.Α., κατά τα ειδικώτερον εν τω κανονισμώ ορισθησόμενα, αντίγραφα των περιών το εδάφιον α' κατάστασιν.

10. Τα περιών η προηγουμένη παράγραφος όργανα, υποχρεούνται να τηρώσιν απόλυτον εχεμύθειαν δια παν, ότι κατά την ενάσκησιν των καθηκόντων των υποπίπτει εις την αντίληψιν

αυτών, και δεν αφορά την εφαρμογή του παρόντος νόμου και την λειτουργία της ασφαλίσεως.

11. Εάν ο εργοδότης παραβαίνει την υποχρέωσιν προς τήρησιν και διαφύλαξιν των περιών ανωτέρων στοιχείων, ή δεν τηρή ταύτα προσηκόντως, ή αρνήται να συμμορφωθή προς τους ορισμούς της παραγράφου 9, εκ τούτου δε δυσχεραίνεται η εξακρίβωσις των υπαγομένων εις την ασφάλισιν προσώπων ή των καταβλητέων εισφορών, αύται καθορίζονται κατά την ανεξέλεγκτον κρίσιν του Ι.Κ.Α.

12. Ο Υπουργός Εργασίας δύναται να ζητή οποτεδήποτε κρίνει τούτο αναγκαίον, την υποβολήν αυτώ παντός στατιστικού στοιχείου σχετιζομένου προς την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. ως και να παραγγέλλη την περιοδικήν υποβολήν αυτώ συναφών στοιχείων, εντός ωρισμένων προθεσμιών. Η μη εμπρόθεσμος υποβολή των ανωτέρω στοιχείων, συνιστά βαρύ πειθαρχικόν παράπτωμα δια τον υπαίτιον της μη εμπροθέσμου υποβολής τούτων.

13. Το Ι.Κ.Α. υποχρεούται όπως υποβάλλη εις το Υπουργείον Εργασίας και εις την Γεν. Δ/σιν Δημοσίου Λογιστικού του Υπουργείου Οικονομικών, εις την αρχήν μεν εκάστου ημερολογιακού τριμήνου λογιστικήν κατάτσασιν εσόδων και εξόδων δια το προηγούμενον ημερολογιακόν τρίμηνον εις την αρχήν δε εκάστου ημερολογιακού έτους αντίγραφον του ισολογισμού και απαλογισμού του δια του παρελθόν ημερολογιακόν έτος.

Άρθρον 27.

1. Εισφοραί μη καταβληθείσαι εντός της προθεσμίας του άρθρου 26 παράγραφος 3, επιβαρύνονται δια προσθέτου τέλους ίσου προς 20% τούτων, εκτός εάν ο υπόχρεος δια την καταβολήν εργοδότης προβή εις εξόφλησιν των καθυστερουμένων εισφορών προ πάσης καταλογιστικής πράξεως ή και το βράδυτερον εντός μηνός από της εις αυτόν κοινοποιήσεως της σχετικής καταλογιστικής πράξεως, ότε το πρόσθετον τέλος περιορίζεται εις 10%.

2. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής της ανωτέρω παραγράφου η καθυστέρησις της καταβολής των εισφορών δι' έκαστον συμπληρούμενον τρίμηνον από της πρώτης του επομένου μηνός εντός του οποίου εβεβαιώθησαν εις το Δημόσιον Ταμείον, ίνα εισπραχθούν αναγκαστικώς κατά τας διατάξεις του παρόντος, συνεπάγεται επιβάρυνσιν του εργοδότη δι' ετέρου προσθέτου τέλους 10%. Η τοιαύτη κατά τρίμηνον επιβάρυνσιν του εργοδότη δια προσθέτων τελών, δεν δύναται πάντως να υπερβή το ποσοστόν 100% της αρχικώς βεβαιωθείσης οφειλής.

3. Αι κατά τον παρόντα νόμον απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. εκ καθυστερουμένων εισφορών, προσθέτων τελών ή επαυξήσεων των εισφορών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 54 § 3, εισπράττονται δια του υπό του Ν.Δ. 1383/1942 συσταθέντος «Δημοσίου Ταμείου Εσόδων Ι.Κ.Α.» ή των αρμοδίων δημοσίων Ταμείων ή των αρμοδίων υπηρεσιών του Ι.Κ.Α., κατά τας διατάξεις κανονισμού, εφαρμοζομένων των διατάξεων του Νόμου «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων». Την κατά τον νόμον 5940/33 «περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων» παρεχομένην ευχέρειαν αναστολής καταβολής οφειλομένων ή τμηματικής καταβολής, ασκεί το κατά τους κανονισμούς του Ι.Κ.Α. αρμόδιον όργανον.

Ως τακτοποίησις των περιών το άρθρον 57 § 1 καθυστερουμένων εισφορών, νοείται και η παρά του οφειλέτου δήλωσις περί εξοφλήσεως αυτών δια 12 μηνιαίων δόσεων. Η μη καταβολή δόσεως τινός εντός 15θήμερου αφ' ης κατέστη απαιτητή, καθιστά απαιτητόν ολόκληρον το ποσόν των καθυστερουμένων εισφορών, προσαυξημένον κατά 50%.

4. Ως τίτλοι δια την βεβαίωσιν και εισπραξιν των περιών ανωτέρω απαιτήσεων χρησιμεύουσι καταστάσεις οφειλετών.

5. Κατά της κατά τα ανωτέρω εκτελέσεως επιτρέπονται προσφυγαί ενώπιον του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου. Κατά των αποφάσεων τούτου, επιτρέπεται έφεσις ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εφ' όσον πρόκειται περί ποσών υπερβαινόντων το 50πλάσιον του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως.

6. Εν περιπτώσει εισπράξεως των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. δια πλειστηριασμού ή αναγγελίας εις την πτώχευσιν, η κατάταξις αυτών γίνεται προνομιακώς μετά των απαιτήσεων

της παρ. 4 του άρθρου 940 της Πολιτικής Δικονομίας, επί ενδεχομένης δε ανεπαρκείας του απομένοντος υπολοίπου προς εντελή εξόφλησιν, αι ούτω συντρέχουσαι προνομιακαί απαιτήσεις κατατάσσονται συμμετρως.

7. Το δικαίωμα προς είσπραξιν των εισφορών, παραγράφεται μετά πενταετίαν από της λήξεως του οικονομικού έτους, καθ' ο αύται κατέστησαν απαιτηταί.

Επί της τοιαύτης παραγραφής, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν αι διατάξεις περί βραχυπροθέσμων παραγράφων του Αστικού Κώδικου.

8. Εισφοραί αχρεωστήτως εισπραχθείσας επιστρέφονται επί τη αιτήσει του ενδιαφερομένου, εντόκως προς 5%. Η διάταξις αύτη δεν ισχύει δια τας υπέρ των κλάδων ασφαλίσεων παροχών ασθενείας εις χρήμα και εις είδος εισπραχθείσας αχρεωστήτως εισφοράς.

Ο ησφαλισμένος δικαιούται ν' απαιτήση την απ' ευθείας εις αυτόν πληρωμήν του αναλογούντος αυτώ εξ εισφορών του ποσοού εκ των αχρεωστήτως εισπραχθεισών εισφορών μετά του εκ 5% τόκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Παροχαί Ασφαλίσεως.

Σύνταξις αναπηρίας, γήρατος και θανάτου.

1. Ο παρά το Ιδρύματι ησφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος ή αναπηρίας εάν:

α) Επραγματοποίησε δύο χιλιάδες πεντακοσίας (2.500 τουλάχιστον ημέρας εργασίας και δεν συντρέχει περίπτωσις εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 51 του παρόντος, συνεπλήρωσε δε και τα κατά το επόμενον εδάφιον β' όρια ηλικίας ή κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της επομένης παραγράφου, ή

β) Επραγματοποίησεν ανά εκατόν (100) τουλάχιστον ημέρας εργασίας καθ' έκαστον των πέντε ημερολογιακών ετών, των αμέσως προηγουμένων του έτους καθ' ο συνεπλήρωσε το 60ον προκειμένου περί θηλέων έτος της ηλικίας ή καθ' ό υπέβαλε την περί απονομής αυτώ συντάξεως λόγω γήρατος αίτησίν του μετά την συμπλήρωσιν των ανωτέρω ορίων ηλικίας ή καθ' ο κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της επομένης παραγράφου.

Προκειμένου ειδικώς περί ησφαλισμένων συνταξιοδοτουμένων παρά του Δημοσίου ή παρ' ετέρου Οργανισμού κυρίας ασφαλίσεως κατά τον χρόνον της υποβολής της αιτήσεως περί συνταξιοδοτήσεώς των, δια την απονομήν συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος παρά του Ι.Κ.Α., δέον όπως ο ησφαλισμένος κατέστη ανάπηρος ή συνεπλήρωσε τα κατά ανωτέρω όρια ηλικίας και επραγματοποίησε εκτός των εκ των εδαφίω β' προϋποθέσεων και 1500 τουλάχιστον ημέρας εργασίας συνυπολογιζομένων εις ταύτας και των κατά το εδ. β' ημερών, μη εφαρμοζομένης δε ως προς τούτος της διατάξεως του εδαφίου α'.

2. Ο ησφαλισμένος θεωρείται ανάπηρος κατά την έννοιαν της διατάξεως της προηγουμένης παραγράφου, εάν λόγω παθήσεως ή βλάβης ή εξασθενήσεως σωματικής ή πνευματικής εξαμήνου τουλάχιστον κατ' ιατρικήν πρόβλεψιν διαρκείας, δεν δύναται να κερδίζη δι' εργασίας ανταποκρινομένης εις τας δυνάμεις, τας δεξιότητας, την μόρφωσιν και την συνήθη αυτού επαγγελματικήν απασχόλησιν, πλέον του τρίτου εκείνου όπερ συνήθως κερδίζει εν τη αυτή περιφερεία και επαγγελματική κατηγορία σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος της αυτής μορφώσεως.

Εάν ο ησφαλισμένος δύναται να κερδίζη υπό τας εν τω προηγουμένω εδαφίω οριζομένας προϋποθέσεις και όρους, πένον μεν του τρίτου ουχί όμως και των 2/3 εκείνου όπερ κερδίζει σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος, δικαιούται, εφ' όσον είχε συμπληρώσει και τον υπό της παραγράφου 1 απαιτούμενον αριθμόν ημερών εργασίας, ειδικού επιδόματος αναπροσαρμογής ίσου προς το ποσόν της ης θα εδικαιούτο συντάξεως λόγω αναπηρίας. Το ανωτέρω επίδομα καταβάλλεται αδιαφόρως ασκήσεως παρά του επιδοματούχου οιασδήποτε εξηρημένης ή αυτοτελούς απασχολήσεως και επί μίαν διετίαν το πολύ. Η καταβολή όμως του

επιδόματος τούτου δύναται να εξαρτάται εκ της αποδοχής εκ μέρους του επιδοτούμενου της υποδεικνυομένης αυτό παρά του Ι.Κ.Α. επαγγελματικής αναπροσαρμογής.

3. Εάν ησφαλισμένος κατέστη ανάπηρος εκ προθέσεως ή συνεπεία πλημμελήματος ή κακουργήματος παρ' αυτού διαπραχθέντος, αποδεικνύεται δε η ενοχή του δια τελεσιδίκου δικαστικής αποφάσεως, δεν δικαιούνται συντάξεως αναπηρίας ή επιδόματος αναπροσαρμογής. Εάν όμως υπάρχωσι πρόσωπα εκ των εις την παράγραφον 6 αναφερομένων, ταύτα δικαιούνται της συντάξεως ης θα εδικαιούντο εις περίπτωση θανάτου του ησφαλισμένου.

4. Ημέραι εργασίας πραγματοποιούμεναι κατά το πρώτον έτος μετά την συμπλήρωσιν των κατά την παράγραφον 1 ορίων ηλικίας, συνυπολογίζονται άπασαι εις τας υπό της αυτής παραγράφου 1 απαιτούμενας ημέρας εργασίας, αι κατά τα επόμενα όμως έτη πραγματοποιούμεναι συνυπολογίζονται μετ' αφαιρέσιν 50 ημερών εκ των πραγματοποιηθεισών καθ' έκαστον ημερολογιακόν έτος.

5. Εάν ο παρά τω Ιδρύματι ησφαλισμένος συνεπλήρωσε 2.500 τουλάχιστον ημέρας εργασίας εξ ων ανά 100 τουλάχιστον καθ' έκαστον των πέντε ημερολογιακών ετών, των αμέσως προηγουμένων του έτους καθ' ο υποβάλλεται η αίτησις περί απονομής συντάξεως, δικαιούται συντάξεως γήρατος ηλαττωμένης κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' έκαστον μήνα ελλείποντα εκ των υπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οριζομένων ορίων ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσε το 60ον έτος της ηλικίας του προκειμένου περί ησφαλισμένου και το 55ον έτος της ηλικίας προκειμένου περί ησφαλισμένης.

Από της συμπληρώσεως των αυτών ορίων ηλικίας, ήτοι του 60ου προκειμένου περί αρρένων και του 55ου προκειμένου περί θηλέων, δικαιούνται συντάξεως συντρεχουσών των προϋποθέσεων της παραγράφου 1 εδ. α' και δη άνευ των κατά τα ανωτέρω μειώσεων, οι ησφαλισμένοι οι επί μακρόν απασχολούμενοι εις ιδιαζόντως βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα καθοριζόμενα δια Κανονισμού, όστις θέλει καθορίσει πλην του χρόνου απασχολήσεως εις τα εν λόγω επαγγέλματα και παν σχετικόν με την συνταξιοδότησιν τούτων ζήτημα.

Ο δια της παρούσης διατάξεως προβλεπόμενος δια την εφαρμογήν αυτής Κανονισμός δεν δύναται να τεθή εν ισχύι πρό της 1ης Ιανουαρίου 1953.

6. Εν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου του Ι.Κ.Α. λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή ησφαλισμένου τυγχάνοντος επιδόματος αναπροσαρμογής κατά τα εν παρ. 2 εδ. δεύτερον οριζόμενα, αδιαφόρως ορίου ηλικίας ως και εν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου, αδιαφόρως ορίου ηλικίας ως και εν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου, εάν ο θανών είχε πραγματοποιήσει τον εν παρ. 1 εδ. α' οριζόμενον αριθμόν ημερών εργασία ή ανά 100 τουλάχιστον καθ' έκαστον εντός πέντε ημερολογιακών ετών των αμέσως προηγουμένων του έτους καθ' ό έλαβε χώραν ο θάνατος, δικαιούνται συντάξεως κατά τας επομένας παραγράφους:

α) Η χήρα ή ο άπορος και ανάπηρος χήρος, ου η συντήρησις εβάρυνε κυρίως την θανούσαν.

β) Τα νόμιμα τέκνα, τα νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα και υιοθετηθέντα, ων η υιοθεσία έλαβε χώραν εν τουλάχιστον έτος προ του θανάτου του ή της χορηγήσεως συντάξεως ή επιδόματος αναπροσαρμογής εις τον θετόν πατέρα και τα οποία δεν λαμβάνουσιν οπωσδήποτε σύνταξιν εκ του Ι.Κ.Α. και επί θανάτου ησφαλισμένης ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και τα νόθα αυτής τέκνα.

γ) Οι κατά τον χρόνον του θανάτου ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ορφανοί πατρός και μητρός έγγονοι και προγονοί, εφ' όσον πάντες ούτοι συντηρούνται κυρίως υπό του θανόντος (ή την θανούσαν).

7. Η χήρα (χήρος) δεν δικαιούται συντάξεως.

Α'. Εάν ο θάνατος του συζύγου (της συζύγου) επήλθε προ της παρόδου εξ μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός:

α) Εάν ο θάνατος οφείλεται εις ατύχημα εργατικόν ή μη.

β) Εάν, υφισταμένου του γάμου, εγεννήθη ή δια του γάμου ενομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Εάν η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου τελή εις κατάστασιν εγκυμοσύνης και

Β'. Εάν ο θανών (η θανούσα) ελάμβανε κατά την τέλεσιν του γάμου σύνταξιν αναπηρίας ή γήρατος ή επίδομα αναπροσαρμογής, ο δε θάνατος επήλθε προ της πρόδου 24 μηνων από της

τελέσεως του γάμου, εκτός αν και εν τη περιπτώσει ταύτη συντρέχη λόγος τις εκ των ανωτέρω υπό στοιχ. α', β' και γ' αναφερομένων.

8. Το ποσόν της συντάξεως εις ην δικαιούται η χήρα (χήρος), ισούται προς τα ογδοήκοντα εκατοστά του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

9. Το ποσόν της συντάξεως εις ην δικαιούται έκαστον τέκνον, ισούται προς τα είκοσιν εκατοστά του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου όμως περί τέκνου ορφανού εξ αμφοτέρων των γονέων, η κατά το προηγούμενον εδάφιον σύνταξις αυτού τριπλασιάζεται.

Το σύνολον πάντως των συντάξεων της χήρας (χήρου) και των τέκνων, δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης) και μη υπάρχουσας χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τα ογδοήκοντα εκατοστά του εν λόγω ποσού.

Εάν το σύνολον των συντάξεων υπερβαίνει τα όρια του προηγούμενου εδαφίου, η σύνταξις εκάστου δικαιουμένου μειούται αναλόγως.

10. Οι περί ων η παράγραφος 6 έγγονοι, προγονοί και γονείς δικαιούνται συντάξεως, εάν δεν υπάρχουν χήρα (χήρος) ή τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ή επί υπάρχοντων τοιούτων, δια της ικανοποιήσεως των εις σύνταξιν δικαιωμάτων αυτών δεν εξαντλείται το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

11. Το ποσόν της συντάξεως εκάστου εγγόνου, προγονού, του πατρός ή της μη χήρας μητρός, ισούται προς τα είκοσιν εκατοστά της συντάξεως του θανόντος (της θανούσης), της δε χήρας μητρός εις τα 40% της αυτής συντάξεως, χωρίς όμως το σύνολον των συντάξεων των εγγόνων, προγονών και γονέων να δύναται να υπερβή εν μεν τη πρώτη περιπτώσει της προηγούμενης παραγράφου το ποσόν της συντάξεως του θανόντος (θανούσης), εν δεν τη δευτέρα περιπτώσει της αυτής παραγράφου το ποσόν το απομένον εκ της εν λόγω συντάξεως μετά την ικανοποίησιν του εις σύνταξιν δικαιώματος της χήρας (χήρου) ή των τέκνων.

Αι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 9 εφαρμόζονται αναλόγως και εν προκειμένω.

12. Ως σύνταξις του θανόντος (θανούσης) δια τον υπολογισμόν των ποσοστών των συντάξεων των περί ων το παρόν άρθρον μελών οικογενείας, λογίζεται το ποσόν της βασικής συντάξεως, (άρθρον 29 παρ. 1 εδαφ. α' και β') το οποίον ελάμβανεν ο θανών (θανούσα) συνταξιούχος λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή ο (η) επιδοματούχος λόγω αναπροσαρμογής ή εις ο θα εδικαιούτο ο θανών αν κατά την ημέραν του θανάτου του καθίστατο ανάπηρος, μη συνυπολογιζομένων των τυχόν προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών και απολύτου αναπηρίας.

13. Πρόσωπα εκ των κατά το παρόν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως, στερούνται παντός επ' αυτής δικαιώματος, εάν δι' αποφάσεως ποινικού δικαστηρίου, ήθελον καταδικασθή δια πράξιν, αποτέλεσμα της οποίας υπήρξεν ο θάνατος του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου (της ησφαλισμένης ή της συνταξιούχου).

Ποσόν συντάξεως - Έναρξις – Λήξις

Άρθρον 29.

1. Το ποσόν της υπό του ΙΚΑ χορηγουμένης βασικής συντάξεως λόγω αναπηρίας και γήρατος αποτελείται:

α) Εκ ποσού ίσου προς 80% του τεκμαρτού ημερομισθίου της περί ής η παράγραφος 2 του άρθρου 25 1ης ασφαλιστικής κλάσεως, συν 10% επί της τυχόν διαφοράς της υπάρχουσας μεταξύ του τεκμαρτού ημερομισθίου της κλάσεως 1 και του τεκμαρτού ημερομισθίου της κλάσεως εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος κατά τα εβ άρθρω 37 οριζόμενα. Η μηνιαία βασική σύνταξις υπολογίζεται πολλαπλασιαζομένου του ως άνω ανεφερθέντος ποσού επί 25.

β) εκ προσαυξήσεων του κατά το προηγούμενον εδάφιον εξευρισκομένου ποσού ίσων:

αα) προς 4% ανά πεντακοσίας ημέρας εργασίας, μετά τας πρώτας εννεακοσίας ενενήκοντα εννέα τοιαύτας, δι' ας δεν χορηγείται προσαύξησις και μέχρι συμπληρώσεως 3000 ημερών εργασίας.

ββ) προς 3% ανά πεντακοσίας ημέρας εργασίας, μετά την συμπλήρωσιν 3000 τοιούτων και μέχρις 6000 ημερών εργασίας.

γγ) προς 2% ανά πεντακοσίας ημέρας εργασίας, μετά την συμπλήρωσιν 6000 τοιούτων και άνω.

2. Προκειμένου περί αναπηρίας οφειλομένης εις ατύχημα, το ποσόν της απονεμητέας κατά τας ανωτέρω διατάξεις βασικής συντάξεως μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών, δεν δύναται να είναι κατώτερον του 60% του γινομένου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος κατά το άρθρον 37 του παρόντος, επί 25.

3. Αι κατά την παράγραφον 1 του παρόντος βασικοί συντάξεις προσαυξάνονται:

α. Κατά 50%, εφ' όσον ο συνταξιούχος είναι έγγαμος, η δε σύζυγός του δεν ασκεί επάγγελμά τι ή δεν είναι συνταξιούχος Ασφαλιστικού Οργανισμού ή του Δημοσίου και

β. Κατά 20% του αυτού ως άνω ποσού δια το πρώτον τέκνον, 15% δια το δεύτερον τέκνον και 10% δια το τρίτον τέκνον, νοουμένων υπό την εν άρθρω 28, παράγραφος 6, καθοριζομένην έννοιαν, και μέχρι συμπληρώσεως του κατά την παρ. 6 του παρόντος άρθρου ορίου ηλικίας, εφ' όσον δε είναι άγαμος και δεν ασκούν επάγγελμά τι ή δεν λαμβάνει δι' αυτά προσαύξησιν ο έτερος των συζύγων, εάν είναι συνταξιούχος Ασφαλιστικού Οργανισμού ή του Δημοσίου ή δεν λαμβάνουν τα ίδια σύνταξιν εξ Ασφαλιστικού Οργανισμού ή του Δημοσίου.

4. Ουδείς δικαιούται, παρά του Ι.Κ.Α. περισσοτέρων της μιας συντάξεων. Εάν πρόσωπόν τι δικαιούται πλειόνων συντάξεων λαμβάνει την μεγαλυτέραν τοιαύτην.

5. Η καταβολή των συντάξεων και του επιδόματος αναπροσαρμογής άρχεται από της πρώτης του μηνός του επομένου εκείνου, καθ' ον έλαβον χώραν τα θεμελιούντα το δικαίωμα γεγονότα. Εν πάση όμως περιπτώσει ούτη δεν δύναται να ανατρέξη εις χρόνον απώτερον του έτους από της υποβολής της αιτήσεως περί απονομής συντάξεως ή επιδόματος αναπροσαρμογής.

Εν περιπτώσει απονομής συντάξεως λόγω αναπηρίας, οφειλομένης εις ασθένειαν, το εις σύνταξιν ή εις επίδομα αναπροσαρμογής δικαίωμα άρχεται από της ημέρας, καθ' ην έπαυσε καταβαλλόμενον επίδομα ασθενείας, εφ' όσον κατεβάλλετο τοιούτον ουχί όμως και πέραν του έτους αναδρομικώς από της ημέρας της υποβολής της αιτήσεως.

6. Το δικαίωμα εις σύνταξιν ή εις επίδομα αναπροσαρμογής λήγει εις το τέλος του μηνός, καθ' όν έλαβε χώραν ο θάνατος του συνταξιούχου ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ή ο ανάπηρος έπαυσε να πληροί τας προϋποθέσεις του άρθρου 28, παράγραφος 2, ή επί χήρας εις το τέλος του μηνός καθ' ον συνήψε νέον γάμον και επί τέκνων, εγγόνων και προγονών, εις το τέλος του μηνός, καθ' ον συνεπλήρωσαν το 18ον έτος της ηλικίας των ή προ τούτου συνήψαν γάμου.

Το ανωτέρω όριον ηλικίας δεν ισχύει προκειμένου περί τέκνου, εγγόνου ή προγονού ανικάνου προς πάσαν βιοποριστικήν εργασίαν.

7. Η καταβολή της συντάξεως αναστέλλεται εις τας ακόλουθους περιπτώσεις:

α) Εάν ο συνταξιούχος εκτίη ποινήν στερητικήν της ελευθερίας μεγαλυτέραν των εξ μηνών, εφ' όσον χρόνον εκτίει ταύτην. Εφ' όσον όμως υπάρχωσι πρόσωπα, άτινα εν περιπτώσει θανάτου τούτου θα ελάμβανον σύνταξιν, ταύτα δικαιούνται εις την απόληψιν της συντάξεως, ήτις θα κατεβάλλετο εις ταύτα εν περιπτώσει θανάτου του συνταξιούχου.

β) Εάν και εφ' όσον χρόνον ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας δεν προσέρχεται κατά τα δια Κανονισμού οριζόμενα, προς εξέτασιν της καταστάσεώς του.

γ) Εάν και εφ' όσον ο συνταξιούχος ασκή αυτοτελές επάγγελμα ή παρέχη εξηρημένην εργασίαν, εξ ης αποκερδαίνει προκειμένου μεν περί συνταξιούχου λόγω αναπηρίας και γήρατος, ποσόν ανώτερον του 25πλάσιου του ημίσεος του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπελογίσθη η σύνταξιν και προκειμένου περί μελών οικογενείας ποσόν διπλάσιον της συντάξεώς των.

8. Πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν παρά του ΙΚΑ κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου, θέλουν εξακολουθήσει δικαιούμενα ταύτης έστω και εάν δεν πληρώσι τας προϋποθέσεις του παρόντος μέχρι λήξεως του δικαιώματος αυτών εις σύνταξιν, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος.

Το ποσόν όμως της συντάξεως των ως άνω συνταξιούχων αναπροσαρμόζεται συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος. Δια την τωιαύτην αναπροσαρμογήν αι παρά των συνταξιούχων πραγματοποιηθείσαι ημέραι εργασίας βάσει των οποίων υπελογίσθη η σύνταξις αυτών, λογίζονται άπασαι ως πραγματοποιηθείσαι : α) εις την Ιην κλάσιν προκειμένου περί συνταξιούχων αμφοτέρων των φύλων μη συμπληρωσάντων το 18ον έτος της ηλικίας των, β) εις την ΙΙην κλάσιν προκειμένου περί γυναικών ηλικίας άνω των 18 ετών και γ) εις την Vην κλάσιν προκειμένου περί ανδρών ηλικίας άνω των 18 ετών. Εάν όμως το ούτω προκύπτον εκ της αναπροσαρμογής ποσόν είναι κατώτερον της συντάξεως την οποίαν ελάμβανον κατά τον χρόνον της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος, εξακολουθεί καταβαλλόμενον το ανώτερον τούτο ποσόν.

9. Εν περιπτώσει ουσιωδών αυξομειώσεων του γενικού τιμαρίθμου κόστους της ζωής αι υπό του Ιδρύματος καταβαλλόμεναι συντάξεις δύνανται να αυξομειώνονται κατά ποσοστόν οριζόμενον δι' αποφάσεων του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. εγκρινόμενων υπό του Υπουργού Εργασίας.

10. Το ποσόν των υπό του Ι.Κ.Α. καταβαλλομένων βασικών συντάξεων λόγω αναπηρίας προσανξάνεται κατά 50% εφ' όσον ο ανάπηρος ευρίσκεται διαρκώς εις κατάστασιν απαιτούσαν συνεχή επίβλεψιν, περιποίησιν και συμπαράστασιν ετέρου προσώπου (απόλυτος αναπηρία).

Υπό τας αυτάς ως άνω προϋποθέσεις προσανξάνεται κατά 50% και το ποσόν της συντάξεως των μελών οικογενείας αποβιώσαντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και δη άνευ μειώσεώς τινος των ποσών των συντάξεων των δικαιουμένων συντάξεως ετέρων μελών οικογενείας.

11. Το συνολικόν ποσόν της απονεμητέας εις τον δικαιούχον βασικής συντάξεως λόγω αναπηρίας ή γήρατος μετά των προσανξήσεων λόγω οικογενειακών βαρών εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να είναι ανώτερον του 25σίου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει του οποίου υπελογίσθη η σύνταξις.

Ιδιαίτερα πρόνοια υπέρ των συνταξιούχων.

Άρθρο 30.

1. Το Ι.Κ.Α. δύναται να παρέχη εις τους συνταξιούχους περιθάλψιν είτε εις κατάστημα περιθάλψεως αναπήρων ή γερόντων, είτε εις ορφανοτροφεία ή έτερα ευαγή Ιδρύματα.

α) Τη αιτήσει των ιδίων συνταξιούχων ή του επιτρόπου, του κηδεμόνος ή του αντιλήπτορος αυτών, είτε

β) τη αιτήσει της Αστυνομικής Αρχής του τόπου διαμονής των συνταξιούχων, εφ' όσον πρόκειται περί τοξικομανών ή μεθυσκομένων καθ' έξιν ή περί πασχόντων εξ επικινδύνων ψυχικών ή λοιμωδών παθήσεων.

2. Η σύνταξις των κατά τω ανωτέρω περιθαλπομένων ή θεραπευομένων συνταξιούχων, μειούται εις το τέταρτον μεν εάν ούτοι δεν βαρύνονται δια της συντηρήσεως μελών οικογενείας εκ των άρθρω 33 αναφερομένων, εις το ήμισυ δε εν αντιθέτω περιπτώσει.

3. Εάν υπαιτιότητα του συνταξιούχου ή του επιτρόπου ή του κηδεμόνος ή του αντιλήπτορος αυτού, δεν καθίσταται δυνατή η χορήγησις ή η συνέχισις της περιθάλψεως, εξ ης θα ήρητο πιθανώς η αναπηρία, δύναται το Ι.Κ.Α. να στερή αυτόν του όλου ή μέρους της συντάξεώς του επί χρόνον ουχί μακρότερον του έτους.

4. Δια κανονισμού θέλουσιν ορισθή τα της εκτελέσεως του παρόντος άρθρου.

Ιατρική περιθάλψις

Άρθρον 31.

1. Εις τους ησφαλισμένους και τα μέλη της οικογενείας αυτών, τα αναφερόμενα εις το άρθρον 33, παρέχεται ιατρική περιθάλψις, εφ' όσον ο ησφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 50 τουλάχιστον ημέρας εργασίας είτε κατά το προηγούμενον της ημέρας της αναγγελίας της ασθενείας ή της πιθανής ημέρας τοκετού ημερολογιακόν έτος, είτε κατά το τελευταίον προ της τωιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων πάντως εις τας άνω 50 ημέρας εργασίας

των κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου πραγματοποιηθεισών ημερών εργασίας.

Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος, παροχής της ιατρικής περιθάλψεως και η έκτασις των παροχών. Ημέραι, καθ' ας ο ησφαλισμένος ελάμβανεν επίδομα ανεργίας ή ασθενείας, θεωρούνται ως ημέραι εργασίας εν τη εννοία της παρούσης παραγράφου.

2. Οι συνταξιούχοι και οι επιδοματούχοι λόγω αναπροσαρμογής και τα μέλη της οικογενείας αυτών τα αναφερόμενα εις το άρθρον 33, δικαιούνται ιατρικής περιθάλψεως κατά τα διακανονισμού ορισθησόμενα εφ' όσον χρόνον τυγχάνουν συντάξεως ή επιδόματος αναπροσαρμογής και επί εξ μήνας μετά τη λήξιν αυτών.

3. Ιατρική περίθαλψις, παρέχεται εφ' όσον διαρκεί η ασθένεια έστω και αν εν τω μεταξύ έπαυσε πληρούν το ησφαλισμένον πρόσωπον τας προϋποθέσεις της παραγράφου 1.

Περίθαλψις όμως δια νέαν περίπτωσιν ασθενείας, παρέχεται μόνον εφ' όσον πληρούνται αι προϋποθέσεις της παραγράφου 1.

4. Η ιατρική περίθαλψις περιλαμβάνει ιατρικάς φροντίδας, παρακλινικάς εξετάσεις πάσης φύσεως, ειδικάς θεραπείας, φάρμακα, συνήθη και ειδικά θεραπευτικά μέσα και προθέσεις, λουτροθεραπείαν καθώς και περίθαλψιν εις πάσης φύσεως θεραπευτήρια, ως τοιούτων νοσημένων των ασύλων και των σανατορίων, εφ' όσον παρίσταται ανάγκη, και εις ην έκτασιν επιβάλλει η κατάσταση του ασθενούς. Αι ιατρικαί φροντίδες παρέχονται δωρεάν. Ως προς τας λοιπάς παροχάς το ΙΚΑ δύναται να καθορίση δια κανονισμού ποσοστόν συμμετοχής του ησφαλισμένου ή συνταξιούχου ή των εν άρθρω 33 αναφερομένων μελών οικογενείας τούτων εις την σχετικήν δαπάνην, μη δυναμένην να υπερβή το 1/4 ταύτης.

Η χρονολογία ενάρξεως χορηγήσεως των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων επί πλέον των Ν. 6298/1934 κατηγοριών παροχών ιατρικής περιθάλψεως, θέλει καθορισθή δια Κανονισμού, είτε ενιαίως δια το σύνολον αυτών, είτε κατά κατηγορίας, υποχρεουμένου πάντως του Ι.Κ.Α. όπως ολοκληρώση την ιατρικήν περίθαλψιν μέχρι 31/12/52.

5. Εάν εν ελλείψει κλίνης ή άλλων θεραπευτικών εγκαταστάσεων δεν είναι δυνατή η νοσηλεία ασθενούς φυματικού εις Σανατόριον, είτε γενικώς είτε δι' όλον τον απαιτούμενον χρόνον συμφώνως προς τα δεδομένα της ιατρικής επιστήμης, δύναται να αναλαμβάνεται υπό του Ι.Κ.Α. ή κατ' οίκον νοσηλεία αυτού μέχρις ότου διαπιστωθή ιατρικώς ότι δεν χρήζει σανατοριακής περιθάλψεως ή μέχρις ότου εξευρεθούν τα μέσα προς παροχήν τοιαύτης. Κατά το διάστημα τούτο ο ασθενής εκτός της πλήρους ιατρικής περιθάλψεως, η οποία παρέχεται προς αυτόν κατ' οίκον λαμβάνει επί πλέον τα βασικά είδη του καθημερινού διαιτολογίου των φυματικών, του προβλεπομένου δια τους νοσηλευομένους εις σανατόρια του ΙΚΑ ή δια λογαριασμού τούτου εις έτερα τοιαύτα ή το αντίτιμον αυτών εις χρήμα συμφώνως προς τα δια κανονισμού ορισθησόμενα.

Η παροχή των τροφίμων ή του αντιτίμου τούτων εξακολουθεί και επί 6 μήνας μετά την έξοδον του ασθενούς εκ του σανατορίου ή την διαπίστωσιν της εκλείψεως της ανάγκης σανατοριακής περιθάλψεως, προκειμένου περί νοσηλευομένου κατά τα ανωτέρω κατ' οίκον ασχέτως προς το προβλεπόμενον υπό του άρθρου 38 χρηματικόν επίδομα ασθενείας.

6. Εάν εν τω τόπω διαμονής του ασθενούς δεν είναι δυνατή η νοσηλεία εν Θεραπευτηρίω ή η παροχή των δεουσών ειδικών ιατρικών φροντίδων και γενικώς της δεούσης ιατρικής περιθάλψεως ην απαιτεί η ασθένειά του, το ΙΚΑ συμμετέχει καθ' ο μέτρον και υφ' ους όρους και προϋποθέσεις θέλει ορίζει κανονισμός, εις τας δαπάνας προς μετάβασιν και επιστροφήν του ασθενούς, εν ανάγκη δε και ενός συνοδού αυτού, εκ του τόπου της διαμονής του εις το πλησιέστερον κέντρον, ένθα είναι δυνατόν να παρασχεθή εις αυτόν η δέουσα ιατρική περίθαλψις.

7. Εις περίπτωσιν τοκετού ησφαλισμένης ή συνταξιούχοι ή συζύγου ησφαλισμένου ή συνταξιούχοι η ιατρική περίθαλψις περιλαμβάνει την δέουσαν μαιευτικήν περίθαλψιν κατ' οίκον, εν μαιευτηρίω ή θεραπευτηρίω, την παροχήν φαρμάκων κλπ. κατά τους διαγραφόμενους παρά των Κανονισμών όρους.

Εις περίπτωσιν αδυναμίας παροχής μαιευτικής κατά τα ανωτέρω περιθάλψεως, χορηγείται εφ' άπαξ βοήθημα οριζόμενον δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., εις ποσόν ουχί πάντως κατώτερον του 5πλασίου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως.

8. Ο τρόπος της παροχής των ιατρικών φροντίδων, αι σχέσεις Ι.Κ.Α. και ιατρών, φαρμακοποιών και θεραπευτηρίων γενικώς, τα του καταλογισμού αυτών δι' αδικαιολογήτως πραγματοποιηθείσας παροχάς, και παν έτερον σχετικόν θέμα, θέλουσι καθορισθή δια Κανονισμού. Δια Κανονισμού θέλει επίσης ρυθμισθή ο τρόπος χορηγήσεως φαρμάκων, δυναμένου του Ι.Κ.Α. να εισάγη, παρασκευάζη, αποθηκεύη και να χορηγή φάρμακα, φαρμακευτικόν και υγειονομικόν υλικόν, και παντός είδους προθέσεις εις τα δικαιούμενα πρόσωπα. Το Ι.Κ.Α. ασκεί έλεγχον των παρεχομένων φαρμάκων δια δειγματοληψιών, ων τας καθ' έκαστον λεπτομερείας θέλει ρυθμίζει κανονισμός.

9. Άπασαι αι περί ων το παρόν άρθρον χρηματικά παροχαί αντικαταστάσεως εις είδος τοιούτων, βαρύνουσι τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις είδος.

10. Ειδικώς δια την παροχήν σανατοριακής περιθάλψεως ή των αντί ταύτης αναφερομένων εν παρ. 5 του παρόντος παροχών, απαιτείται εκτός των εν § 1 οριζομένων προϋποθέσεων και η πραγματοποίησις εκ μέρους των ησφαλισμένου τριακοσίων πενήκοντα (350) τουλάχιστον ημερών εργασίας κατά τα τέσσαρα προηγούμενα της ημέρας της αναγγελίας ημερολογιακά έτη.

Όσαύτως η ημερομηνία ενάρξεως της παροχής σανατοριακής περιθάλψεως εις μέλη οικογενείας ησφαλισμένου ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής δεν δύναται να ορισθή δια του Κανονισμού εις χρόνον προγενέστερον της 1 Ιανουαρίου 1954, μη εφαρμοζομένης δια την παροχήν ταύτης της διατάξεως της παρ. 4 εδ. δεύτερον του παρόντος άρθρου. Δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, λαμβανομένης προτάσει του Υπουργού Εργασίας, η ως άνω ημερομηνία δύναται, εάν συντρέχουν σοβαροί προς τούτο λόγοι να μετατίθεται μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1954.

Έξοδα κηδείας.

Άρθρον 32.

1. Εις περίπτωσιν θανάτου ησφαλισμένου πληρούντος τας κατά το άρθρον 35 εδ. β' προϋποθέσεις ή συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος, καταβάλλεται εφ' άπαξ βοήθημα δι' έξοδα κηδείας οριζόμενον δι' αποφάσεως του Δ.Σ. και μη δυνάμενον να ορίζηται κατώτερον του δπλασίου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ανωτάτης ασφαλιστικής κλάσεως. Το ανωτέρω βοήθημα καταβάλλεται και όταν ο θάνατος του ησφαλισμένου επήλθεν μετά μεν την έκλειψιν των ανωτέρω προϋποθέσεων διαρκούντος όμως του χρόνου περιθάλψεώς του παρά του ΙΚΑ συμφώνως τω άρθρω 31 παράγρ. 3 του παρόντος.

2. Τα έξοδα κηδείας καταβάλλονται εις την χήραν ή εάν δεν υπάρχη χήρα, εις τον κατά την κρίσιν του ΙΚΑ επιμεληθέντα της κηδείας βαρύνουν δεν τον κλάδον παροχών ασθενείας και μητρότητος εις χρήμα.

3. Επί περιπτώσεων θανάτου ησφαλισμένων ή συνταξιούχων ή μελών οικογενείας τούτων νοσηλευομένων εις θεραπευτήρια δια λογαριασμόν του ΙΚΑ εφ' όσον ουδείς εμφανίζεται όπως επιμεληθή της κηδείας, το ΙΚΑ αναλαμβάνει απ' ευθείας, την επιμέλειαν ταύτης.

Μέλη οικογενείας.

Άρθρον 33.

1. Προς εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 31 τα κάτωθι πρόσωπα θεωρούνται μέλη της οικογενείας του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής.

α) Η σύζυγος, ή ο ανάπηρος και άπορος σύζυγος.

β) Τα άγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα, υιοθετηθέντα, προγονοί) και επί ησφαλισμένης ή θήλεος συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής και τα νόθα, μέχρι συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας των.

γ) Η μήτηρ και ο ανάπηρος και άπορος πατήρ.

δ) Οι ορφανοί πατρός και μητρός έγγονοι και αδελφοί, ως και οι ορφανοί μόνον πατρός ή μητρός αδελφοί ή έγγονοι, εφ' όσον ο επιζών γονεύς λογίζεται κατά τα ανωτέρω ως μέλος οικογενείας του ησφαλισμένου, μέχρι συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας των και εφ' όσον είναι άγαμοι.

2. Τα πρόσωπα τ' αναφερόμενα εν τη προηγούμενη παραγράφω θεωρούνται ως μέλη της οικογενείας του ησφαλισμένου ή του συνταξιούχου ή του επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής, εφ' όσον συμβιούσι μετ' αυτού και η συντήρησίς των, προκειμένου περί των υπό στοιχεία β, γ και δ κατηγοριών, βαρύνει κυρίως αυτόν.

Θεωρείται ότι υπάρχει συμβίωσις και εάν δια σοβαρούς λόγους, ορισθησομένους δια κανονισμού, ο σύζυγος ή η σύζυγος ή τα τέκνα, δεν διαμένουσι προσωρινώς υπό την αυτήν στέγην.

3. Δύναται κατά τας διατάξεις Κανονισμού, η ιατρική περίθαλψις να παρέχεται εν όλω ή εν μέρει εις τα τέκνα και μετά την συμπλήρωσιν του κατά την παράγραφον 1 ορίου ηλικίας, εφ' όσον είναι ανίκανα προς πάσαν εργασίαν.

Εργατικόν ατύχημα και επαγγελματική νόσος. Άρθρον 34.

1. Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως, δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν. Εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν μη επελθόν όμως εν τη εκτελέσει ή εξ αφορμής της εργασίας δια την χορήγησιν των ανωτέρω παροχών αρκεί η συμπλήρωσις του ημίσεως μόνον αριθμού ημερών εργασίας των υπό των ανωτέρω άρθρων οριζομένων.

Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία της βεβαιώσεως των ατυχημάτων και επί επαγγελματικών ασθενειών το είδος αυτών.

Δια κανονισμού θέλουσιν ορισθή ωσαύτως αι επιχειρήσεις και τα ελάχιστα όρια χρόνου διαρκείας της εργασίας εις αυτάς, δια την απόκτησιν δικαιώματος επί των ασφαλιστικών παροχών λόγω επαγγελματικής ασθενείας κατά τα ανωτέρω.

2. Εάν δια δικαστικής αποφάσεως βεβαιούται, ότι το ατύχημα εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, οφείλεται εις δόλον του εργοδότη ή του υπ' αυτού προστηθέντος προσώπου, ο εργοδότης υποχρεούνται όπως καταβάλη :

α) Εις το ΙΚΑ πάσαν την δαπάνην τούτου, την προκληθείσαν εκ της λόγω του ατυχήματος χορηγήσεως παροχών και

β) Εις τον παθόντα ή εν περιπτώσει θανάτου τούτου εις τα κατά το άρθρον 28 πρόσωπα, την διαφοράν μεταξύ του ποσού της κατά τον Αστικόν Κώδικα ανηκούσης αυτοίς αποζημιώσεως και του ολικού ποσού των κατά τον παρόντα νόμον χορηγητέων αυτοίς παροχών.

Δια κανονισμού ορισθήσεται ο τρόπος υπολογισμού των εν εδαφίω α' της παραγράφου ταύτης δαπανών.

Επίδομα ασθενείας και ανεργίας. Άρθρον 35.

Ο ησφαλισμένος δικαιούνται επιδόματος ασθενείας, εάν δε παρέχη εξηρημένην εργασίαν και επιδόματος ανεργίας, εφ' όσον συντρέχουσιν αι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Δεν λαμβάνει σύνταξιν εκ του Ι.Κ.Α.

β) Επραγματοποίησε 100 τουλάχιστον ημέρας εργασίας προκειμένου περί παροχής επιδόματος ανεργίας, κατά το ημερολογιακόν έτος, το αμέσως προηγούμενον της αναγγελίας της ασθενείας ή της ανεργίας ή κατά το προηγούμενον της τοιαύτης αναγγελίας 15μηνον, μη συνυπολογιζομένων εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει εις τας άνω 100 ή 150 ημέρας εργασίας των πραγματοποιηθεισών κατά το τελευταίον ημερολογιακόν τρίμηνον του 15μήνου.

Προκειμένου περί εποχιακώς εργαζομένων μισθωτών, δύναται δια Κανονισμού ο κατά τα ανωτέρω απαιτούμενος δια την χορήγησιν επιδόματος ανεργίας αριθμός ημερών εργασίας, να μειούται μέχρις 75 κατά κατώτατον όριον. Δια του αυτού Κανονισμού ορισθήσονται και αι κατηγορίαι των μισθωτών, οίτινες χαρακτηρίζονται ως εποχιακώς εργαζόμενοι.

γ) Συνεπεία ασθενείας, μη οφειλομένης εις πταίσμα αυτού, απέχει της εργασίας αυτού, ή τυγχάνει άνεργος.

δ) Η αποχή λόγω ασθενείας εκ της εργασίας διήρκεσε πλέον των τριών τουλάχιστον ημερών ή η ανεργία διήρκεσε πλέον του 15θήμερου από της αναγγελίας των εις το Ι.Κ.Α. και επί αυτοτελώς εργαζομένου ή προαιρετικώς συνεχίζοντος την ασφάλισιν συμφώνως τω άρθρω 41, η ασθένεια διήρκεσε πλέον του υπό Κανονισμού ορισθησομένου χρόνου, εκτός εάν ο ησφαλισμένος εισήχθη εις Θεραπευτήριον, οπότε από της εισαγωγής του εφαρμόζονται αι επί των παρεχόντων εξηρητημένην εργασίαν διατάξεις.

Άρθρον 36.

1. Το ΙΚΑ υποχρεούται να εξευρίσκη κατάλληλον εργασίαν δια των γραφείων ευρέσεως εργασίας εις τους ησφαλισμένους.

Μέχρις εξευρέσεως καταλλήλου εργασίας, καταβάλλεται επίδομα ανεργίας, υπό τας ακόλουθους προϋποθέσεις:

α) Εάν είναι ικανός προς εργασίαν και ελεύθερος να παράσχη ταύτην.

Ο ησφαλισμένος θεωρείται πληρών την προϋπόθεσιν ταύτην κατά τον χρόνον της επαγγελματικής μετεκπαιδεύσεως, κατά τους υπό των σχετικών κανονισμών τιθεμένους περιορισμούς.

β) Εάν ενεγράφη ως άνεργος εις το αρμόδιον γραφείον ευρέσεως εργασίας του Ι.Κ.Α.ως δια κανονισμού ορισθήσεται, και παρουσιάζεται ανελλιπώς εις τούτο, εκτός εάν δια του κανονισμού προβλεφθή απαλλαγή από της τελευταίας ταύτης υποχρεώσεως, εις τας περιπτώσεις, καθ' ας ήθελε κριθή ότι η εφαρμογή της είναι καταπιεστική δια τον άνεργον ή δεν εξυπηρετεί τον υπό ταύτης επιδιωκόμενον σκοπόν.

γ) Ησφαλισμένος αδικαιολογήτως μη συμμορφούμενος προς την υποχρέωσιν είτε περί υποβολής αιτήσεως προς εύρεσιν εργασίας, είτε περί αποδοχής καταλλήλου εργασίας προσφερομένης αυτώ, δεν δικαιούται επιδόματος δια την εβδομάδα καθ' ην δεν συνεμορφώθη προς τας υποχρεώσεις ταύτης, ή αναλόγως των εκάστοτε περιπτώσεων κατά την κρίσιν του αρμοδίου ασφαλιστικού οργάνου και δια περίοδον μακροτέραν μη υπερβαίνουσαν όμως τας τέσσαρας εβδομάδας τας επομένας ταύτης.

2. Προς καθορισμόν της καταλληλότητος της προσφερομένης εργασίας και διαπίστωσιν της δεδικοιολογημένης ή μη αρνήσεως αποδοχής ταύτης, κατά τας ως άνω διατάξεις, λαμβάνεται υπ' όψει και η έκτασις των εκ ταύτης κινδύνων υγείας, ασφαλείας και ηθικής του ησφαλισμένου, αι σωματικά και πνευματικά του ικανότητες και η προηγουμένη επαγγελματική του προπαίδευσις, η πείρα τούτου και αι προηγούμεναι αποδοχαί του, η διάρκεια της ανεργίας του, αι πιθανότητες ευρέσεως εργασίας της ειδικότητός του, η απόστασις από της κατοικίας του ένθα προσφέρεται αυτώ εργασία και αι πιθανότητες εξευρέσεως εργασίας εις τον τόπον της κατοικίας του.

Κανονισμός θέλει προβλέψει την δυνατότητα μετακινήσεως δαπάναις του ΙΚΑ του ανέργου εις άλλας περιφερείας, όπου υπάρχει κατάλληλος προς ανάληψιν εργασίας.

3) Τηρουμένων των λοιπών προϋποθέσεων του παρόντος δεν θεωρείται αδικαιολόγητος άρνησις αποδοχής προσφερομένης εργασίας, συνεπαγομένη στέρησιν δια του παρόντος προβλεπομένου επιδόματος.

α) Εάν η προσφερόμενη θέσις είναι κενή λόγω απεργίας, λόκ άουτ ή άλλης συλλογικής διαφοράς εργασίας.

β) Εάν αι αποδοχαί, αι ώραι, ή έτεραι συνθήκαι της προσφερομένης εργασίας, είναι ουσιωδώς μειονεκτικώτεραι εις όμοιας εργασίας εν τη περιοχή.

γ) Εάν δια την πρόσληψίν του εις την προσφερομένην εργασίαν τίθενται περιοριστικοί όροι της συνδικαλιστικής του ελευθερίας.

- 4) Οι ημέραι απεργίας δεν επιδοτούνται.
- 5) Το επίδομα διακόπτεται πέντε ημέρες μετά την αδικαιολόγητον άρνησιν της προφερθείσης εργασίας.
- 6) Ησφαλισμένος αυτοβούλως εγκαταλείπων την εργασίαν άνευ αποχρώσης αιτίας στερείται του επιδόματος ανεργίας.
- 7) Αναστέλλεται η παροχή του επιδόματος ανεργίας, εις τον όστις ανέλαβεν οιαδήποτε αυτοτελή ή εξηρημένην εργασίαν. Μετά την λήξιν της ως άνω απασχολήσεως του ησφαλισμένου, συνεχίζεται η παροχή του επιδόματος εφ' όσον η λήξις λάβη χώραν εντός του έτους της επιδοτήσεως ως καθορίζεται υπό του άρθρου 38. Ο ησφαλισμένος υποχρεούται όπως αναγγείλη εντός δύο ημερών εις το Ι.Κ.Α. την κατά τ' ανωτέρω απασχόλησίν του υποκειμένος άλλως εις την ποινήν του άρθρου 54 παράγρ. Ι, α.
- 8) Αναστέλλεται η καταβολή του επιδόματος ανεργίας δια χρόνον από πέντε μέχρι τριάκοντα ημερών, επιτρεπομένης και της οριστικής διακοπής αυτού, εν περιπτώσει καθ' ην ο επιδοτούμενος άνεργος άνευ αποχρώντος λόγου δεν συμμορφούνται προς τας υποδείξεις του Ι.Κ.Α.
- Η λήψις συντάξεως ή επιδόματος, εξαιρουμένων των επιδομάτων λοχείας, κυοφορίας και θηλάσεως των χορηγουμένων παρ' οιοσδήποτε Ασφαλιστικού Οργανισμού, συνεπάγεται αναστολήν της καταβολής του επιδόματος ανεργίας.
- Εάν το επίδομα ανεργίας είναι ανώτερον της συντάξεως ή του επιδόματος, ο ησφαλισμένος λαμβάνει την επί πλέον διαφοράν.

Βάσις υπολογισμός χρηματικών παροχών.
Άρθρον 37.

Δια τον υπολογισμόν των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων παροχών, το ύψος των οποίων εξαρτάται εκ του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος, ως βάσις λαμβάνεται:

α) Δια τον υπολογισμόν των επιδομάτων ασθενείας ή ανεργίας, το τεκμαρτόν ημερομισθίον της ασφαλιστικής κλάσεως εις ης ανήκεν ο ησφαλισμένος κατά τας περισσότερας ημέρας εργασίας εκ των 30 τελευταίων ημερών απασχολήσεώς του, διαρκούντος του ημερολογιακού έτους του αμέσως προηγουμένου εκείνου καθ' ον έλαβε χώραν ή αναγγελία της ανικανότητος ή της ανεργίας.

β) Δια τον υπολογισμόν των συντάξεων λόγω αναπηρίας και γήρατος και του επιδόματος αναπροσαρμογής, το τεκμαρτόν ημερομισθίον της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην ανήκεν ο ησφαλισμένος κατά τας περισσότερας ημέρας εργασίας των τελευταίων δύο ημερολογιακών ετών, των αμέσως προηγουμένων του έτους, καθ' ο υπεβλήθη η αίτησις περί συνταξιοδοτήσεως ή περί απονομής του επιδόματος ασθενείας, οσάκις

γ) Δια τον υπολογισμόν του επιδόματος ασθενείας, οσάκις ή ανικανότης οφείλεται εις εργατικόν ατύχημα ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν, εν μεν τη πρώτη περιπτώσει το τεκμαρτόν ημερομισθίον της ασφαλιστικής κλάσεως, εις ην ανήκεν ο ησφαλισμένος κατά την ημέραν του ατυχήματος, εν δε τη δευτέρα περιπτώσει κατά την τελευταίαν ημέραν εργασίας.

Ποσόν επιδόματος ασθενείας.
Άρθρον 38.

1) Το ποσόν του επιδόματος ασθενείας και ανεργίας ισούται προς τα 50% του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην ανήκει ο ησφαλισμένος κατά το άρθρον 37 του παρόντος.

2) Το κατά την προηγουμένην παράγραφον ποσόν επιδόματος ασθενείας και ανεργίας προσαυξάνεται κατά 10% δι' έκαστον προστατευόμεον παρά του επιδοματούχου μέλος οικογενείας του εκ των άρθρω 33 αναφερομένων.

Εν ουδεμίᾳ όμως περιπτώσει το ποσόν του ημερησίου επιδόματος μετά των προσαυξήσεων λόγω οικογενειακών επιδομάτων, δύναται να είναι ανώτερον του τεκμαρτού

ημερομισθίου της VIης μισθολογικής κλάσεως, ουδέ του 70% του ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως βάσει της οποίας υπολογίζεται το επίδομα.

3) Το επίδομα ανεργίας καταβάλλεται προκειμένου περί ησφαλισμένων παρεχόντων εξηρητημένην εργασίαν από της 4ης ημέρας και προκειμένου περί προαιρετικώς συνεχιζόντων την ασφάλισιν ή αυτοτελώς εργαζομένων ησφαλισμένων και υπό την επιφύλαξιν της τελευταίας διατάξεως του εδαφίου δ' του άρθρου 35 (εισαγωγή εν Θεραπευτηρίω), από της υπό Κανονισμού ορισθησομένης ημέρας εργασίας μετά την αναγγελίαν της ανικανότητος εις την υπηρεσίαν του Ι.Κ.Α. Το επίδομα δεν καταβάλλεται δια πλείονας των 180 ημερας, είτε συνεχώς είτε διακεκομμένως, εντός του αυτού ημερολογιακού έτους, εκτός εάν η ανικανότης οφείλεται εις φυματίωσιν, ότε το επίδομα παρατείνεται μέχρι 360 ημερών.

Το επίδομα ανεργίας καταβάλλεται, από της 16ης ημέρας, αφ' ης ανηγγέλθη εις το ΙΚΑ η περιέλευσις του ησφαλισμένου εις ανεργίαν και επί 180 το πολύ ημερας είτε συνεχώς είτε διακεκομμένως εντός εκάστου ημερολογιακού έτους.

Ο κατά τας ανωτέρω διατάξεις χρόνος αναμονής, ο μεσολαβών μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητος ή της ανεργίας και της πραγματικής ενάρξεως καταβολής του επιδόματος, δεν τηρείται ειμή κατά την δια πρώτην φοράν εντός εκάστου ημερολογιακού έτους επιδότησιν λόγω ασθνείας και λόγω ανεργίας.

Επί συνεχιζομένης ανικανότητος λόγω ασθνείας ή ανεργίας μετά την λήξιν του ημερολογιακού έτους, καθ' ο ησφαλισμένος ήρχισεν να επιδοτήται χωρίς ούτος να έχη συμπληρώσει το κατά τα ανωτέρω ανώτατον χρόνον επιδοτήσεως των 180 ή 360 ημερών, ο ησφαλισμένος εξακολουθεί δικαιούμενος του επιδόματος μέχρι συμπληρώσεως του ορίου τούτου, αδιαφόρως αν πληροί ή μη τας κατά το άρθρον 35 εδάφιον Β' χρονικάς προϋποθέσεις και κατά το ημερολογιακόν έτος καθ' η ήρξατο η επιδότησις

4) Το Ι.Κ.Α. δικαιούται να αναστείλη, κατά τον εκδοθησόμενον σχετικόν Κανονισμόν, την πληρωμήν του επιδόματος ασθνείας, εφ' όσον διαπιστωθή προσηκόντως ότι ο δικαιούχος επεδείνωσε την κατάστασιν του συνεπεία μη τηρήσεως των υποχρεώσεών του περί της οφειλομένης συμπεριφοράς των ασθνεών ή δεν συνεμορφώθη προς τα υποδειχθέντα μέτρα προς βελτίωσιν της καταστάσεώς του.

5) Το επίδομα ασθνείας και ανεργίας καταβάλλεται και δια τας μη εργασίμους ημερας.

Επιδόματα μητρότητας Άρθρον 39.

Η ησφαλισμένη δικαιούται παρά του ΙΚΑ επί 42 ημερας προ της πιθανής ημέρας τοκετού και επί ίσον χρόνον μετ' αυτόν επιδόματος κυοφορίας και λοχείας ίσου προς το βασικόν επίδομα ασθνείας, μετά των τυχόν προσαυξηήσεων λόγω οικογενειακών βαρών εφ' όσον απέχει της εργασίας της. Το ως άνω επίδομα καταβάλλεται και δια τας μη εργασίμους ημερας.

Δια τα επιδόματα κυοφορίας και λοχείας, δεν ισχύουν οι εν άρθρω 38 προβλεπόμενοι περιορισμοί, όσον αφορά το ανώτατον όριον κατά ποσόν του επιδόματος ασθνείας.

Τα επιδόματα κυοφορίας και λοχείας εν ουδεμιά περιπτώσει δύνανται να είναι κατώτερα του τεκμαρτού ημερομισθίου της 1ης ασφαλιστικής κλάσεως.

Δια την παροχήν των ανωτέρω επιδομάτων δέον όπως η ησφαλισμένη επραγματοποιήσε 200 τουλάχιστον ημερας εργασίας κατά τα δύο τελευταία έτη τα προηγούμενα της πιθανής ημέρας τοκετού.

Εξόφλησις ειδική, προστασία και παραγραφή παροχών. Άρθρον 40.

1. Αι παροχαί του Ι.Κ.Α., εκτός αν άλλως ο Νόμος ρητώς ορίζη καταβάλλονται εις χρόνον και κατά τρόπον καθοριζόμενον δια κανονισμού, όστις θέλει προβλέψει και περί της στοργυλευσεως των ποτών εις χρήμα παροχών ως και των εισφορών.

2. Αιτήσεις προς απονομήν παροχών ή εξόφλησις των εις χρήμα τοιούτων δεν υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου, ουδ' εις πληρωμήν οιουδήποτε φόρου.

Πάσαι αι πράξεις δικαστικά, διοικητικά και εξώδικοι προς αναγνώρισιν, δικαστικήν επιδίωξιν ή πραγματοποιήσιν των εν λόγω παροχών απαλλάσσονται παντός τέλους των δια πληρεξούσια καταβλητέων συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων μη δυναμένων να υπερβώσι το 1/3 των νομίμων. Δύναται δια Κανονισμού να επιτραπή, υφ' ωρισμένας προϋποθέσεις η προσαγωγή ιδιωτικών πληρεξουσίων.

3. Απαγορεύεται η δωρεά εν ζώή, ή η κατάσχες ή η εκχώρησις των παροχών των χορηγουμένων παρά του Ι.Κ.Α. Εξαιρετικώς επιτρέπεται η κατάσχες μέχρι των δύο πέμπτων του ποσού των συντάξεων λόγω διατροφής συζύγου, κατιόντων ή ανιόντων.

4. Πάσα παροχή εις χρήμα αχρεωστήτως καταβληθείσα υπό του Ι.Κ.Α. ως και η αξία των εις είδος τοιούτων, τα της αποτιμήσεως των οποίων θέλει προσδιορίσει Κανονισμός, επιστρέφονται εντόκως προς 5% αναζητούνται δε κατά τας διατάξεις περί αναγκαστικής εισπράξεως των καθυστερουμένων εισφορών του Ιδρύματος.

Συμψηφισμός κατά δόσεις με τας κατά τον παρόντα νόμον χορηγουμένας παροχάς, επιτρέπεται μόνον προς απόσβεσιν οφειλής των δικαιούχων προς το Ι.Κ.Α.

Ο δια τον ανωτέρω λόγον συμψηφισμός ενεργείται απ' ευθείας παρά του Ι.Κ.Α.

5. Εάν ο δικαιούχος οιασδήποτε εκ των παροχών εις χρήμα δηλώση άγνοιαν γραμμάτων, η προς αυτόν καταβολή ενεργείται εγκύρως, επί υπογραφή εξοφλητικής αποδείξεως παρά δύο αξιοπίστων κατά την κρίσιν του ενεργούντος την πληρωμήν οργάνων, μαρτύρων, προτεινομένων παρά του δικαιούχου και τη επιθέσει του δακτυλικού του αποτυπώματος.

6. Πάσαι αι εις χρήμα παροχαί του Ι.Κ.Α., πλην της συντάξεως, παραγράφονται μετά 6 μήνας, αφ' ης κατέστησαν απαιτηταί.

Το δικαίωμα εις σύνταξιν λόγω θανάτου, παραγράφεται μετά παρέλευσιν δύο ετών από της ημέρας της γενέσεώς του.

Απαιτηταί δόσεις συντάξεων, μη εισπραχθείσαι εντός έτους από της ημέρας καθ' ην κατέστησαν απαιτητοί, παραγράφονται.

Αι διατάξεις του Αστικού Κώδικος περί βραχυπροθέσμων παραγραφών και προθεσμιών εφαρμόζονται αναλόγως και επί των αξιώσεων επί των παροχών του παρόντος νόμου.

Πάσα άλλη οιαδήποτε κατά του ΙΚΑ απαιτήσις παραγράφεται μετά πενταετίαν.

7. Κανονισμός θέλει ορίσει τον τρόπο αιτήσεως των παροχών, τα της διαπιστώσεως των απαιτουμένων προϋποθέσεων δια την χορήγησιν των, τον χρόνον πραγματοποιήσεως αυτών, τα της μειώσεως και αναστολής αυτών, τα των αρμοδίων όπως αποφασίζουν την απονομήν των οργάνων και πάσαν ετέραν σχετικήν λεπτομέρειαν εντός των πλαισίων και των γενικών κανόνων των διαγραφομένων υπό του παρόντος νόμου.

Οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται ν' αξιώσι παρά των αρμοδίων οργάνων της ασφαλίσεως, την έκδοσιν εγγράφων ειδικώς ητιολογημένων αποφάσεων επί των αιτήσεων των προς ασφαλιστικήν παροχήν.

8. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικά παροχαί οφειλόμεναι εις αποβιώσαντα δικαιούχον δύναται να καταβληθώσι κατά σειράν υπό του ΙΚΑ εις την ή τον σύζυγον, τα τέκνα ή τους γονείς του θανόντος άνευ ευθύνης του ΙΚΑ έναντι τυχόν ετέρων δικαιούχων δυναμένων να στραφώσι μόνον κατά του λαβόντος.

Προαιρετική συνέχισις της ασφαλίσεως.

Άρθρον 41.

1. Πρόσωπον διατελέσαν ησφαλισμένον παρά τω ΙΚΑ εάν εντός των αμέσως, προ της τελευταίας ημέρας εργασίας, πέντε ετών, έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον πεντακοσίας ημέρας εργασίας, δικαιούται δια δηλώσεώς του υποβαλλομένης προ της παρόδου εξ μηνών από της τελευταίας ημέρας εργασίας, να συνεχίση προαιρετικώς την ασφάλισιν εις ένα ή πλείονας κλάδους, πλην του της ανεργίας.

2. Ο ούτω συνεχίζων την ασφάλισιν υποχρεούται να καταβάλη κατά μήνα ολόκληρον το ποσόν της εισφοράς ησφαλισμένου και εργοδότη της ασφαλιστικής κλάσεως εις την οποίαν υπήγετο κατά την ημέραν της διακοπής της εργασίας του ή εις μιαν των δύο αμέσως κατωτέρων

αυτής ασφαλιστικών κλάσεων. Ο συνεχίζων προαιρετικώς την ασφάλισίν του δεν υποχρεούται εις καταβολήν εισφορών κατά τον χρόνον λήψεως επιδόματος ασθενείας.

Καθυστερήσις καταβολής εισφοράς τινος πέραν των τριών μηνών αφ' ης αύτη κατέστη απαιτητή συνεπάγεται απώλειαν του δικαιώματος περαιτέρω προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως.

3. Προαιρετική συνέχισις της ασφαλίσεως δεν χωρεί εάν ο ησφαλισμένος, κατά την υποβολήν της περί συνεχίσεως της ασφαλίσεως δηλώσεως, είναι ανάπηρος κατά την έννοιαν του παρόντος Νόμου ή συνεπλήρωσε το εν άρθρω 28 παράγρ. 5 όριον ηλικίας.

4. Οι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος συνεχίζοντες προαιρετικώς την ασφάλισιν εις το Ι.Κ.Α., κατατάσσονται οι μεν άνδρες εις την ΙΙΙ κλάσιν, αι δε γυναίκες εις την ΙΙ.

Προληπτικοί δράσις Άρθρον 42.

1. Το Ι.Κ.Α. δύναται να λαμβάνη παν μέτρον γενικής ή ειδικής φύσεως, συντελούν εις την πρόληψιν ασθενειών και ιδία των κοινωνικών τοιούτων, ως και της αναπηρίας, και να ενισχύη προσπαθείας του Κράτους, των Δήμων ή Οργανώσεων τεινούσας εις την ανύψωσιν του επιπέδου υγιεινής, ιδιαιτέρως δε την ησφαλισμένων, των συνταξιούχων και των μελών της οικογενείας αυτών.

2. Το Ι.Κ.Α. δύναται να ενισχύση την δράσιν του σώματος Επιθεωρήσεως Εργασίας προς διαφύλαξιν της υγείας και σωματικής ακεραιότητος των ησφαλισμένων.

3. Το ΙΚΑ δύναται να οργανώνη εκθέσεις υγιεινής, να συνιστά και συντηρή μουσειά των οργάνων και σκευών προλήψεως των ατυχημάτων εν τη εργασία και επαγγελματικών νόσων και να καταβάλη συστηματικάς προσπαθείας προς εκλαίκευσιν των γνώσεων υγιεινής και ανάπτυξιν της προσοχής των ησφαλισμένων προς προφύλαξιν από των κινδύνων των απειλούντων την ζώήν των, την ακεραιότητά των και την υγείαν των.

4. Κανονισμός θέλει ορίσει τα της εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ένδικα Μέσα – Προσφυγή

Άρθρον 43.

1. Επιτρέπεται προσφυγή εναντίον των αποφάσεων των οργάνων της ασφαλίσεως αι οποία έχουν ως αντικείμενον :

α) Την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν ή τον απ' αυτής αποκλεισμόν προσώπων ή την διάρκειαν της ασφαλιστικής σχέσεως ή την κατάταξιν του ησφαλισμένου εις επάγγελμα διάφορον εκείνου εις ο έδει να υπαχθή.

β) Τον καθορισμόν των οφειλομένων κατά το άρθρον 25 του παρόντος εισφορών ή την επιβολήν προσθέτων τελών δια καθυστερουμένας εισφοράς ή την κατ' εφαρμογήν του άρθρου 54 επαύξησιν των βαρυνόντων τους εργοδότας τμημάτων των εισφορών ή την καταβολήν δαπανών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 34 παρ. 2.

γ) Την μείωσιν ή πρόσκαιρον στέρησιν ή την πρόσκαιρον ή οριστικήν διακοπήν των παροχών της ασφαλίσεως ασθενείας ή της ανεργίας ή την άρνησιν χορηγήσεως αυτών είτε απολύτως είτε υφ' ην μορφήν ή εις έκτασιν ή υφ' ας προϋποθέσεις αιτούνται ταύτας οι ενδιαφερόμενοι.

δ) Την μείωσιν ή την πρόσκαιρον ή την οριστικήν διακοπήν ή την στέρησιν των παροχών της ασφαλίσεως αναπηρίας, γήρατος και θανάτου ή την αναστολήν ή την άρνησιν χορηγήσεως τοιούτων παροχών είτε απολύτως είτε υφ' ην μορφήν ή εις ην έκτασιν ή υφ' ας προϋποθέσεις αιτούνται τοιαύτας οι ενδιαφερόμενοι ή συμψηφισμός περί ων το άρθρον 40 παράγραφος 4.

2. Προκειμένου περί αποφάσεων, περί ων τα στοιχεία α' έως και γ' της προηγουμένης παραγράφου, η προσφυγή ασκείται παρά των εχόντων έννομον συμφέρον ένώπιον του

πρωτοβαθμίου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν του οποίου κατοικεί ο προσφεύγων.

3. Αι προσφυγαί κατ' αποφάσεων, περί των υπό εδάφιον δ' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ασκούνται παρά των εχόντων έννομον συμφέρον ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν την οποίαν κατοικεί ο προσφεύγων.

4. Η περί προσφυγής αίτησις συντάσσεται εφ' απλού χάρτου, επιδίδεται δε εντός αναπνευπτικής προθεσμίας.

5. Η άσκησις προσφυγής αναστέλλει την εκτέλεσιν της προσβαλλομένης αποφάσεως.

6. Δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας ορισθήσονται :

α) Ο τρόπος επιδόσεως και καταχωρήσεως της περί προσφυγής αιτήσεως.

β) Αι αναλόγως της φύσεως των εκκαλουμένων αποφάσεων προθεσμίαι ενασκήσεως των προσφυγών, αίτινες δεν δύνανται να είναι βραχύτεροι των 30 ημερών, ουδέ μακρότεροι των τριών μηνών, υπό της κοινοποιήσεως των εκκαλουμένων αποφάσεων.

γ) Τα της προσεπικλήσεως, κυρίας ή προσθέτω παρεμβάσεως τριτανακοπής και ανακοπής.

Έφεσις Άρθρον 44.

1. Εναντίον των κατά προσφυγήν εκδιδόμενων αποφάσεων των πρωτοβαθμίων διοικητικών ασφαλιστικών Δικαστηρίων, ως και των αποφάσεων περί των το άρθρον 9, χωρεί έφεσις ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, ασκουμένη είτε παρά του Ι.Κ.Α., είτε παρά τινος των εν τη πρωτοβαθμίω δίκη μετασχόντων.

2. Αι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του προηγουμένου άρθρου ισχύουσιν αναλόγως και επί των προσφυγών.

3. Δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας ορισθήσονται:

α) Ο τρόπος επιδόσεως της περί της εφέσεως αιτήσεως.

β) Αι αναλόγως της φύσεως των καθ' των η έφεσις αποφάσεων προθεσμίαι προς ενάσκησιν αυτής, αίτινες δεν δύνανται να είναι βραχύτεροι των τριάκοντα ημερών, ουδέ μακρότεροι των τριών μηνών από της κοινοποιήσεως των σχετικών αποφάσεων.

Αίτησις αναιρέσεως και αναθεωρήσεως Άρθρον 45.

1. Κατ' αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου επιτρέπεται, εντός εξήκοντα ημερών από της κοινοποιήσεώς της, αίτησις αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, δια ψευδή ερμηνείαν ή εσφαλμένην εφαρμογήν του Νόμου ή των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδόμενων κανονισμών.

2. Η περί αναιρέσεως αίτησις υποβάλλεται και εκδικάζεται κατά τας ισχυούσας περί Συμβουλίου Επικρατείας διατάξεις.

3. Κατ' εκδοθεισών οριστικών αποφάσεων, επιτρέπεται αναθεώρησις ασκουμένη ενώπιον του εκδόντος την απόφασιν δικαστηρίου κατά τας περιπτώσεις του άρθρου 785 Πολ. Δικ. Την αναθεώρησιν δύναται να ζητήσει παν μετασχόν εις την δίκην πρόσωπον.

4. Δια Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών Εργασίας και Δικαιοσύνης θέλουσι καθορισθή.

α) Ο τρόπος επιδόσεως και καταχωρήσεως της περί αναθεωρήσεως αιτήσεως απηλλαγμένης παντός τέλους και

β) Αι προθεσμίαι ενασκήσεως αναλόγως των διαφόρων λόγων αναθεωρήσεως

Άρθρον 46.

1. Δια την εκδίκασιν των εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 43 αναφερομένων προσφυγών συνιστώνται εις τας έδρας των μεγαλύτερων Υποκαταστημάτων του Ι.Κ.Α. Πρωτοβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια δια Διατάγματος, προκαλουμένου παρά των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας, όπερ ορίζει την κατά τόπον αρμοδιότητα αυτών.

2. Έκαστον Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Ασφαλιστικόν Δικαστήριον απαρτίζεται εκ του Προέδρου εκ δύο μελών και του Γραμματέως.

3. Ο Πρόεδρος εκάστου Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου και ο δια την περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος αναπληρωτής τούτου, διορίζονται εκ των εν τη έδρα τούτου υπηρετούντων Προέδρων Πρωτοδικών ή Πρωτοδικών.

4. Τα δύο μέλη και δύο αναπληρωταί του διορίζονται το εν εκ των ησφαλισμένων και το έτερον εκ των εργοδοτών, δι' αποφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται η έδρα του Πρωτοβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου και υποδεικνύονται ο μεν ησφαλισμένος και ο αναπληρωτής αυτού υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. ο δε εργοδότης και ο αναπληρωτής αυτού, υπό των οικείων επαγγελματικών Οργανώσεων, καθ' α θέλει ορίσει το κατά την παρ. 7 του επομένου άρθρου προβλεπόμενον διάταγμα.

5. Προς ταχύτεραν εκδίκασιν των υποθέσεων, δύνανται παρά τοις Πρωτοβαθμίοις Ασφαλιστικοίς Δικαστηρίοις Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, να λειτουργούσι δύο ή πλείονα τμήματα συντιθέμενα κατά τα δια του παρόντος άρθρου οριζόμενα.

Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια.

Άρθρον 47.

1. Συνιστώνται εις τας έδρας των εφετείων, δια διαταγμάτων εκδιδομένων υπό των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας, Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια προς εκδίκασιν των περί των η παράγραφος 3 του άρθρου 43 προσφυγών και των κατά το άρθρον 44 ασκουμένων εφέσεων.

2. Τα Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια αποτελούνται εκ του Προέδρου, τεσσάρων μελών και του Γραμματέως.

3. Ως Πρόεδροι των Δευτεροβαθμίων Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων διορίζονται Αρεοπαγίται ή Πρόεδροι Εφετών ή Εφέται δι' αναπλήρωσιν των οποίων, εις περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος, διορίζονται ανά τρεις Αρεοπαγίται ή Πρόεδροι Εφετών ή Εφέται.

4. Τα δύο εκ των μελών εκάστου Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου μετά των αναπληρωτών των διορίζονται εξ ειδικών προσώπων εχόντων πείραν και γνώσεις περί τα ασφαλιστικά ζητήματα και κεκτημένων πτυχίον Νομικής Σχολής, λαμβανομένων εκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον αριθμόν των απαιτουμένων τακτικών και αναπληρωματικών μελών και καταρτιζομένου υπό Ειδικού Συμβουλίου απαρτιζομένου:

α) Εκ δύο Συμβούλων της Επικρατείας, υποδεικνυομένων μετά των αναπληρωτών των, υπό του Προέδρου αυτού.

β) Εξ ενός Αρεοπαγίτου, υποδεικνυομένου μεθ' ενός αναπληρωτού υπό του Προέδρου του Αρείου Πάγου και

γ) Εκ δύο καθηγητών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, υποδεικνυομένων μετά των αναπληρωτών των, υπό της Σχολής.

Άπαντα τα μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, του ειδικού ως άνω Συμβουλίου, διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Δια της αυτής αποφάσεως ορίζεται ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και αι καταβλητέαι εις τους μετέχοντας αυτού αποζημιώσεις.

Τα της προσελεύσεως εις Συνεδρίασιν, απαρτίας, λήψεως αποφάσεων και γενικώς τα του τρόπου λειτουργίας του Συμβουλίου ορισθήσονται δια του περί ου η παρ. 7 του παρόντος άρθρου Β. Δ/τος.

Εκ των λοιπών δύο μελών, το εν δέον να είναι ησφαλισμένος υποδεικνυόμενος μετά του αναπληρωτού υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. και το έτερον εργοδότης, υποδεικνυόμενος μετά του αναπληρωτού του υπό των οικείων επαγγελματικών Οργανώσεων, καθ' ά θέλει ορίσει το κατά την παράγραφον 7 του παρόντος άρθρου προβλεπόμενον Διάταγμα.

Των μελών διορίζονται δια την περίπτωσιν απουσίας ή κωλύματος ανά τέσσαρα αναπληρωματικά μέλη εκ των πληρούντων τας αυτάς προϋποθέσεις.

5. Δια Διατάγματος προκαλουμένου παρά των Υπουργών Εργασίας και Δικαιοσύνης θέλουσι διορισθή, κατά τα ανωτέρω, οι Πρόεδροι και τα μέλη των Δευτεροβαθμίων Δικαστηρίων.

6. Προς ταχύτεραν εκδίκασιν των υποθέσεων δύνανται να χωρισθούν τα Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια εις δύο τμήματα, έκαστον των οποίων συντίθεται κατά τα ανωτέρω ορισθέντα.

7. Δια Β. Διατάγματος προκαλουμένου παρά των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας θέλουσιν ορισθή ο τρόπος υποδείξεως οι λόγοι και ο τρόπος αντικαταστάσεως, μεταθέσεως ή παύσεως των μελών των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων.

8. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστών αυξάνεται κατά δύο (2) Προέδρους Εφετών, πέντε (5) Εφέτας, επτά (7) Προέδρους Πρωτοδικών και δεκαπέντε (15) Πρωτοδίκας.

Κοινά διατάξεις

Άρθρον 48.

1. Τα Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια ή έκαστον των Τμημάτων τούτων αποτελούσιν ιδίας ανεξαρτήτους αρχάς.

2. Οι Πρόεδροι, τα μέλη και οι αναπληρωταί των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων διορίζονται επί πενταετεί θητεία.

3. Ουδείς διορίζεται ουδέ δύναται να είναι μέλος του Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου:

α) Εάν υπάρχη τις εκ των εν άρθρω 12 παρ. 4 αναφερομένων λόγων.

β) Εάν δεν καταστή εν τη έδρα του ου μετέχει Ασφαλιστικού Δικαστηρίου.

4. Η ιδιότης του Προέδρου ή του μέλους ή του αναπληρωτού Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου είναι ασυμβίβαστος προς την ιδιότητα του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α. ή άλλων μονίμων επιτροπών ή συμβουλίων του Ι.Κ.Α. ή άλλων Ασφαλιστικών Οργανισμών.

5. Παρ' έκάστω Ασφαλιστικώ Δικαστηρίω λειτουργεί γραμματεία αποτελούμενη εξ υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. κατά τα δια κανονισμού ορισθησόμενα.

6. Δια την εξαίρεσιν του Προέδρου ή των μελών Ασφαλιστικού Δικαστηρίου εφαρμόζονται αναλόγως αι σχετικαί διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας.

Εναντίον αποφάσεως απορριπτούσης την αίτησιν εξαίρεσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται.

Δεν συγχωρείται υποβολή αιτήσεως περί εξαίρεσεως του αναπληρωτού του εξαιρεθέντος.

7. Τα Διατάγματα περί της συστάσεως των εν άρθροις 46, 47 Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, δέον να εκδοθούν εντός 80 ημερών από της ισχύος του παρόντος.

8. Αι δαπάναι της εν γένει λειτουργίας των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, της κατά το άρθρον 5 του παρόντος Νόμου Επιτροπής, του κατά το άρθρον 47 παρ. 4 του παρόντος Συμβουλίου και του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως, βαρύνουσι το ΙΚΑ και καταβάλλονται υπό τούτο, δυναμένου αντιστοίχως να απαλάσσηται εν όλω ή εν μέρει εκ της προς τον Λογαριασμόν Βελτιώσεως Κοινωνικής Ασφαλίσεως, τον συσταθέντα δια του Ν. 591/37 και συγχωνευθέντα εις τον Κρατικόν Πρ/σμόν του Νόμου 1646/51, του κυρώσαντος τον Α.Ν. 1500/50, καταβαλλομένης υπό τούτου εισφοράς. Τα ποσά των ως άνω πάσης φύσεως δαπανών, συμπεριλαμβανομένων και των μεχρι τούδε καταβλητέων τοιούτων, ως και πάν έτερον θέμα σχετιζόμενον με την εφαρμογήν της παρούσης, θέλει ρυθμίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας.

Άρθρον 49.

1. Οι διάδικοι δύνανται να εμφανίζονται ενώπιον των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων και δια πληρεξουσίου Κανονισμός θέλει ορίσει τα ανώτατα όρια των αμοιβών των δικηγόρων και δικολάβων πληρεξουσίων.

2. Η εκδίκασις των υποθέσεων διεξάγεται και απόντος του προσηκόντως κληθέντος διαδίκου.

3. Αι κλήσεις των διαδίκων και των μαρτύρων ενεργούνται παρά του Προέδρου του Πρωτοβαθμίου ή του Γραμματέως του Δευτεροβαθμίου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου ή των Τμημάτων τούτου, κατά τα λοιπά εφαρμοζομένων αναλόγως των ορισμών της ποινικής δικονομίας.

4. Η διαδικασία ενώπιον των Ασφαλιστικών Δικαστηρίων είναι προφορική και δημοσία. Δι' αποφάσεως όμως του Δικαστηρίου δύναται ν' αποκλείηται η δημοσιότης της συζητήσεως οσάκις κρίνεται αυτή επιβλαβής εις τα χρηστά ήθη ή την δημοσίαν τάξιν ή προσβάλλει το ιατρικόν απόρρητον.

5. Τα ασφαλιστικά Δικαστήρια, εν τη εκδικάσει των υποθέσεων, αναζητούσιν εξ επαγγέλματος την ουσιαστικήν αλήθειαν, χρησιμοποιούνται και ελευθέρως εκτιμώνται πάντα τα εν ταις ποινικαίς δίκαις επιτρεπόμενα αποδεικτικά μέσα.

Κατά των ψευδορκούντων εφαρμόζονται αι διατάξεις του Ποινικού Κώδικος.

Εάν παρίσταται ανάγκη διεξαγωγής αποδείξεων εκτός της έδρας των, τα ασφαλιστικά δικαστήρια δύνανται ν' αναθέτωσι την διεξαγωγήν εις έτερον δικαστήριον ή άλλην δημοσίαν αρχήν του τόπου διεξαγωγής.

6. Αι αποφάσεις των Ασφαλιστικών Δικαστηρίων εκδίδονται ειδικώς ητιολογημένοι και απαγγέλλονται εν δημοσίω αυτών συνεδριάσει.

7. Δια διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει του Υπουργού Δικαιοσύνης και Εργασίας, θέλουσιν ορισθή τα καθήκοντα και δικαιώματα των Προέδρων Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, ο χρόνος και ο τόπος των συνεδριάσεων αυτών. Ο τρόπος και η σειρά εισαγωγής των υποθέσεων προς εκδίκασιν, ως και ο τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως και εκτελέσεως των αποφάσεων τούτων.

Διαφοραί εκ συμβάσεων μετά του Ι.Κ.Α.

Άρθρον 50.

1. Δια των συμβάσεων των συναπτόμενων μεταξύ του Ι.Κ.Α. και των μετ' αυτού οπωσδήποτε συναλλασσομένων δια παροχήν εις αυτό υπηρεσιών, ή πραγμάτων, δύναται να ορίζηται, ότι αι μεταξύ αυτών εκ των συμβάσεων αναφερόμεναι διαφοραί, λύονται παρά πρωτοβαθμίων Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων ή του δευτεροβαθμίου τοιούτου, κατά την δια του παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν, αποκλειομένης της τακτικής τοιαύτης.

2. Αι αποφάσεις των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων επί των περί ων η προηγουμένη παράγραφος διαφορών, ίνα καταστάσιν εκτελεσταί δέον να περιληφθώσι τον τύπον της εκτελέσεως υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών του Πρωτοδικείου, εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται η έδρα του οικείου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου.

Κατά της υπό του Προέδρου ενεργουμένης περιγραφής του τύπου της εκτελέσεως ουδέν ένδικον μέσον επιτρέπεται.

Εις την αρμοδιότητα των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, υπάγεται και η εκδίκασις προσφυγών κατ' αποφάσεων οργάνων των εις την αρμοδιότητα του Υπουργείου Εργασίας υπαγομένων πάσης φύσεως Ασφαλιστικών Ταμείων, εχουσών ως αντικείμενον τα περί ων τα εδάφια α', β', γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 43 του παρόντος οριζόμενα θέματα, εφαρμοζομένων αναλόγως των περί Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων διατάξεων του παρόντος νόμου.

Μεταβολή ασφαλιστικού φορέως.

Άρθρον 51.

1. Προκειμένου περί ησφαλισμένων, οίτινες διετέλεσαν διαδοχικώς ησφαλισμένοι εις πλείονας του ενός Ασφαλιστικούς Οργανισμούς κυρίας ασφαλίσεως, ούτοι δικαιούνται συντάξεως ή βοηθήματος τύπου συντάξεως, παρά του τελευταίου Ασφαλιστικού Οργανισμού, παρ' ων ετύγχανον ησφαλισμένοι κατά τον χρόνον της επαληθεύσεως του κινδύνου, συμφώνως προς τας διατάξεις της διεπούσης αυτόν νομοθεσίας, εφ' όσον όμως επραγματοποίησαν 300 τουλάχιστον ημέρας εργασίας εν τη ασφαλίσει του Οργανισμού τούτου και παρήλθε διετία τουλάχιστον από της υπαγωγής των εις αυτήν.

Εν τοιαύτη περιπτώσει, ο τελευταίος Οργανισμός υποχρεούται όπως συνυπολογίση απάσας τας ημέρας εργασίας, τας πράγματι πραγματοποιηθείσας εν τη ασφαλίσει ετέρων Ασφαλιστικών Οργανισμών κυρίας ασφαλίσεως προ της υπαγωγής του ησφαλισμένου εις την ασφάλισιν αυτού, τόσον δια τον καθορισμόν του ποσού της συντάξεως εάν τούτο ποικίλλη αναλόγως του χρόνου υπαγωγής εις την ασφάλισιν, όσον και δια τον υπολογισμόν των απαιτουμένων δια την απονομήν της συντάξεως χρονικών προϋποθέσεως, βάσει της διεπούσης αυτόν νομοθεσίας.

Εάν κατά την επαλήθευσιν του κινδύνου, ο ησφαλισμένος δεν συνεπλήρωσε διετή υπαγωγήν ου εις την ασφάλισιν του τελευταίου Οργανισμού και 300 τουλάχιστον ημέρας εργασίας εν τη ασφαλίσει τούτου, δικαιούται συντάξεως κατά τας υπό της νομοθεσίας του τελευταίου Οργανισμού, προβλεπομένας προϋποθέσεις και όρους, τηρουμένης και της διατάξεως του προηγουμένου εδαφίου, αυτή όμως καταβάλλεται υπό του Ασφαλιστικού Οργανισμού, εις τον ο ησφαλισμένος υπήχθη τον μεγαλύτερον αριθμόν ημερών εργασίας εν ασφαλίσει.

Ο συνυπολογισμός της παρ' ετέροις Οργανισμοίς κυρίας ασφαλίσεως πραγματοποιηθεισών ημερών εργασίας, κατά τα εν τω δευτέρω εδαφίω του παρόντος άρθρου οριζόμενα τόσον δια την εξεύρεσιν του ποσού της συντάξεως, όσον και δια τον υπολογισμόν των απαιτουμένων χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως, πραγματοποιείται άνευ μεταφοράς ατομικού λογαριασμού, επερχομένων αυτομάτων συμψηφισμών.

2. Αι ανωτέρω διατάξεις δεν εφαρμόζονται οσάκις κατά την διακοπήν της ασφαλίσεως παρά τινι Οργανισμό, εις τον υπήχθη ο ησφαλισμένος προ της υπαγωγής του εις την ασφάλισιν του τελευταίου Οργανισμού του απομένοντος την σύνταξιν, έτυχε εφ' άπαξ παροχής, ή επιστροφής εισφορών ή συντάξεως παρά τούτου και εφ' όσον εξακολουθεί λαμβάνων ταύτην.

3. Αι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και εις τας περιπτώσεις διαδοχικής υπαγωγής εις πλείονας του ενός φορείς επικουρικής ασφαλίσεως, ως και εις τας περιπτώσεις μεταβολής φορέως ασκούντος ασφάλισιν κατά της ασθενείας.

4. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί των μέχρι της ισχύος του παρόντος νόμου εκκρεμουσών υποθέσεων μεταφοράς ατομικών λογαριασμών από ενός Οργανισμού εις έτερον κατά τας διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 694/1937 αίτινες καταργούνται από της ισχύος του παρόντος, των εκκρεμουσών ως άνω υποθέσεων ως και πάσης οιασδήποτε συναφούς τοιαύτης, ήτις ήθελε προκύψει εις το μέλλον, ρυθμιζομένων κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

5. Τυχόν αμφισβητήσεις κατά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου επιλύονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας μετά γνώμην του παρά τω Υπουργείω Εργασίας Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως.

6. Κατ' εξαίρεσιν, εν περιπτώσει καθ' ην έκτακτοι, ημερομίσθιοι και επί συμβάσει υπάλληλοι του Δημοσίου, υπαχθέντες επί ωρισμένω χρόνω εις την ασφάλισιν του Κλάδου αναπηρίας, γήρατος και θανάτου του Ι.Κ.Α., ήθελον δικαιωθή συντάξεως παρά του Δημοσίου, εάν δια την απονομήν και τον υπολογισμόν ταύτης λαμβάνεται υπ' όψιν και ο χρόνος της κατά τ' ανωτέρω ασφαλίσεως αυτών παρά τω Ι.Κ.Α., το τελευταίο τούτο υποχρεούται όπως καταβάλη εις Δημόσιον τας δια λογαριασμόν των ούτω συνταξιοδοτουμένων καταβληθείσας εις το Ι.Κ.Α. εισφοράς αυτών και του Δημοσίου δια τον κλάδον αναπηρίας, γήρατος, θανάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Κυρώσεως και τελικαί και μεταβατικαί διατάξεις.

Άρθρον 52ον

Ειδική Προστασία Προσωπικού Ι.Κ.Α.

1. Τα μέλη του Δ.Σ. του ΙΚΑ, των τακτικών και ειδικών Επιτροπών αυτού και πάσης φύσεως λοιπών συλλογικών οργάνων του Ιδρύματος τα μέλη των Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων, το υπαλληλικόν και υπηρετικόν προσωπικόν αυτού και παν πρόσωπον παρέχον οιασδήποτε υπηρεσίας προς αυτό ή τους παρ' αυτό ησφαλισμένους, εις οιανδήποτε νομικήν σχέσιν και αν τελή προς αυτό, υπέχουσιν εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των τας ποινικάς ευθύνας των δημοσίων υπαλλήλων.

2. Ως προς την κατάσχεσιν και εκχώρησιν του μισθού και αποζημιώσεων εν γένει του πάσης φύσεως προσωπικού του Ι.Κ.Α. εφαρμόζονται αι εκάστοτε ισχύουσαι, περί κατασχέσεως και εκχώρησεως των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων διατάξεις.

Στερήσεις και εκπτώσεις εκ των παροχών.

Άρθρον 53ον

1. Ο ησφαλισμένος ή ο συνταξιούχος, εάν δια δικαστικής αποφάσεως τιμωρηθή δι' αδίκημα σχέσιν έχον προς την ασφάλισιν, διαπραχθέν εις βάρος του ΙΚΑ ή του πάσης φύσεως προσωπικού αυτού, δύναται να στερήται δι' αποφάσεων των δια Κανονισμού ορισθησομένων οργάνων, των εις χρήμα παροχών της ασφαλίσεως εν όλω ή εν μέρει, επί χρόνον ουχί μακρότερον των τριών μηνών. Ο ούτω στερούμενος των παροχών ησφαλισμένος δεν απαλλάσσεται κατά τον χρόνον της στερήσεως, του βαρύνοντος αυτόν, συμφώνως τω άρθρω 25 τμήματος των εισφορών.

2. Ο ησφαλισμένος ή ο συνταξιούχος, εάν ποιήται, αυτός ή μέλος της οικογενείας του, κατάχρησιν των παροχών των κλάδων ανεργίας και ασθενείας εις χρήμα και εις είδος, δύναται να στερηθή των επ' αυτών δικαιωμάτων του επί χρόνον ουχί μακρότερον τω 3 μηνών, κατά τας διατάξεις κανονισμούς. Δια τον εκ της αιτίας ταύτης στερούμενον των παροχών της ασφαλίσεως ησφαλισμένου, ισχύουσιν αι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου.

Ποινικάί κυρώσεις

Άρθρον 54ον

Εάν συντρέχη περίπτωσις εφαρμογής αυστηροτέρων ποινικών διατάξεων, τιμωρείται:

1. Δια κρατήσεως ή δια προστίμου ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, πας όστις δι' απρεπούς συμπεριφοράς εις τα γραφεία και ιατρεία του Ι.Κ.Α. δυσχεραίνει το εν αυτοίς επιτελούμενον έργον.

2. Δια των ποινών του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικος α) πας όστις παραβαίνει τους ορισμούς των άρθρων 25 και 26 του παρόντος και των βάσει τούτων εκδιδομένων Κανονισμών.

β) τα περί των η § 10 του άρθρου 26 όργανα εν περιπτώσει παραβάσεως των ορισμών αυτής.

3. Εις εργοδότας μη συμμορφομένους προς τας εκ της κειμένης νομοθεσίας επιβαλλομένας αυτοίς υποχρεώσεις περί μέτρων υγιεινής και ασφαλείας των ησφαλισμένων εις τους τόπους εργασίας, δύνανται κατά τα δια του κανονισμού ορισθησόμενα αι Τ.Δ.Ε. των οικείων Υπ/των να επαυξάνωσι το πολύ μέχρι 50% τα βαρύνοντα τους εν λόγω εργοδότας τμήματα των εισφορών.

Προσωπικόν συγχωνευομένων Ταμείων εις το Ι.Κ.Α.

Άρθρον 55ον

1. Το πάσης φύσεως διοικητικών προσωπικών του συγχωνομένου Ταμείου μετατάσσεται από της συγχωνεύσεως τούτου εις το ΙΚΑ διατηρούμενον ως υπεράριθμον προσωπικών αυτού μέχρι της κατά τας επομένας παραγράφους εντάξεως αυτού.

2. Το ούτω διατηρούμενον διοικητικών προσωπικών εντάσσεται βάσει των τυπικών και ουσιαστικών αυτού προσόντων, δι' αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., λαμβανομένης εντός δμήνου το πολύ από της συγχωνεύσεως εις θέσεις και βαθμούς του Ι.Κ.Α. αναλόγου προς τα τυπικά και ουσιαστικά αυτού προσόντα και τα προβλεπόμενα τοιαύτα δια την κατάληψιν των εις ας κατατάσσεται θέσεων του Ι.Κ.Α. Από της πρώτης του μηνός του μεθεπομένου της τοιαύτης κατατάξεως οι ανωτέρω δικαιούνται των αποδοχών της θέσεως εις ην κατετάγησαν.

Οι εκ του ανωτέρου προσωπικού μη δυνάμενοι ελλείπει τυπικών και ουσιαστικών προσόντων να ενταχθούν εις θέσιν τινά του Ι.Κ.Α. διατηρούνται παρ' αυτώ ως υπεράριθμου.

Οι εκ τούτων παραιτούμενοι εντός τριμήνου από της συγχωνεύσεως ως και οι μη αποδεχόμενοι την μετάταξιν ή την ένταξιν δικαιούνται εκ του ΙΚΑ αποζημιώσεως ίσης προς το διπλάσιον της υπό του νόμου 2112 προβλεπομένης, μη δυναμένης όμως να υπερβή τους 30 μισθούς.

Οι κατά τα ανωτέρω αποχωρούντες δια την τυχόν συνταξιοδότησίν των παρά του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως, θεωρούνται ως απολυόμενοι λόγω καταργήσεως θέσεως.

Κατά των ανωτέρω αποφάσεων περί εντάξεως επιτρέπεται η υποβολή αιτήσεως αναθεωρήσεως ενώπιον του κατά το τελευταίον εδάφιον της παρ. 1 του άρθρου 23 Υπηρεσιακού Συμβουλίου, της σχετικής αιτήσεως υποβαλλομένης εντός δέκα ημερών από της κοινοποιήσεως της περί κατατάξεως ή μη αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

Αι αποφάσεις επί αιτήσεων αναθεωρήσεως δέον όπως εκδίδονται εντός μηνός το βραδύτερον από της υποβολής της σχετικής αιτήσεως αναθεωρήσεως.

3. Οι εκ του τακτικού κυρίου υγειονομικού προσωπικού (ιατροί γενικής ιατρικής και ειδικότητων και οδοντίατροι) κατέχοντες οργανικές θέσεις παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω και αμειβόμενοι δια μισθού ή παγίας αποζημιώσεως, μετατάσσονται εις θέσεις ιατρών θεραπευτών του ΙΚΑ επί παγία αποζημιώσεως, προσλαμβάνοντες άμα την νομικήν θέσιν των ιατρών του ΙΚΑ της κατηγορίας ταύτης, εφ' όσον συνεπλήρωσαν κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως διετή τουλάχιστον υπηρεσίαν, παρά τω συγχωνευμένω Ταμείω και έχουν τα δια τας ανωτέρω θέσεις του ΙΚΑ προβλεπόμενα προσόντα. Εν εναντία περιπτώσει απολύονται λαμβάνοντες παρά του ΙΚΑ αποζημιώσιν ίσην προς το διπλάσιον των μηνιαίων αποδοχών του.

Οι εκ τούτων έχοντες τα προσόντα δια την κατάληψιν θέσεων ιατρών ελεγκτών του ΙΚΑ όντες δε μόνιμοι υπάλληλοι του συγχωνευομένου Ταμείου, κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως δύναται μετ' απόφασιν του κατά την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου Συμβουλίου να καταταγούν και εις θέσεις Ιατρών Ελεγκτών του ΙΚΑ .

Ο μισθός ή η παγία αποζημιώσις των κατά την παρούσαν παράγραφον μετατασσομένων εις το ΙΚΑ και έχόντων δεκαετή παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω υπηρεσίαν δεν δύναται εν πάση περιπτώσει να είναι κατωτέρα του μισθού ή της παργίας αποζημιώσεως, ή ελάμβανον παρά του συγχωνευομένου Ταμείου κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως.

5. Το πάσης φύσεως δευτερεύον υγειονομικών προσωπικών (μαίαι, νοσοκόμοι κλπ.) του συγχωνευομένου εις το ΙΚΑ Ταμείου, μετατάσσεται εις το ΙΚΑ, εφ' όσον έχει συμπληρώσει κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως διετή τουλάχιστον υπηρεσίαν παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω, άλλως απολύεται δικαιούμενον ως αποζημιώσεως παρά του ΙΚΑ ποσού ίσου προς τας κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως αποδοχάς του δύο μηνών.

Οι κατά τ' ανωτέρω μετατασσομένοι εις το ΙΚΑ κατατάσσονται εις θέσεις και βαθμούς κατά την διαδικασίαν της παρ. 2 του παρόντος άρθρου εφαρμοζομένων κατ' αναλογίαν και των διατάξεων της παραγράφου ταύτης και της παραγράφου 3.

6. Από της πραγματοποιήσεως της οριστικής κατά τα ανωτέρω μετατάξεως ο αριθμός των οργανικών θέσεων του Ιδρύματος αυξάνεται αναλόγως του αριθμού του κατά τας προηγουμένας παραγράφους εκάστοτε κατατασσομένου εις το ΙΚΑ διοικητού και κυρίου και δευτερεύοντος υγειονομικού προσωπικού, εις ας εντάσσεται τούτο άνευ ετέρας διατυπώσεως της σχετικής περί εντάξεως αποφάσεως δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Αι δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως δημιουργούμεναι οργανικά θέσεις εις το ΙΚΑ, δύνανται να καταργώνται δι' αποφάσεων του Δ.Σ. δημοσιευομένων εντολών του Προέδρου του Δ.Σ. εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, άμα τη καθ' οιονδήποτε τρόπον αποχωρήσει εκ της υπηρεσίας του ΙΚΑ των ενταχθέντων εις ταύτας.

7. Το οπωσδήποτε υπηρετούν έκτακτον και επί συμβάσει ή ημερομισθίω προσωπικόν εις συγχωνευόμενον Ταμείον, μετατάσσεται εις το ΙΚΑ ως υπεράριθμον αυτού προσωπικόν με τας ας ελάμβανε αποδοχάς κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως, διατηρούμενον εν τη υπηρεσία, εφ' όσον χρόνον καθορίζει η περί προσλήψεώς του απόφασις του συγχωνευομένου Ταμείου, απολυόμενον μετά την πάροδον αυτού επί τη καταβολή αυτώ αποζημιώσεως ίσης προς το διπλάσιον της υπό του Ν. 2112 προβλεπομένης δια τους ιδιωτικούς υπαλλήλους, Εάν η πρόσληψις του ως άνω προσωπικού παρά τω συγχωνευομένω Ταμείω εγένετο δια χρόνον άοριστον, τούτο δύναται ν' απολύεται δι' αποφάσεως του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, παραφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρου 5 παρ. 7 οποτεδήποτε μετά την πραγματοποιήσιν της συγχωνεύσεως επί τη καταβολή αυτώ της ως άνω αποζημιώσεως.

8. Δια Κανονισμού θέλουν ορισθή τα της αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας ως τοιαύτης παρά τω ΙΚΑ εις το εντασσόμενον κατά τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων του παρόντος προσωπικόν των συγχωνευομένων Ταμείων ως και τα της αρχαιότητος αυτού.

Δια του αυτού Κανονισμού θέλει ρυθμισθή και παν ζήτημα γεννώμενον εκ της τυχόν λειτουργίας παρά τοις συγχωνευομένοις Ταμείοις Ειδικών λογαριασμών Προνοίας υπέρ του Προσωπικού αυτών.

Υπολογισμός επιδομάτων και συντάξεων συγχωνευομένων Ταμείων Άρθρον 56

1. Πρόσωπα λαμβάνοντα επίδομα ανεργίας παρά του Ταμείου Ανεργίας κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου, εξακολουθούν λαμβάνοντα τούτο παρά του ΙΚΑ υπό τους όρους τους προβλεπομένους παρά των εν ισχύϊ κατά την έναρξιν της χορηγήσεως του επιδόματος διατάξεων και δια την υπό τούτων, προβλεπομένην διάρκειαν και ποσόν.

2. Πρόσωπα λαμβάνοντα επιδόματα ασθενείας και μητρότητος παρά του ΙΚΑ κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου, εξακολουθούν δικαιούμενα τούτων υπό τους όρους τους προβλεπομένους παρά των εν ισχύϊ κατά την έναρξιν της χορηγήσεως του επιδόματος διατάξεων και δια την υπό τούτων προβλεπομένην διάρκειαν, έστω και αν δεν πληρούν τας προϋποθέσεις του παρόντος Νόμου. Εάν όμως ταύτα είναι κατώτερα κατά ποσόν των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων, καταβάλλονται αυτοίς τα υπό του παρόντος οριζόμενα.

Ειδικώς, οι κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος τυγχάνοντες από διετίας τουλάχιστον επιδόματος ασθενείας λόγω φυματιώσεως παρά του ΙΚΑ, συνεχίζουν την επιδότησίν των βάσει της ανωτέρω διατάξεως επί 360 ημέρας από ταύτης, δικαιούμενοι μετά την συμπλήρωσιν των ως άνω 360 ημερών ειδικού επιδόματος ίσου προς το υπό του παρόντος προβλεπόμενον ειδικόν επίδομα αναπροσαρμογής έστω και αν δεν πληρούν τας δια την χορήγησιν αυτού προβλεπομένας χρονικάς προϋποθέσεις, εφ' όσον δε πάντως πληρούν τους όρους της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του παρόντος και δι' όσον χρόνον προβλέπεται η καταβολή τούτου.

3. Αι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογία και δια τους επιδοτούμενους λόγω ασθενείας ή μηρότητος των συγχωνευομένων εις το ΙΚΑ Ταμείων, εφ' όσον κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως ελάμβανον επίδομα ασθενείας ή μητρότητος.

4. Οι συνταξιούχοι Ειδικών Ταμείων συγχωνευομένων κατά τας διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος εις το ΙΚΑ, εξακολουθούν συνταξιοδοτούμενοι παρά του ΙΚΑ.

Από της πρώτης του επομένου της συγχωνεύσεως μηνός οι ανωτέρω δικαιούνται των υπό του παρόντος προβλεπομένων συντάξεων, υπολογιζομένων, βάσει των οικείων διατάξεων τούτου, εφαρμοζομένης και της διατάξεως της παραγράφου 6 του άρθρου 26, εφ' όσον πληρούν τας κάτωθι προϋποθέσεις:

α) Υπερέβησαν προκειμένου περί αρρένων το 60ον και προκειμένου περί θηλέων το 55ον έτος της ηλικίας ή

β) πληρούν τας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως λόγω ανικανότητας του άρθρου 28 παρ. 2 ή

γ) συνταξιοδοτούνται ως μέλη οικογενείας θανόντος ησφαλισμένου ή συνταξιούχου και πληρούν τας υπό του άρθρου 28 παρ. 6 οριζόμενες προϋποθέσεις, χαρακτηρισμού των ως μελών οικογενείας δικαιουμένων συντάξεως.

Εάν όμως οι ανωτέρω ελάμβανον κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως μεγαλύτερον ποσόν της κατά τας διατάξεις του παρόντος απονεμητέας αυτοίς συντάξεως, συνεχίζουν λαμβάνοντες την ανωτέραν τοιαύτην.

Μη συντρεχουσών των κατά τω ανωτέρω προϋποθέσεων οι συνταξιούχοι του συγχωνευομένου Ταμείου εξακολουθούν λαμβάνοντες παρά του ΙΚΑ την ήν ελάμβανον κατά τον χρόνον της συγχωνεύσεως σύνταξιν παρά του συγχωνευομένου Ταμείου.

Καθυστερούμεναι εισφοραί Άρθρον 57

1. Εργοδότηι οφείλοντες καθυστερουμένας εισφοράς εις το ΙΚΑ και το Ταμείον Ανεργίας, κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου, απαλλάσσονται παντός προσθέτου τέλους και τόκου εφ' όσον εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του παρόντος ήθελον τακτοποιήσει ταύτας. Μετά την παρέλευσιν της άνω προθεσμίας αι ως άνω καθυστερούμεναι εισφοραί επιβαρύνονται δι' εφ' άπαξ τέλους 50%. Οφειλέται εκ προσθέτων τελών απαλλάσσονται της υποχρεώσεως προς πληρωμήν αυτών, εφ' όσον ήδη κατέβαλον τας εισφοράς εις ας αφορούν ταύτα. Η υποχρέωσις προς καταβολήν τόκων επί των καθυστερούμενων εισφορών καταργείται, αφ' ης ίσχυσεν. Τυχόν όμως καταβληθέντες τοιοῦτοι δεν επιστρέφονται.

Δι' αποφάσεως του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α. δημοσιευθησομένης επιμελεία του Προέδρου τούτου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και ληφθησομένης εντός μηνός από της δημοσιεύσεως της περί κατατάξεως των ησφαλισμένων εις ασφαλιστικάς κλάσεις αποφάσεώς του, συμφώνως τω άρθρω 24, παρ. 4 του παρόντος, δύναται να ορισθή ότι αι μήπω βεβαιωθείσαι παρά του ΙΚΑ καθυστερούμεναι εισφοραί μέχρι της ημερομηνίας ταύτης, εν όλω ή έν μέρει θα υπολογίζωνται βάσει των τεκμαρτών ημερομισθίων της κλάσεως εις ην θα καταταχθώσιν οι ησφαλισμένοι, δι' ους οφείλονται αι εισφοραί.

2. Καθυστερούμεναι ασφαλιστικάι εισφοραί παρ' ησφαλισμένων προαιρετικώς συνεχιζόντων την ασφάλισίν των παρά τω ΙΚΑ κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, δια χρόνον μεταγενέστερον της 1ης Μαΐου 1949 υπολογίζονται βάσει της κατά το άρθρον 41 παρ. 4 του παρόντος γενησομένην κατάταξιν των εις ασφαλιστικάς κλάσεις, εξοφλούνται δε υποχρεωτικώς εντός τριμήνου το πολύ προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος επί ποινή εκπτώσεως εκ του δικαιώματος προς περαιτέρω προαιρετικήν συνέχισιν της ασφαλίσεως.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του Α.Ν. 1022/46 «περί κανονισμού του τρόπου διοικήσεως και λειτουργίας των οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως κλπ. δεν εφαρμόζεται δια το ΙΚΑ αφ' ης ίσχυσεν».

4. Το Δημόσιον απαλλάσσεται εκ των μέχρι της ισχύος του παρόντος οφειλομένων υπό τούτου προς το Ταμείον Ανεργίας εισφορών, τυχόν όμως καταβληθείσαι τοιαύται δεν αναζητούνται.

Ανασυγκρότησις Συλλογικών οργάνων του ΙΚΑ Άρθρον 58

Τα υφιστάμενα κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου συλλογικά όργανα του ΙΚΑ, δι' α προβλέπεται διάφορος σύνθεσις υπό του παρόντος, θέλουσιν ανασυγκροτηθή εντός διμήνου από ταύτης, κατά τας διατάξεις του παρόντος, της θητείας των υφισταμένων τοιούτων θεωρουμένης, ως ληξιάσης από του διορισμού των νέων μελών.

Προκειμένου περί Υπ/των εις α δεν ήθελε κριθή σκόπιμος η σύστασις ΤΕΕ και ΤΔΕ συμφώνως προς τας διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 9 και 17 παρ. 9 του παρόντος, τα ήδη λειτουργούντα τοιαύτα απαλλάσσονται των καθηκόντων των μετά πάροδον διμήνου από της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος.

Υποχρεωτική συνέχισις της ασφαλίσεως παρά του ΙΚΑ
Άρθρον 59.

Κατά πάσαν περίπτωσιν συγχωνεύσεως ειδικού Ταμείου εις το Ι.Κ.Α., το τελευταίον τούτο υποχρεούται όπως συνεχίξη την ασφάλισιν των εις το συγχωνευόμενον Ταμείον ασφαλιζομένων προσώπων έστω και αν δεν έχη εισέτι επεκταθή εις την περιοχίν απασχολήσεως τούτων, επεκτεινομένης αυτομάτως της ασφαλίσεως του και εις την περιοχίν ταύτην τουλάχιστον ως προς τα πρόσωπα ταύτα.

Καταργούμεναι διατάξεις – Ιδιωτικά ασφάλεια κλπ
Άρθρον 60

1. Από της ισχύος του παρόντος καταργείται ο Νόμος 6298/34 «περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» πλην των άρθρων 19 παρ. 9α και 9β, 61, 62 και 63, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως και ο Α.Ν. 118/45 «περί ασφαλίσεως κατά της ανεργίας των μισθωτών βιομηχανικών επιχειρήσεων» ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, πλην του άρθρου 9, και των μη ασφαλιστικού περιεχομένου διατάξεων τούτου καταργουμένης συγχρόνως και πάσης διατάξεως της ισχυούσης νομοθεσίας αντιτιθεμένης εις τον παρόντα νόμον.

Μέχρις εκδόσεως των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων κανονισμών ισχύουσιν ευθέως ή αναλογικώς αι διατάξεις των ήδη ισχυόντων κανονισμών του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεως, εφ' όσον δεν αντίκειται εις τον παρόντα νόμον.

Προκειμένου ειδικώς περί Κανονισμών ρυθμιζόντων τα της καταστάσεως εν γένει του προσωπικού του Ιδρύματος, αι τυχόν υπό τούτων ή παρ' ετέρων διατάξεων προβλεπόμεναι εγκρίσεις αποφάσεων οργάνων του ΙΚΑ παρά του εποπτεύοντος Υπουργείου δεν απαιτούνται από της ισχύος του παρόντος, των σχετικών αποφάσεων παραγουσών πάντα τα έννομα αποτελέσματα αυτών και άνευ της εγκρίσεως τούτων, δημοσιευομένων δε εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εάν Δ.Σ του ΙΚΑ ή του υπό του ΔΣ εξουσιοδοτηθησομένου προς τούτο Γενικού Διευθυντού.

Αι αρμοδιότητες των γραφείων ευρέσεως εργασίας περιέρχονται από της ισχύος του παρόντος εις την αρμοδιότητα του ΙΚΑ καταργουμένης πάσης άλλης σχετικής διατάξεως και απαγορευομένης της συστάσεως ιδιωτικών ή άλλων τοιούτων. Τα της συστάσεως και τα του τρόπου λειτουργίας αυτών θέλουσι ρυθμισθή δι' ειδικών κανονισμών.

Μέχρις εκδόσεως των κανονισμών τούτων διέπονται υπό των ισχυουσών κατά την δημοσίευσιν του παρόντος διατάξεων.

2. Αι τυχόν εκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις περί υποχρεωτικής προσλήψεως μισθωτών, συνδεομένων δια συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου μέσω της Γραφ. Ευρέσεως Εργασίας, και αι τυχόν τοιαύται περί υποχρεωτικής αναγγελίας επί ποινή ακυρότητος της καταγγελίας των ως άνω συμβάσεων δεν εφαρμόζονται δια το Δημόσιον. Αι ενεργούσαι όμως τας προσλήψεις ή καταγγελίας τοιούτων συμβάσεως διοικητικάί αρχαί ή άλλα δημόσια όργανα υποχρεούνται όπως αναγγέλουν εις τα οικεία Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας πάσαν τοιαύτην πρόσληψιν ή καταγγελίαν, χωρίς όμως η παράλειψις της τοιαύτης αναγγελίας να συνεπάγεται οιανδήποτε αστικήν ή ποινικήν κύρωσιν ή υποχρέωσιν αποζημιώσεως έναντι του μισθωτού ή τρίτων έναντι του Δημοσίου.

3. Εις περίπτωσιν ανικανότητος προς εργασίαν ή θανάτου, οφειλομένου εις ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος επελθόντος εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, εάν ο παθών περιλαμβάνεται μεταξύ των ασφαλιστέων κατά τον παρόντα νόμον προσώπων ή εν περιπτώσει θανάτου του, τα εν άρθρω 28 παραγρ. 6 αναφερόμενα πρόσωπα, δικαιούνται των παροχών της

ασφαλίσεως του παρόντος νόμου, ο οικείος εργοδότης απαλλάσσεται της εκ των διατάξεων του Β. Δ/τος της 24ης Ιουλίου «περί κωδικοποίησης των νόμων περί ευθύνης προς αποζημίωσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντος εργατών ή υπαλλήλων, ως αύται ετροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, υποχρεώσεως προς καταβολήν της παρά τούτων προβλεπομένης αποζημιώσεως εξόδων νοσηλείας και κηδείας.

4. Αι παρά των κατά το Β. Διάταγμα, περί ου η προηγούμενη παράγραφος, υποχρέων εις αποζημίωσιν, εν περιπτώσει ατυχήματος, συναφθείσαι προ της δημοσίευσως του παρόντος Νόμου συμβάσεις, περί μεταθέσεως των δια την περίπτωσιν ταύτην υποχρεώσεων των εις ιδιωτικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, διατηρούνται εν ισχύϊ μέχρι της λήξεώς των, ουχί όμως πέραν του έτους από της ισχύος του παρόντος. Αι μετά την δημοσίευσιν του παρόντος συναπτόμεναι ως άνω συμβάσεις παύουσιν ισχύουσιν άμα τη υπαγωγή εις την ασφάλισιν των εις ους αναφέρονται μισθωτών.

5. Εάν τα πρόσωπα τα παρέχοντα εργασίαν έναντι αμοιβής εις εργοδότην συμβεβλημένον κατά την προηγούμενην παράγραφον, υπαχθώσιν εις την ασφάλισιν του παρόντος Νόμου εντός του έτους από της ισχύος του παρόντος Νόμου, το μεν τμήμα των εισφορών των βαρυνουσών τον εν λόγω εργοδότην μειούται δια τον υπόλοιπον χρόνον της ισχύος της συμβάσεως κατά 25% η δε εκ της συμβάσεως δεσεμευομένη ιδιωτική ασφαλιστική επιχείρισις, εάν εν τω μεταξύ επέλθη ατύχημα εις τι των εν λόγω προσώπων, υποχρεούται να καταβάλη εις το ΙΚΑ το ποσόν, όπερ εκ της συμβάσεως ώφειλε να καταβάλη, προς θεραπείαν του παθόντος και αποζημίωσιν αυτού ή των κληρονόμων του.

Εν τη περιπτώσει ταύτη, εάν αι παρά του ΙΚΑ χορηγηθείσαι ή χορηγητέαι κατά τον παρόντα Νόμον εις τον παθόντα ή τα πρόσωπα του άρθρου 28 παράγραφος 6 παροχαί, υστερούσι κατά το ποσόν του παρά της ιδιωτικής ασφαλιστικής επιχείρησεως, κατά τα ανωτέρω, καταβληθέντος εις το ΙΚΑ, υποχρεούται ο εργοδότης να καταβάλη την διαφοράν εις τον παθόντα και τούτου θανόντος εκ του ατυχήματος, εις τα πρόσωπα του άρθρου 28 παράγραφος 6.

6. Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος, ο διορισμός του Αναπληρωτού Γεν. Δ/ντού θέλει ενεργηθή δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ληφθησομένης μετά γνώμην του Δ.Σ. του ΙΚΑ και δημοσιευθησομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, άνευ τηρήσεως ετέρας τινος διατυπώσεως. Εάν το Δ.Σ. δεν υποβάλη την επί του προκειμένου γνώμην του εντός 10ημέρου αφ' ης ζητηθή αύτη παρά του Υπουργού Εργασίας, ούτος δύναται να προβή εις τον διορισμόν του Αναπληρωτού Γεν. Δ/ντού και άνευ ταύτης.

7. Παρά τη Διευθύνσει Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας συνιστάται τμήμα Ασφαλιστικής νομοθεσίας, αυξανομένων των οργανικών θέσεων Τμηματάρχων β' ή α' τάξεως της Κεντρικής αυτού Υπηρεσίας κατά μίαν. Εις την αρμοδιότητα του ως άνω τμήματος υπάγεται η μελέτη και εισήγησις επί των ληπτέων μέτρων δια την βελτίωσιν της διεπούσης τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, τους υπαγομένους υπό την εποπτείαν του Υπουργείου Εργασίας νομοθεσίας και γενικώς των υποβαλλομένων υπό τούτων προτάσεων τροποποιήσεων ή συμπληρώσεων της νομοθεσίας των.

Κατά την πρώτην εφαρμογήν της παρούσης εις την ανωτέρω θέσιν μετατάσσεται επί τω βαθμώ Τμηματάρχου α' τάξεως, δι' αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ληφθησομένης μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του ως άνω Υπουργείου, ο παρά τω Υπουργείω Εργασίας πλέον της πενταετίας υπηρετήσας κατ' απόσπασιν και κεκτημένος κατά την δημοσίευσιν του παρόντος τον βαθμόν Τμηματάρχου α' τάξεως υπάλληλος του ΙΚΑ του εις τον βαθμόν τούτον χρόνου υπηρεσίας του λογιζομένου δια την αρχαιότητα αυτού και την περαιτέρω προαγωγήν ως χρόνου υπηρεσίας του παρά τω Υπουργείω Εργασίας.

Μείωσις Εισφορών Άρθρον 61

Δι' αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβανομένων προτάσει του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένων εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να μειούνται το πολύ μέχρι 10% και δια χρονικήν περίοδον μιας πενταετίας κατ' ανώτατον όριον,

υπολογιζομένης από της ισχύος του παρόντος, αι υπό του παρόντος καθοριζόμεναι εισφοραί υπέρ του ΙΚΑ δια τα πρόσωπα τα απασχολούμενα εις ετέρας πλην της περιοχής της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης περιφέρειας.

Επέκτασις του ΙΚΑ εις Δωδεκάνησον
Άρθρον 62ον

Δι' αποφάσεως του ΔΣ του ΙΚΑ εγκρινομένης υπό του Υπουργού Εργασίας και δημοσιευομένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δύναται να επεκτείνεται η ασφάλισις του ΙΚΑ εις την Δωδεκάνησον, άνευ της τηρήσεως ετέρας τινος διατυπώσεως.

Η κατά τα ανωτέρω επέκτασις της ασφαλίσεως δέον όπως ως προς την Ρόδον πραγματοποιηθή το βραδύτερον μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1952.

Κατά την επέκτασιν της ασφαλίσεως εις την Δωδεκάνησον αι κατά το άρθρον 25 εισφοραί, υπολογίζονται μειωμένοι κατά την πρώτην 2ετίαν κατά 50% κατά την δευτέραν 2ετίαν κατά 30% κατά την τρίτην 2ετίαν κατά 15% και από του εβδόμου έτους εις ολόκληρον.

Άρθρον 63

1. Δια του παρόντος κοιμούνται, αφ' ης εξεδόθησαν και εξακολουθούν ισχύουσαι άπασαι αι διοικητικάί πράξεις και αποφάσεις δι' ων ιδρύθησαν Υποκαταστήματα ή Τοπικά Παραρτήματα του ΙΚΑ ή επεξετάθη η ασφαλιστική περιοχή τοιούτων Υποκαταστημάτων ή και Παραρτημάτων.

2. Τα κατά την δημοσίευσιν του παρόντος υφισταμένου πάσης φύσεως συλλογικά όργανα διοικήσεως και ελέγχου του ΙΚΑ ων η θητεία τυχόν έληξε, θεωρούνται ως νομίμως υφιστάμενα και λειτουργούντα μέχρι της συγκροτήσεως των υπό του παρόντος νόμου προβλεπομένων συλλογικών οργάνων τηρουμένων πάντως των διατάξεων του άρθρου 58.

3. Κυρούται αφ' ης ίσχυσεν η υπ' αριθ. 32610/47 κοινή απόφασις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, η δημοσιευθείσα εις το υπ' αριθ. 150 Φ.Ε.Κ. της 10.10.47, τεύχος δεύτερον .

Άρθρον 64

1. Τα έξοδα διοικήσεως του ΙΚΑ δεν δύναται να υπερβαίνουν το ποσοστόν 10% επί των ετήσιων εσόδων του. Κατά την πρώτην πενταετίαν από της εφαρμογής του παρόντος το ανωτέρω ποσοστόν δύναται να αυξάνεται προτάσει του Δ.Σ. του Ι.Κ.Α., δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου λαμβανομένης εισηγήσεις του Υπουργού Εργασίας, μέχρι 15%.

Άρθρον 65

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εξαίρέσει των περι πόρων και παροχών διατάξεων αυτού ων η ισχύς άρχεται από της πρώτης του μηνός του μεθεπομένου εκείνου, της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκείνων δι' ας προβλέπεται διάφορος χρόνος ισχύς των, υποβληθήσεται δε εις την Βουλήν προς κύρωσιν άμα τη συνόδω ταύτης.

Εν Αθήναις τη 14 Ιουνίου 1951

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΣΟΦ. BENIZΕΛΟΣ

Ο Αντιπρόεδρος

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Τα Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ.,
Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Ε. ΚΟΡΘΦΗΣ, Π. ΓΑΡΟΥΦΑΛΛΙΣ, Δ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.,Γ.
ΜΟΔΗΣ Κ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Δ ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 14 Ιουνίου 1951.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ